

MÜZAKERENİN SONU

“İhanet ve Bölünme”

III

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

III

“İhanet ve Bölünme”

MÜZAKERENİN SONU

www.mhp.org.tr

İktidarın besleyip büyüttüğü, yolsuzluklarla palazlandığı bir avuç elit zümre, kaymak tabaka, ayrıcalıklı kesim geniş imkânlarla kavuşurken, milletimiz yoksullaşmış ve maalesef her cephede kaybetmiştir.

İhtiraslı yandaşlar, hilekâr asalaklar, zevk ve sefa düşkünü sonradan görmeler, çalışmadan cebini dolduran tembeller AKP'yle altın çağını yaşamışlardır.

Ne yazık ki;

- Erzurumlu kazanmış, bunlar yemiştir.
- Konyalı biriktirmiş, bunlar harcamıştır.
- Manisalı ter dökmüş, bunlar sefa sürmüştür.
- Diyarbakırlı zahmet çekmiş, bunlar talan etmiştir.
- Mersinli emek vermiş, bunlar yağmalamıştır.

Başbakan ve hükûmeti hırsızların geçim kapısı, yolsuzluk şebekelerinin umut güneşi, organize suç örgütlerinin ümit çeşmesi, çetelerin, mafyatik oluşumların ve hortumcuların sırdaşı ve koruyucusu olmuştur.

Ortada ekonomik manada ne bir başarı hikâyesi ne de parlak bir sonuç vardır.

Bugün ülkemizde toplamda 20 milyona ulaşan yoksul kardeşimiz hepimizi derinden düşündürmekte ve üzmektedir.

İÇİNDEKİLER

01 Ekim 2013	7
08 Ekim 2013	33
22 Ekim 2013	59
05 Kasım 2013	85
12 Kasım 2013	109
19 Kasım 2013	135
26 Kasım 2013	163
03 Aralık 2013	195

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

01 Ekim 2013

**Değerli Milletvekilleri,
Saygıdeğer Misafirler,
Sayın Basın Mensupları,**

Türkiye Büyük Millet Meclisi 24. Dönem 4. Yasama Yılı'na başlarken partimizin ilk grup toplantısını yapmak üzere bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Meclisin tatilde olduğu yaz ayları boyunca doğal olarak siyaset mola vermemiş, iç ve dış hadiselerdeki yoğunluk azalmamıştır.

Parti olarak, geride kalan zaman diliminde siyasi faaliyetlerimizi hız kesmeden, çalışmalarımızı ara vermeden heyecanla sürdürdük.

Meclisin tatile girmesi şüphesiz bizi rehavete sürüklememiş ve mücadelemizi yavaşlatmamıştır.

Her zamanki hevesimizle her zamanki disiplinli ve faal siyasi tutumumuzla milletimizle buluşmaktan, düşüncelerimizi, sorunlar karşısındaki çarelerimizi açıklamaktan bir an olsun vazgeçmedik, geri durmadık.

Bu itibarla, yaz dönemini oldukça verimli ve etkili bir şekilde geçirdiğimizi düşünüyorum.

Bu Yasama Yılı'nın diğerlerine kıyasla zahmetli ve çetin geçeceği güçlü bir ihtimaldir.

Gelecek yıl ki, Mahallî İdareler Seçimleri ve arkasından yapılacak Cumhurbaşkanlığı Seçimi siyasetin tansiyonunu da artıracaktır.

Başbakan Erdoğan bu iki seçim öncesinde Türkiye'yi yine ip gibi gelecek, cepheleşmeleri ileri merhalelere taşıyacaktır.

Bunu görmek bunu bilmek ve buna da her anlamda hazır olmak lazımdır.

Anlaşıyor ki, AKP bayatlamış taktiklerini, artık cılkı çıkmış istismar politikalarını, yavan ayak oyunlarını yaygınlaştıracaktır.

Başbakan Erdoğan'ın antidemokratik tercihleri, zora ve zorbalığa dayalı hamleleri iyice sıklaşacaktır.

Çünkü Başbakan'ın dümeni kırık, pusulası bozuk iktidar gemisi su almaya başlamıştır.

Başbakan Erdoğan ani, kıvrak ve çok vahim manevralarla batmaktan kurtulmak için çirkeflik ve çirkinlikte kural ve insaf tanımayacaktır.

Gelişmeler bize bunu göstermektedir.

Ne var ki tertipler ne kadar fazla olursa olsun, uyanan ve galeyana gelen aziz milletimiz Mahallî İdareler Seçimleri'nde Başbakan ve partisini uyaracak ve aşağıya çekecektir.

Cumhurbaşkanlığı ya da içten içe başkanlık rüyası gören Başbakan Erdoğan büyük hayal kırıklıkları yaşayacak ve kaybetmekten başka şansı da olmayacaktır.

Kimliği aşağılanan, tarihî kişiliği alaya alınan ve tüm varlığı hücuma uğrayan aziz milletimiz, Allah'ın izniyle Başbakan Erdoğan karabasanından ve bu şahsiyetin karanlık dolu emellerinden kurtularak aydınlık ve parlak günlere ulaşacaktır.

Mutlu, huzurlu ve güzel günler uzak değildir.

Yoğun geçecek bu Yasama Yılı'nın başında siz değerli arkadaşlarıma üstün başarılar diliyorum.

TBMM'deki çalışmaların partimize, ülkemize, milletimize, demokrasimize hayırlar getirmesini, bu yeni Yasama Yılı'nın her şeye rağmen güzellikler içinde geçmesini Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Ne kadar iyi niyetli olsak da ne kadar ümitli bakmaya çalışsak da bu yeni dönemde de maalesef, milletimiz ve ülkemiz için huzur, refah ve mutluluk dolu tertemiz sayfaların açılacağını söylemekten çok uzağız.

Geçmiş deneyimlerimize, geçmişteki olaylar manzumesine baktığımızda önümüzdeki sürecin umut vadettiğini, milletimizi tatmin edecek gelişmelerin yaşanacağını peşinen de olsa söyleyemeyiz.

Bu yeni Yasama Yılı'nın hemen başında elbette temennimiz biriken, ağırlaşan iç ve dış meselelerin giderilmesi, makul bir çizgiye getirilmesidir.

Ancak sahip olduğumuz iyi niyetli bekleyişi karşılayacak siyasi irade eksikliği, hatta yokluğu bizi en çok kaygıya sürükleyen ve de karamsarlığa iten başlıca husustur.

Siyaseti çatışma, kampaşma kulvarına çeken, gerilim alanına sabitleyen iktidar partisi AKP'nin, bu yeni Yasama Yılı'nda da eskiyi aratmayacak davranış ve uygulamalarda bulunacağı neredeyse kesindir.

Görüyoruz ki AKP zihniyeti; yanlışlarını, gafletle ihanet arasında gidip gelen siyasi tavırlarını ısrarla, inatla sürdürecektir.

İzlenimlerimiz, tespit ve değerlendirmelerimiz buna işaret etmektedir.

Öyle sanıyorum ki, Türkiye tartışmaların daha da alevleneceği, görüş ve fikir ayrılıklarının daha da derinleşeceği bir dönem yaşayacaktır.

Kümeleşme, kutuplaşma ve ayrı ayrı saflarda toplanma eğilimleri gittikçe genişleyecek, gittikçe içinden çıkılmaz bir hâl alacaktır.

Bundan dolayı yakın vadeye yönelik olarak vereceğimiz ne bir müjde ne de söyleyebileceğimiz olumlu herhangi bir şey olacaktır.

Geride kalan yılların, milletimizde neden olduğu ağır travmaların ve sıkıntıların bundan sonraki süreçte de devam edeceğine dair çok ciddi emareler bulunmaktadır.

Önümüz hem iklim bakımından hem de siyasi şartlar açısından kara kıştıdır.

İç ve dış siyasi zeminde, hükûmetin içine düştüğü teslimiyetin, boyun büktüğü dayatmanın hacmi ve seviyesi ortadadır.

Dahası bunlar karşısında sergilenen atalet ve acizyet geleceğe dönük tahminlerimizde ümitvar olmamızın önüne geçmektedir.

Nitekim, ülkemizin bütün sorunlarının çözüm yeri olması gereken Türkiye Büyük Millet Meclisi, Yeni Yasama Yılı çalışmalarına da;

- Ekonomik problemlerin neden olduğu yoksulluk ve işsizliğin,
- Giderek artan ahlak bunalımının yanı sıra çoğalan yolsuzlukların ve şiddetin,
- Geçen yıllardan devam eden ve derinleşen siyasi anlaşmazlıkların,
- Millî bekanın hükümet eli ile tehlikelere atıldığı vahim gelişmelerin,
- Millî kimliğin tahribine yönelik hız kazanmış oyunların,
- Bölgesel ve küresel açmazların yol açtığı stratejik turbülansın,
- Türkiye'yi dar bir alana sıkıştırmak ve taviz koparmak amacıyla sürdürülen terörist baskıların endişe verici şekilde tırmandığı kaos ve kargaşa ortamında başlayacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ve aziz milletimizin birliğine, dirliğine ve güvenliğine musallat olan AKP zihniyeti rezalet çrtasını iyice yükseltmiştir.

Muhtemeldir ki, siyasal, toplumsal, ekonomik alanlardaki tehlikeli gelişmeler bir sağanak gibi gelecektir.

Nihayetinde Türkiye, AKP'yle uçurumun sıfır noktasına kadar getirilmiştir.

Başbakan Erdoğan savaş kaybederek esir düşmüş, eli ve zihni kelepçeli, kararları ve niyetleri hasarlı millî onur yoksunu yöneticilerin tıpkısı, aynısı hâline gelmiştir.

Nitekim bunun en yakın örneğini yaz ayları süresince PKK'dan gelen tehdit ve hakaretleri sineye çekmesinde, ilaveten bölgesel meselelerdeki bulanık ve başkalarının menfaatini gözeten talihsiz adımlarında görmek mümkün olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın kalbi, kararları, feraseti ve siyasi kişiliği PKK, İmralı canisi ve küresel güç merkezleri tarafından makasa alınmıştır.

İşin tuhaf tarafı düştüğü hâlin ne denli içler acısı olduğunu henüz kavrayamamasıdır.

Yalancı baharlar, sanal icraatlar, ürkek diklenmeler, gevşek ve kaypak duruşlar, yanardöner açıklamalar, temelsiz atışlar, hayal satıcılığı, hayalet avcılığı Başbakan'la özdeşleşmiş, Başbakan'la bütünleşmiştir.

İcazetle başladığı siyasi macerasında, **"Durmak yok yola devam!"** dedikçe afallamış, yalpalamış ve mutlaka da kapatılmayacak gedikler vermiştir.

Gücünü, siyasetini ve yönünü tamamen dış güçlerin rüzgârına bırakan Başbakan ve hükümeti millik vasfını uzun süre önce kaybetmiştir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Üstüne basa basa vurgulamak istiyorum ki, dünü unutursak bugünü açıklayamayacağımız gibi, geleceğin koordinatlarını da çizemeyiz.

Şu da bir gerçektir ki, yılladır süren siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel bünyemizi çürüten müzminleşmiş hastalıklarla mücadele,

yeni dönemde de Türkiye Büyük Millet Meclisinin önündeki en ciddi konular arasındadır.

Bugün içinden geçilen yüksek gerilimli ortamdan çıkılması için, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Yeni Yasama Yılı'nda normalleşme sürecini başlatacak somut adımlar atması hepimiz açısından elzemdir.

Son dönemde yaşanan bunalımların, gerginlik ve skandalların ortak akıl ve sağduyu ile bir fırsat penceresine dönüştürülmesi için henüz vakit mevcuttur.

Çalkantılar içinde sarsılan Türkiye'nin durulmasını sağlayacak ve Türk milletinin gerçek gündemine dönülmesini mümkün kılacak yollar henüz tükenmemiştir.

Hâlâ az da olsa umut ateşi yanmaktadır.

Bu bakımdan Türkiye Büyük Millet Meclisinin, milletimizin gerçek sorun alanlarını mümkün olabilecek en geniş tabanlı bir mutabakat ve katılımı ortadan kaldırması acil bir ihtiyaçtır.

Bilhassa TBMM'de temsil edilen partilerin; "**temiz siyaset, temiz yönetim ve temiz toplum**" idealine bağlılık konusunda ne derece samimi ve buna ne kadar bağlı oldukları gelecek günlerde daha da billurlaşacaktır.

Demokrasinin bütün kurum ve kurallarıyla fonksiyonel hâle gelmesi, millî varlığımızı parçalamaya yönelik karanlık senaryoların mağlup edilmesinde çok önemli katkı sağlayacaktır.

Biz parti olarak bugünkü darboğazın, bugünkü sağlıksız ve istikrasız tablonun, demokratik rejimin meşru zeminlerinde,

kuruluş ilkelerimizin ahlaki ölçülerinde, dünden miras aldığımız millî ilkeler boyutunda aşılabilceğine yürekten inanıyoruz.

İstendikten sonra, Türkiye'nin önünü kesmeye kimsenin gücü yetmeyecektir.

İstendikten sonra, Türkiye'yi kimse tutamayacak ve durduramayacaktır.

Birlik ve beraberlik ruhu sağlamaştıktan sonra Türk milletinin yükselmesine kimse mâni olamayacaktır.

Yeter ki, bu Meclis çatısı altında Türk milletinin müşterek millî değerlerine sadakat gösterilsin, yeter ki millî hedeflerden en ufak bir sapma gösterilmesin, yeter ki millî kimlikten kimse gocunmasın.

Şunu gönül huzuruyla belirtmeliyim ki, Türk milleti bizim en büyük dayanağımız, en büyük servetimiz, en büyük güvencemizdir.

Ve bu muhteşem tarihî ve sosyolojik görkemin yaşatılması, payidarlığı, birliğinin ve kardeşliğinin sonsuzluğa akması bu Gazi Mecliste ettiğimiz yeminin, hem de taşıdığımız vekâlet görevinin eşsiz bir gereğidir.

Buradan yeri ve sırası gelmişken, TBMM'de görev alan her milletvekili arkadaşımıza, Anayasa'nın 81'inci maddesini hatırlatmayı, bu çerçevede içtikleri anda göre hareket etmekle mükellef olduklarını söylemeyi bir sorumluluk addediyorum.

Devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü korumaya büyük Türk milleti önünde namus ve şeref üzerine yemin ederek görev başı yapan hiçbir değerli milletvekili bunun dışına çıkamayacak, buna aykırı hareket edemeyecektir.

Çünkü ortada şeref ve namus bahsi vardır.

Bunlar bir insanın sahip olması gereken olmazsa olmaz iki değeridir.

Kuldan utanan, Allah'tan korkan hiçbir fâni, hele hele "Ben Müslüman'ım..." diyen hiçbir vicdan sahibi yeminlerini bozamayacak, yeminlerinden cayamayacaktır.

Bu söylediklerimin istisnaları dönemlerdir, batılın takipçileridir, şirk koşanlardır, günahkârlardır ve kıblesini kaybetmiş zavallılardan başkası olmayacaktır.

Allah'a hamdolsun ki, Milliyetçi Hareket Partisinin her milletvekili, bu salonda hazır bulunan her arkadaşım yeminlerine sadık ve sonuna kadar da bağlıdırlar.

Biz sözlerimizden vazgeçecek, doğrularımızı unutacak ve yeminlerimizden dönecek kadar şuurumuzu, izzet-inefsimizi ve imanımızı şükürler olsun ki kaybetmedik, kaybetmeyeceğiz.

Artık TBMM'de görev alan tüm milletvekilleri kendilerini gözden geçirmeleri, millî ve manevi vecibelerin neresinde durduklarını kalben ve vicdanen değerlendirmeleri gerekmektedir.

Unutmayınız ki, yeminini çiğneyen, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü dinamitleyen, sabote eden, etmeye de cüret eden kim olursa olsun, millet ve tarih nezdinde beddualarla anılacak ve de hain damgasını kalın harflerle alnına yiyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Demokrasi her şeyden önce bir zihniyet, bir ufuk, bir niyet ve bir ülkü meselesidir.

Ve demokrasinin yaşayabilmesi, varlığını idame ettirebilmesi muhakkak ki demokratik bilincin kökleşmesiyle, demokratik kültürün olgunlaşmasıyla yakından alakalıdır.

Demokrasinin iki ana direği olduğu barizdir:

Bunlardan birincisi katılım, bir diğeri ise temsildir.

Bunlarsız demokrasi olmayacağı gibi, gelişme, kalkınma ve güçlü bir ülke olma iddiaları da hayalden öte bir anlam taşımayacaktır.

Demokrasi fırsatlar sistemidir, mutlaka da saygı, tahammül ve hoşgörüden beslenecektir.

Türkiye, 1946 yılından beridir demokrasi istikametinde dönmek üzere ilerlemektedir.

Dünden bugüne baktığımızda, şüphesiz eksik kalan yanlar, noksan bırakılan taraflar, ikmal ve tamir edilmesi gereken kısımlar vardır ve bu son derece de normaldir.

Hattızatında, meşrutiyet yıllarında dahi demokratik havayı teneffüs etmek, öyle ya da böyle birden fazla partinin siyasal mücadelesine, iktidarın seçimler yoluyla el değiştirmesine şahit olmak mümkündür.

Bunun yanı sıra, Millî Mücadele yıllarında irili ufaklı 30'a yakın yerel ve ulusal nitelikli kongre bile demokratik bir ruhtan, katılım ve temsilden güç almıştır.

Gazi Meclisimizin açılması aslında demokrasiye karşı muhabbetin, millet egemenliğine duyulan şükranın eseridir.

Millî Mücadele kahramanları millet iradesinin hilafına hiçbir ilişkinin içinde yer almamışlardır.

Son yurdumuzun işgal yıllarındaki en karanlık anlarında, düşmanların Polatlı'ya kadar gelerek bağımsızlığımızı yok etmeye cüret ettiği en kahredici dönemlerde Gazi Meclis tüm kararlarını ateşli tartışmalar ve müzakereler içinde almayı başarmıştır.

İşte böylesi ortamlarda demokrasimiz temellenmiş, filizlenmiş ve boy vermiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin, her ne kadar meydanlardaki kahramanlıklarla harcı karılmışsa da devamlılığı ve kurumları demokratik anlayışla temin edilmiştir.

Milliyetçilik ve demokrasi arasındaki kopmaz bağ ve bağlantı, tarihsel ve sosyolojik beraberlik bize hem bağımsızlık hem de bir devlet kazandırmıştır.

Biraz tarih mürekkebi yalamış, biraz sosyoloji kitabı karıştırmış herkes, milliyetçilikle demokrasinin birbirini tamamlayan, birbirinden feyzalmış iki değer olduğunu takdir edeceklerdir.

Dolayısıyla milliyetçilikle demokrasinin ayrılamaz bir birlikteliği vardır ve olacaktır.

Bugün milliyetçiliğe duyulan nefretin, kızgınlığın, fobinin kaynağına, ve yetişme evresine indiğimizde, biliniz ki demokrasiye duyulan hazımsızlık hemen yüzeye vuracak, gözümüze çarpacaktır.

Bu nedenle Başbakan Erdoğan değiştirdiği gömleğinin ilk düğmesini yanlış iliklemiştir.

Milliyetçiliğe hasım olmakla, Türk milleti gerçeğine şaşkı bakmakla teoride ve pratikte demokrasiye cephe almıştır.

İşte böylesi bir zihniyet demokratikleşme paketleriyle milletimizin gözünü boyamaya, PKK taleplerini bir bir karşılayarak bölücülere ustalık gösterisinde bulunmaya kalkışmıştır.

Evet, Başbakan ustadır, ama bölünme duvarının mimarisinde ustalaşmış ve uzmanlaşmıştır.

Evet, Başbakan ustadır, ama gücü yeterse ancak ve ancak yıkımın ve çözülmenin ustalığıyla anılacak, bu leke de bozuk sicilini kapkara yapacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan'ın dün açıkladığı ve tarihî olarak da tarif ettiği sözde demokratikleşme paketi her hâliyle milletimiz adına büyük bir utanç vesikasıdır.

Başbakan Erdoğan, bu paketi, gerçekten de Türkiye'nin demokratikleşme tarihinin, özellikle de son 11 yıllık buhran döneminin tabii bir sonucu olarak görüyorsa; bu demektir ki, aklını Kandil'de, zekâsını da İmralı'da kaybetmiştir.

Bizim bu paket açıklanmadan bir gün evvel ne söylemişsek, neyi öngörmüşsek doğru çıkmış, Allah nazardan saklasın, Başbakan bizi bir kez daha mahcup etmemiştir.

Biz bu paket serisinin ne ilk ne de son olacağını söylerken kendisi bir gün sonra bizi doğrulamış ve PKK'ya teslimde dur durak bilmeyeceğini ispatlamıştır.

Paketin muhteviyatını yorumlamaya geçmeden evvel üzerinde durmayı faydalı gördüğüm önemli konular bulunmaktadır.

Bir defa bu paket demokratikleşme parolasıyla hazırlansa da usul ve esas bakımından antidemokratik olup, demokrasinin ruhu ve lafzıyla çelişmektedir.

Demokratikleşme paketi hazırlanmıştır, ama kimsenin fikri sorulmamıştır.

Demokratikleşme paketi hazırlanmıştır, kimsenin, hele ki, AKP'nin değerli milletvekillerinin bile haberi olmamıştır.

Ve daha da yürek burkucu olanı ise, bu paketin PKK'nın emrivakilerini, tehditlerini, bölücü oburluğunu ve kan tutkusunu tatmine yönelik olarak kaleme alınmış olmasıdır.

Görünen odur ki, Başbakan Erdoğan vicdan tapusunu, iradesinin şifrelerini PKK'ya ve İmralı canisine siyasi ikbal uğruna haraç mezat satmıştır.

Bu altından kolay kolay kalkılmayacak bir ayıp ve rezalettir.

Başbakan Erdoğan, 11 yıl önce, hükûmet görevini devraldıkları gün, bir tek paketle tüm yasakları kaldırmayı, tüm kısıtlamalara son vermeyi, bütün özgürlüklerin önünü açmayı gönlünün istediğini, ama buna siyasi zeminin müsait olmadığını söylemiştir.

Sorarım sana Sayın Erdoğan, bu ülkede yasak olsaydı, özgürlükleri kullanmada fahiş engeller bulunsaydı, sen ve zihniyetin 3 Kasım'da nasıl ve hangi vasıtalarla iktidar olabilecektin?

Sen bile bu ülkede Başbakan olurken, ki maalesef gerçek budur, Türkiye'nin demokrasi ve özgürlük bağlamında zayıflıklarının olduğunu nasıl iddia edebilir, nasıl ileri sürebilirsin?

Gezi Parkı hadiselerinde, gencecik evlatlarımızın bireysel hak ve özgürlük taleplerini gazla, tomayla ve şiddetle bastırırken, teröristlere özgürlük bonkörlüğü yapmak insanlığın, ahlakın ve tutarlılığın neresine sığmaktadır?

Öğrencilere orman yolu gösterirken çok mu demokrattın çok mu özgürlükcüydün?

Medyayı susturan sen, yandaşları kollayan sen, oy vermeyenleri dışlayan sen, muhalifleri sindirme edepsizliğine soyunan sen, partilere tezgâh kuran sen, en ufak itirazları hakaretlerle savuşturan sen, şimdi kalkıp da demokrasi ve özgürlükte ahkâm mı kesmektedir?

Sayın Başbakan, sınırsız özgürlük olmayacağını, demokrasinin bir tramvay olduğunu söylerken de şuurun açık mıydı?

Başbakan Erdoğan, demokratikleşme paketinin milletimizin yüzünü güldüreceğini, darbecilerin de uykusunu kaçıracağını söylemiştir.

Reformların, özgürlüğe susayan toplum kesimlerini sevindireceğini, milletin iradesine musallat olan baskıcı, ceberut, vesayetçi odakları rahatsız edeceğini iddia etmiştir.

Lütfen söyleyiniz, bu özgürlüğe susayanlar kimlerdir? Ve açıklanan paketten yüzü gülecek, içten içe sevinecek bölücü zümre ve küçük bir azınlık dışında kaç kişi vardır?

Türk milleti inim inim ağlarken, elindeki avucundakini borca ve hayat pahalılığına teslim etmişken, üstelik kimliği hedef alınmışken kimin sevinecek ve havalara uçacak hâli kalmıştır?

Başbakan hangi gezegende yaşamaktadır?

Kaldı ki yeni bir ütopya kitabı mı yazmakta, burayı da güneş ülkesi mi sanmaktadır?

Başbakan, duyunca hepimize "Pes doğrusu!" dedirtecek bir beyanda daha bulunmuştur.

Buna göre açıklanan demokratikleşme paketiyle şehitlerimizin arzularını yerine getirdiklerini hiç yüzü kızarmadan, en ufak çekinme, mahcubiyet hâli göstermeden dile getirmiştir.

Ne zamandan beridir PKK'nın taltifi, ödüllendirilmesi ve dayatmalarının karşılanması aziz şehitlerimizin arzusudur?

Sayın Başbakan, sen de hiç mi vicdan, hiç mi akıl, hiç mi erdem kalmamıştır?

Eli ve vicdanı kanlı katillere müjde verilmesini, şehitlerimizin, şehit analarının ve yakınlarının arzusu olarak lanse etmek kendini bilmezliğin dik âlâsı değilse nedir?

Malum siyasi zihniyetin kırdığı potlar, alenen yaptığı korkunç hatalar bunlarla da sınırlı değildir.

Başbakan Erdoğan "**Artık Türkiye'de, kimlik dayatan, makbul vatandaşı tanımlayan, vatandaşlarının kökeniyle, inancıyla, dünya görüşüyle uğraşan bir devlet yoktur.**" demektedir.

Ek olarak, "**Vatandaşının ihtiyaçlarına, taleplerine, çılgına, feryadına kulak tıkayan, vatandaşını asimile eden, taleplerini reddeden, ihtiyaçlarını inkâr eden bir devlet anlayışı yoktur.**" diyerek de sözlerini sürdürmüştür.

Başbakan Erdoğan hangi kimlikten bahsetmektedir? Kim kime neyi dayatmış, vatandaşlarımızın kökeniyle, inancıyla, dünya görüşüyle kendi gibileri dışında kimler uğraşmıştır?

Bunları da açıklamalıdır.

Şayet kastettiği Türk kimliği ise, bu bir dayatma değil, asırların alın teri, şehit emaneti ve ceddimizin kutlu bir mirasıdır.

Bil ki Sayın Erdoğan Türk kimliği sana rağmen, senin gibilerine rağmen, yoldaşın, ortağın ve dostun İmralı canisine rağmen, vatanın semalarında manevi bir bayrak gibi dalgalanacak, milletimin medar-ıiftiharı olmayı ne pahasına olursa olsun sürdürecektir.

Ayrıca Başbakan her şeyi bırakmış ve muhalefet partilerini tanzime yeltenmiştir.

Sözüm ona, millete ayak uydurmalı, büyüyen Türkiye vizyonuna göre hareket etmeliymişiz.

Daha da ilginç, kendi hatasını kendi eksikliğini görmeyen, sorgulamayan muhalefet âdeta milletimizi suçluyormuş.

Biz doğal olarak kendimizi biliriz, kendimizden mesulüz.

Başbakan Erdoğan iktidarı halletmiş, her şeyi tanzim etmiş, BOP'a bin takla atarak küresel projelerin eş başkanlığıyla sömürgeciliğin kapak yıldızı olmaya hak kazanmıştır da şimdi sıra muhalefete mi gelmiştir?

Başbakan Erdoğan, yabancıların ardı sıra uygun adımla yürümeyi millete ayak uydurmak mı sanmaktadır?

Demokratik adap ve terbiyede, kendi dışındaki partilere ayar vermek, iftiralarla, dayanaksız sözlerle yer hatırlatmak var mıdır?

Başbakan Erdoğan'ın, PKK'ya övgüler yağdırdığı, İmralı canisine methiyeler düzdüğü iki dudağından, Milliyetçi Hareket Partisine nasihatler çıkarması, şişeden fil çıkması kadar hezeyandır, akıl dışılıktır.

Başbakan Erdoğan bu kadar yanlıştın içinde bir yerde doğruyu konuşmuştur.

Haklıdır, korkaklar zafer anıtı dikemezler.

Bu yüzden Başbakan, bırakın anıt dikmeyi, işler ters gittiği anda, bu da çok uzak değildir, BOP hesabından kesilen bir biletle soluğu Okyanus ötesinde zor güç alacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Hemen ifade etmeliyim ki, sözde demokratikleşme paketi PKK dayatmalarının klasik, bildik ve ezberlenmiş bir yansımasıdır.

Sessiz devrim yapmakla övünen Başbakan, asıl manada sinsî devrimle PKK'ya teslim olmuştur.

Bu paket yapılan pazarlıkların sonucudur.

Bu paket PKK'nın elinden, İmralı canisinin de tezgâhından geçmiş, sözde Akil İnsanlar Heyetinin raporlarıyla harmanlanmıştır.

Uzun süre beklemesinin esbabı mucibesidir.

Demokratikleşme paketinde Türk milleti yoktur, TBMM iradesi yoktur, milletimizin beklentisi asla yer almamıştır.

Başbakan Erdoğan, 11 yıl boyunca hiçbir reformu dayatmalarla, baskıyla, pazarlıkla açıklamadıklarını, millet ne dediyse, milletimiz

için hayırlı olan neyse onu yaptıklarını yalandan medet umarak belirtmiştir.

Acaba milletimiz, demokratikleşme paketinin neresine onay vermekte, nesini beğenmektedir?

Başbakan'ın millet dediği yandaş ve bölücü emellere kapılanmış dürüstlüğü muamma olan bazı anket ve kamuoyu araştırma şirketleri midir?

Açıktır ki, bu ihanet ve teslimiyet belgesinin patentini teröristbaşı ve kanlı terör örgütüdür.

- İmralı canisi dayatmış, Başbakan sinmiştir.
- PKK tehdit etmiş, Başbakan verdiği sözlerin gereğini yapmak zorunda kalmıştır.

Bölücü talepler Başbakan eliyle siyasete taşınmış, meşruiyet kazandırılmak istenmiştir.

Başbakan'ın demokratikleşme ve reform kılıfıyla Türk milletine pazarlamaya çalıştığı bu paket, özünde PKK'nın yıllardır beklediği hain isteklerin bir kısmıdır.

Bu paketle birlikte bölücülük bir adım daha mesafe almış, özerklik, federasyon, konfederasyon ve bağımsız Kürdistan amacına biraz daha yaklaşmıştır.

1 Ağustos 2009 tarihinde Polis Akademisinde kurdelesini kesilen yıkım projesi ve bu yıl içinde gündeme getirilen süreç ihaneti bir eşiği daha geçmiştir.

Başbakan Erdoğan, İmralı canisi, Kandil çetesi, Barzani, küresel mihraklar, yandaş basın, sözde aydınlar ve 63'lükler el ele vermişler ve Türk milletine operasyonlarını telaşla hızlandırmışlardır.

Gürültüyle açıklanan ve demokrasinin yüz karası olan paketin muhtevası PKK'nın vesayeti, İmralı canisinin yönetimiyle kaleme alınmıştır.

Bunda şüphemiz yoktur.

Başbakan Erdoğan, büyük ekran televizyon hediye ettiği İmralı'daki müzakere ortağına dikkat çekici mesajlar göndermiş, ayaküstünde, milletimizin gözleri önünde ruhunu okşamıştır.

PKK'nın Meclis ayağı BDP'nin sızlanmaları, eleştirileri de iş olsun torba dolsun kabilinden olup, yalnızca bir şey söylemek adına seslendirilmiştir.

Yoksa bölücüler önemli bir mevzi kazanmış, PKK başarmış, istediğini tümüyle elde etmenin ucuna gelmiştir.

Herhâlde bundan sonra Sayın Bülent Arınç bizzat kendisiyle müsemma hâline gelen "densiz" ifadesini kolay kolay ağzına almayacak, alamayacaktır.

Zira bir insanın kendine hakareti akıl hastalığı belirtisidir ki, Sayın Arınç henüz bu düzeye gelmemiştir.

Muhterem Arkadaşlarım,

PKK'nın bölücü ve ayrılıkçı taleplerinin kısa, orta ve uzun vadeye yayılarak hayata geçirilmesi, İmralı canisiyle Başbakan'ın kafa kafaya vererek hazırladığı yol haritasına göre şekillenecektir.

- İlk etapta, yasal düzenleme gerektirmeyen, idarî tasarruflarla sağlanacak konulardan işe başlanacaktır.

• İkinci etapta, TBMM'de lazım gelen yasal değişiklikler yapılacaktır.

• Son etaba geçilebilirse, sırayı Anayasa değişiklikleri alacaktır.

AKP-PKK dayanışması ve ittifakı önümüzdeki dönemde Anayasa değişikliği için de inisiyatif alabilecek ve referandum bir seçenek olarak gündeme gelebilecektir.

Amaç budur, hesap buna yöneliktir.

Herkesin hakkını veriyoruz diyerek, bir kez daha PKK taşeronluğuna tevessül eden Başbakan gerçek yüzünü tekrar göstermiştir.

Başbakan'ın artık tek millet, tek devlet, tek bayrak ve tek vatan söylemlerinde ne denli samimiyetsiz olduğu netleşmiştir.

Türk milleti olan biten tüm olumsuzlukları, kâbus paketinden taşan kabul edilemez terörist taleplerini dün ibretle izlemiştir.

Parti olarak, pakette ifade edilen her bir maddenin amacını, taşıdığı anlamları, neden olacakları yıkım ve tahribatları ayrıntılarıyla milletimizle paylaşacağız.

Bugün yalnızca bir ön değerlendirme yapmayı doğru ve yerinde görüyoruz.

Malumlarınız olacağı üzere, PKK'nın bölücü talepleri kabaca dört ayaklı olup; siyasi statü, ana dilde eğitim, özerk yönetim ve siyasi aftan ibarettir.

Bildiğiniz üzere, Seçim Kanunu'nun 15'inci maddesine bir ek yaparak, tüzüklerde yer almak ve 2 kişiden fazla olmamak kaydıyla, partilere eş genel başkanlık sistemi getirileceği Başbakan tarafından dillendirilmiştir.

Burada Başbakan, BDP'nin fiilen yürüttüğü bölücü ve otoriteyi sarsıcı modeli genele şamil kılma arayışı içine girmiştir.

Oldu olacak Başbakan resmîyette bunun ilk tecrübesini yapmalı, İmralı canisini partisine eş başkan olarak almalıdır.

Siyasi Partiler Kanunu'nda yapılacak muhtemel bir değişiklikle, farklı dil ve lehçelerde siyasi propagandanın önü açılacaktır.

Hiç kuşkusuz bu PKK istekleri arasındadır.

Zaten fiilen de uygulanan bu yanlışın, kanunlaşması ülkemizin iki dilli ve iki parçalı bir hâle gelmesini hızlandıracığından ve özerklik taleplerinin altyapısını inşa edeceğinden dolayı masum ve kabul edilebilir herhangi bir yönü bulunmadığı ortadadır.

Başbakan'ın paketinde özel okullarda farklı dil ve lehçelerde eğitim verileceği anlaşılmaktadır.

Bu, bal gibi ve apaçık biçimde ana dilde eğitim onayıdır.

Başbakan Erdoğan, PKK'nın, bölücü çevrelerin taviz vermediği bu zorlamasına boyun eğmiş, tarihî bir zilletin tarafı olmuştur.

Oysaki aynı Başbakan, 15 Ağustos 2013 günü, Türkmenistan dönüşünde uçakta, ana dil eğitimiyle ilgili sorulan bir soruya; **"Resmî okullar için de ve özel okullar için de böyle bir çalışma yok. Ne getirir ne götürür kimse düşünmüyor. Biz AK Parti olarak ülkemizi bölecek konular üzerinde adım atmamız."** cevabını vermiştir.

Başbakan Erdoğan ne olmuştur da çok değil, 45 gün içinde çark etmiş ve yeni bir ikiyüzlülük destanı yazmıştır.

Demek ki, PKK bu süre zarfında öyle boğazını sıkımsı, öyle bunaltmıştır ki, Başbakan sonunda ipleri teröristlerin eline vermiş, bölünmeyi makul görmüştür.

Sözde akillerin istekleri de bir bir yerine getirilmiştir.

Türkiye 45 günde fikir değiştiren bir Başbakan tarafından yönetilmektedir ki, bu hepimiz için acı bir gerçektir.

Ana dilde eğitim Türk milleti için en ciddi açmazdır ve sonuçları ağır olacak, Türkiye'yi parçalanmaya götürecektir.

Başbakan'ın bu ihanete hizmet etmesi, bu bölücü talebi karşılması içine düştüğü yanlışın neredeyse son halkası, son markasıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bunu kabullenmemiz kesinlikle mümkün olmayacaktır.

Diğer taraftan 1949 tarihli İl İdaresi Kanunu'nun 2'nci maddesinde yer alan ibarenin kaldırılarak, köylerin eski isimlerinin yeniden alması söz konusu olacaktır.

İl ve ilçe isimlerinin değiştirilmesi için mevcut kanun hükmünce yasal düzenlemeler yapılması zımnen ifade edilmiştir.

Bu da açık seçik bir şekilde PKK'ya verilen ödün olup, Türkiye'nin üniter millî yapısına kasteden bir hazırlıktır.

Bu önerinin de terör örgütüne sunulan bir ikram olduğundan, en küçük mazur görülür bir yanı yoktur.

Öte yandan Roman Dil ve Kültür Enstitüsü kurulması için kollar sıvanmıştır.

Başbakan Erdoğan konuşmasında Roman konutlarından da bahsetmiştir.

Merak ediyoruz ki, saymakla bir türlü varamadığı 36 etnik grup için de konut yapmayı planlamakta mıdır?

Bu nasıl bir ayrımcılıktır ki, Roman kardeşlerimiz sanki toplumun dışında, milletin yabancıları gibi gösterilmeye çalışılmaktadır?

Milliyetçi Hareket Partisi bu bölücü ve dışlayıcı kararı ilkel, ötekileştirici ve vahim bulmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın, "Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Kurulu" teşekkül ettirmesinin de suyu çıkmış, yolun başında inandırıcılığı kaybolmuştur.

Sözde demokratikleşme paketinde yer alan diğer konu başlıklarının tartışmaya açık yönleri ve az da olsa olumlu görülebilecek yanları vardır.

Ancak paketin tümüne odaklandığımızda PKK'nın ve İmralı canisinin her tarafına nüfuz ettiği, her yerine sindiği ve her satırını mühürlediği meydana çıkacaktır.

Net olarak söylemek lazımdır ki, paket PKK'nın filesini doldurmuş, kanlı sofrasına meze olmuştur.

Son olarak ilkokullarda okutulan ve hepimizin de hafızalarında derin izler bırakan, duyulanarak hatırladığımız, duyunca mırıldanarak eşlik ettiğimiz Andımız'ın kaldırılma hazırlığı büyük bir ahlaksızlıktır.

Başbakan Erdoğan ve zihniyeti, her sabah yavrularımızın, Türk'üm demelerinin, doğruyum diye haykırımlarının, çalışkanım diyerek seslenmelerinin neresinden rahatsızdır?

Sayın Başbakan b6lucü ter6r 6rgütü bu kadar mı gözünü korkuttu, bu kadar mı aklını başından aldı?

Yarın 6ocuklarımızın aileleri okulları sardığında, hep bir ağızdan Andımız'ı okuduğunda Başbakan ve hükümeti ne yapacak, mesela bunlara da gaz sıkacak kadar gözü d6necek midir?

Bu karanlık kampanya dikiş tutmayacak, yavrularımızı ve geleceğimizi PKK'ya havale etme, peşkeş çekme sinsiliği Allah'ın izniyle maya tutmayacaktır.

Ve sizlerin huzurunda Andımız'ın son satırlarını yüksek sesle okuyarak konuşmamı bitirmek istiyorum:

"Varlığım Türk varlığına armağan olsun, ne mutlu türküm diyene!"

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Yeni Yasama Yılı'nın tekrar hayırlı olmasını diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

08 Ekim 2013

**Değerli Milletvekilleri,
Muhterem Misafirler,
Sayın Basın Mensupları,**

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Toplumsal düzen, sosyal denge ve dayanışmanın zedelendiği, millî kimliğe ruh ve anlam katan değer ölçülerinin saldırıya uğradığı hazin bir dönemden geçiyoruz.

Şurası kesindir ki, millî bünyemiz iç ve dış kaynaklı yıkıcı darbeler karşısında korumasız kalmıştır.

Sorunların üstesinden gelmek her geçen gün zorlaşmaktadır.

Önümüzdeki engelleri temizlemek, sarsıntıları bitirmek, hepsinden de önemlisi istikrara kavuşmak, bugünkü siyasi zihniyetle imkânsıza yakındır.

AKP hükûmetinin savurganlığı ve başıboşluğu toplumsal yozlaşmanın ve yoksullaşmanın itici, hızlandırıcı ve teşvik edici unsuru olarak dikkat çekmektedir.

Daha iyinin, daha kolayın, daha rahatın, daha çok refahın ve daha fazla birliğin özlemini çeken aziz milletimiz sükûtu hayale uğramıştır.

Bu kapsamda 11 yıllık AKP iktidarı yerinde saymak şöyle dursun, ülkemizi geriletmiş, milletimizi derinden yaralamıştır.

AKP'yle birlikte eşitsizlikler sivrilmiş, hukuksuzluklar yaygınlaşmış, ayrımcılık dalgası kabarmış ve her tarafı sarmıştır.

Türkiye öyle bir noktaya gelmiş, öyle bir çelişkiye gömülmüştür ki, en lüks malları tüketenlerle, karnını doyuracak bir dilim ekmek bulamayanlar iki uçta toplanmış ve iki zıt kutba yığılmıştır.

AKP döneminde yandaş milyarderlerin sayıları hızla artarken, yoksul düşmüşlerin, işsiz kalmışların, muhannete muhtaç hâle gelmişlerin yekûnu de tahammül sınırlarını zorlayan bir eşiğe yaklaşmıştır.

İddiaların aksine Türkiye ekonomisi bıçak sırtındadır.

Ekonomik güvensizlik endişe verici bir boyuttadır.

İnsanımızın beklentileri ve ihtiyaçları üretim teknikleri ve ekonomi politikalarıyla uyuşmamaktadır.

Bölüşüm ve paylaşım ahlaki ve vicdani temellerden kopmuştur.

AKP hükûmeti üretim yerine tüketimi kışkırtmış, tasarruf yerine israfı özendirmiştir.

Türkiye bu çerçevede cari açık sorununu yaşamakla kalmayıp, işsizliğe, fakirliğe ve dış dünyaya yönelik kaynak transferine de aşırı derecede muhatap kalmıştır.

Vatandaşlarımız günlük ve zorunlu ihtiyaçlarını bile borçlanarak karşılamaktan başka çare ve yol bulamamıştır.

Kaynaklarla üretim arasındaki denge çatallaşmış farklılaştığından sorunlar tahminlerin ötesinde artış göstermiştir.

Milletimizin somut ve acil ekonomik talepleri karşılanmadığından şikâyetlerin seyri hızlanmış, sızlanmaların çapı genişlemiştir.

Hükûmet ekonomide yeni bir yol, yeni bir sistem ve yeni bir ufuk gösterememiş, toplumsal yapıya, ekonomik gerçeklere müzahir kalkınma hamleleri yapamamıştır.

11 yıllık dönem içinde, ekonomide izlenen politikalar insanımızın düşünce ve dünya görüşüyle çakışmadığından; bastırılmış, ötelenmiş, görmezden gelinmiş, daha doğrusu yok sayılmış kriz hâli süreklilik arz etmiş, dip akıntısını korumuştur.

AKP'yle beraber ekonomik dinamizm tökezletilmiş, ekonomik vizyon oluşturulamamıştır.

İktidarın besleyip büyüttüğü, yolsuzluklarla palazlandığı bir avuç elit, zümre, kaymak tabaka, ayrıcalıklı kesim geniş imkânlarla kavuşurken, milletimiz yoksullaşmış ve maalesef her cephede kaybetmiştir.

İhtiraslı yandaşlar, hilekâr asalaklar, zevk ve sefa düşkünleri sonradan görmeler, çalışmadan cebini dolduran tembeller AKP'yle altın çağını yaşamışlardır.

Ne yazık ki;

- Erzurumlu kazanmış, bunlar yemiştir.
- Konyalı biriktirmiş, bunlar harcamıştır.

- Manisalı ter dökmüş, bunlar sefa sürmüştür.
- Diyarbakırlı zahmet çekmiş, bunlar talan etmiştir.
- Mersinli emek vermiş, bunlar yağmalamıştır.

Başbakan ve hükûmeti hırsızların geçim kapısı, yolsuzluk şebekelerinin umut güneşi, organize suç örgütlerinin ümit çeşmesi, çetelerin, mafyatik oluşumların ve hortumcuların sırdaşı ve koruyucusu olmuştur.

Ortada ekonomik manada ne bir başarı hikâyesi ne de parlak bir sonuç vardır.

Bugün ülkemizde toplamda 20 milyona ulaşan yoksul kardeşimiz hepimizi derinden düşündürmekte ve üzmektedir.

TÜİK'in 2012 yılına ilişkin Gelir ve Yaşam Koşulları Araştırması çerçevesinde ifade edecek olursak, % 20'lik nüfus dilimlerine göre zenginlerle yoksullar arasındaki gelir uçurumu yaklaşık sekiz kata varmıştır.

Yani, ülke nüfusunun üst tabakasındaki % 20, toplam gelirin % 46,6'sını elde ederken, en alttaki % 20'lik grup ise yalnızca % 5,9'luk pay alabilmektedir.

Meseleye % 10'luk nüfus dilimleri baz alınarak bakıldığında, en varlıklı kesimlerle en yoksul kesimler arasındaki gelir farkının daha da büyüdüğü ve % 14'lere kadar ulaştığı görülebilecektir.

Bu çarpıklık, sağlıklı ve kabul edilebilir bir durum olmadığı gibi, millî birliğimizi de sakatlama riski bulunmaktadır.

Açla tokun yanyana yaşaması, birbirinin gözüne bakarak toplumsal hayatta yer alması sosyal patlamaların fitilini ateşleyecektir.

İşte AKP döneminde bu handicap, bu hüsrana verici olumsuzluk çok ciddi bir mesafe kaydetmiştir.

Şu günkü şartlarda;

- 30 milyona yakın insanımızın barınacağı kendine ait bir evi yoktur.
- 30 milyona yakın insanımız evinde ısınma sorunu yaşamaktadır.
- 27 milyona yakın inşamız yeni giysi dahi alamamaktadır.
- 46,5 milyon insanımız taksit ödemeleri içinde kıvrılmakta, ayrıca konut alımı ve konut masrafları dışındaki borçlarla cebelleşmektedir.
- 47 milyona yakın insanımız beklenmedik ve aniden çıkan harcamaları karşılamaktan ve üstesinden gelmekten uzaktır.
- 76 milyonluk nüfusun 65 milyonu evinden uzakta bir haftalık tatil yapmaktan ve 60 milyonu da eskimiş, yıpranmış mobilyalarını yenilemekten mahrumdur.

Bu karanlık tablonun fazlası vardır, ama eksiği olmayacaktır.

Ve elbette bu hakikatler ülkemizin hâlini fazla yorum gerektirilmeksizin göstermektedir.

Başbakan bol yıldızlı otellerde tatil yaparken, insanımız aç ve yoksullukla boğuşmaktadır.

Başbakan'ın kendisiyle birlikte etrafındakiler köşeyi dönerken, banka hesaplarına arkası arkasına sıfırlar eklenirken vatandaşlarımız soluk dahi alamamaktadır.

Tüm bunlar biliniyorken Başbakan'ın hâlâ ekonomide büyüdük, fark attık, kalkındık, uçtuk demesi, palavralarla milletimizin

gözünü boyamaya çabalaması inanılır ve kabul edilebilir gibi değildir.

Başbakan, demokratikleşme paketiyle ekonomide de Türkiye'nin önüne yeni ufuklar açtıklarını iddia etmiştir.

Yine bu zihniyete göre, demokrasinin standartları yükseldikçe ekonomi büyümüş, üretim, yatırım ve istihdam katbe kat artış kaydetmiştir.

Başbakan'ın PKK'ya teslimiyeti ekonomide yeni ufuk olarak görmesi, bölücülüğe tavizi üretim ve yatırımda artış olarak tevil etmesi vahim düzeyde bilinç kaymasıdır ki, böylesi bir kişinin akli ve zihnî melekelerinin yerinde olup olmadığı muhakkak ki kontrol edilmelidir.

Başbakan âdeta hipnoz edilmiş gibidir, âdeta uyuşmuş gibidir, âdeta başka alemde yaşayan birisi gibi konuşmaktadır.

Türkiye ekonomisi kan kaybına ve dolayısıyla yoğun bakım şartlarına mahkûmken, tekeden süt çıkarmanın derdine ve hayaline kapılan Başbakan yalanlarına, aldatmalarına hiç sıklımadan devam etmiştir.

Milletimiz işsizdir, ama Başbakan paket edebiyatı yapmakta, işsizliğin üstünü PKK şemsiyesiyle kapatmaya çalışmaktadır.

Milletimiz borçludur, ama Başbakan demokrasi karaborsacılığına soyunmakta, mantık dışı kurgularla kendisini küçük düşürmektedir.

Başbakan açıklarını kapatmanın, başarısızlıklarını gizlemenin, yüz karası becerisizliklerini gözden uzak tutmanın arayışındadır.

Türkiye'nin ekonomik zaaf ve zayıflıkları arttıkça telaşa kapılan Başbakan ve hükûmeti, her fırsatta acizlikleri örtbas etmenin sinsiliğine ve kurnazlığına meyletmektedir.

Sormak lazımdır ki, Başbakan'ın PKK'ya verdiği ödünler, gerçekte sayıları 4 milyon 591 kişi olan işsizler ordusuna nasıl bir fayda sağlayacak, nasıl bir çare olacaktır?

Bu ödünler ekmeği mi, yoksa PKK'yı mı büyütecektir?

Bu kâbus paketi, ekonomiyi mi çatlatacak, PKK'yı mı canlandıracaktır?

PKK paketi, dış borcu 252,3 milyar dolara fırlayan girişimcilerimize ne getirecek, mesela borçlarından kurtaracak mıdır?

Başbakan boş konuşmakta, milletimizin akli ve zekâsıyla alay etmektedir.

Aynı oyunu 12 Eylül 2010 Referandu'mundan önce de oynayan bu zihniyet, bu kez baltayı taşa vurmuş ve erkenden yakayı ele vermiştir.

2003 yılında askerimizin başına çuval geçirilmesini alttan alan Başbakan, bu defa milletimizin birliğine ve dirliğine PKK çulu geçirmek için bizzat inisiyatif olsa da muradına eremeyeceğini görecektir.

Başbakan'ın istismarları sonuç vermeyecektir.

Başbakan'ın hileve desise dolusözleri amacına ulaşamayacaktır.

Türk milleti her şeyin farkındadır.

Demokrasinin normalleşmesi, ekonominin belini doğrultması, Türkiye'nin sosyal ve siyasal yüklerinden kurtulması için yeter ve

gerek şart Başbakan ve zihniyetinin geri gelmemek üzere siyasetten silinmesidir.

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Türkiye'nin 9 bölgesinde "Millî Değerleri Koru ve Yaşat" adı altında planladığımız açık hava toplantılarının yedincisini "Demokrasi" temasıyla 5 Ekim 2013 Cumartesi günü İstanbul'da düzenledik.

Bizi oldukça sevindirmiştir ki, Zeytinburnu Kazlıçeşme Meydanı İstanbullu kardeşlerimin yoğun ve coşkulu katılımıyla tarihî bir güne ev sahipliği yapmıştır.

Türkiye sevdalıları demokrasiye sahip çıkmışlar, sahici ve dürüst demokratik ideallere bağlılıklarını ispatlamışlardır.

Bu açık hava toplantımız İstanbul'un gelmiş geçmiş en büyük açık hava toplantılarından birisi olmaya şimdiden hak kazanmış, akıllardan çıkmayacak derin izler bırakmıştır.

Eminim ki, Başbakan ve bölücü ortakları, Kazlıçeşme'ye sığmayan yüzbinlerce milliyetçi-Ülkücü vatansever yüreklerin izdihamından dolayı şaşkına dönmüşler, nefesleri kesilmiştir.

Bu açık hava toplantımız her anlamda Türk milletinin sesini duyurmuş, beklentilerini dillendirmiş, millî ve manevi hasletlerinin tercümanı olmuştur.

Milliyetçilikle demokrasinin tarihî birlikteliği, birbirini destekleyen, birbirini tamamlayan, birbirinin önünü açan kader

ortaklığı hamdolsun ki, Kazlıçeşme'de yeniden gösterilmiş, yeniden teyit edilmiştir.

Demokrasi bizim için tartışılmaz bir değerdir.

Millî devletin iskeleti, egemenlik haklarımızın içeriği hem demokrasi hem de milliyetçilik temelinde gerçek şeklini almaktadır.

Demokrasiyi sadece prosedürlere ve kurumlara indirgemek öngörülemez sakatlıkları ve sakıncaları da beraberinde getirecektir.

Şunu herkes bilmelidir ki, demokrasi özgürlük ve adalet olmadan anlamlı olmayacağı gibi, milliyetçilik ve millî kimlik sahiplenilmeden de ayakta duramayacaktır.

Nefrete sapmış, bölücülükte nam salmış, kuşku ve paranoyaya vicdanlarını emanet etmiş kişiliklerin bırakınız demokrat olmasını, ülke yönetiminde bile kalması demokrasinin ruhuyla örtüşmeyecektir.

Zalim bir özgürlük, baskıcı bir hoşgörü, savunmacı bir şiddet ne kadar saçmalık ise, gaddar ve despot zihniyetlerin ileri demokrasiyi ağızlarına alması da o denli ahmakça, o denli garabettir.

Türkiye'nin en önemli sorunu demokrasiyi özümseyememiş, tüm sözleri havada kalmış, tüm icraatları çatırdamış, demokratik nezaket ve saygıyı usulde de esasta da gündemine almamış bir siyasi iktidar tarafından yönetiliyor olmasıdır.

Tesellimiz demokrasimizin bunca tahrik, tecavüz ve karşı çıkışlara rağmen halen gücünü koruyor olmasıdır.

Yine de Türk milletinin ve Türk vatanının tüm sorunlarından kurtulması için demokrasinin tutarlı, ahlaklı, bütünleştirici ve sağlam bir zemine dayanma ihtiyacı vardır.

Bu da milliyetçilikten başkası değildir.

İstanbul "Demokrasi" mitingimiz bu kapsamda hepimizi umutlandırmış, hepimizin yüreğine su serpmiştir.

Bu vesileyle Kazlıçeşme'de bizleri yalnız bırakmayan tüm İstanbullu kardeşlerime tekraren şükranlarımı sunuyor, buradan hepsini sevgiyle selamlıyorum.

Açık hava toplantımızın düzenlenmesinde emeği geçen başta partimizin İstanbul İl Başkanlığı olmak üzere, tüm parti yöneticilerimize ve aziz dava arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Malumunuz olacağı üzere, siyasetimizin ana fikri; önce ülkem ve milletim, sonra partim ve ben anlayışına göre somutlaşmıştır.

Ben merkezli, siyaseti çıkar hesaplarına endeksleyen, olaylar karşısında değişken tutum takınan bir siyaset üslubu bize her zaman yabancıdır.

Bizi diğerlerinden ayıran ana vasfımız da tabiatıyla budur.

44 yıllık siyasi yürüyüşümüzde; akılla duygunun, modernlikle geleneğin, değişimle dengenin, ilkeli duruşla çağa ayak uydurmanın bağlantısını ve rabitasını iyi kurduk, bunlar arasındaki uyumu hiç bozmadık.

Cesaretimiz çılgınlığa, heyecanlarımız yılgınlığa, kaygılarımız bezginliğe yenilmemiş, bundan sonra da yenilmeyecektir.

Biz bir ahenk ve insicam içinde kalarak, mazisi bir asrı aşan fikriyatımıza tutunarak, birbirimize güvenerek, şehitlerimizin aziz

hatıralarını yaşatarak siyasi mücadelemizi verdik, vermeye de devam ediyoruz.

Aldığımız her karar, girdiğimiz her yol milletimizin lehinedir, devletimizin yararınadır.

Türk milliyetçiliğinin kırmızıçizgileri neyi gerektiriyorsa, dünden bugüne miras kalan, dünden bugüne intikal eden siyasi kabullerimiz neyi şart koşuyorsa biz onu yapar, onun yanında yerimizi alırız.

Birileri istedi veya tenkit etti diye doğrularımızdan ayrılmayız.

Birileri kızdı, bazıları beğenmedi diye çizgimizden dönmeyiz, kendimizi inkar etmeyiz.

İç ve dış siyasi tercih, tespit ve tavsiyelerimizin hepsi ne olursa olsun Türkiye'nin ve Türk milletinin faydasına dönüktür.

Benimsediğimiz bu ilkesel yaklaşımı kenara itip herhangi bir siyasi aktörle kayıkçı kavgasına tutuşmamız, söz düellosuna girişmemiz abes olmak şöyle dursun, saygınlığımızı ve 44 yıllık şanlı geçmişimizin hiçe sayılması anlamına gelecektir.

TBMM'deki tavrımızın, izlediğimiz millî politikaların, milletimizin bize verdiği yetki ve sorumluluğun özünde bu yatmaktadır.

Özellikle Türkiye'nin güvenliği, millî çıkarları söz konusu olduğunda, takınacağımız tavır hiçbir zaman belirsiz ve önceden bilinmez olmamıştır.

Mevzubahis Türkiye ve konu Türk milletinin bekası olduğu sürece Milliyetçi Hareket Partisi taşın altına elini koymaya vardır ve bugüne kadar da bunu gönül huzuruyla yapmıştır.

Bizim millî nitelikli kararlarımızı güdük akıllarınca, sığ zihniyetlerince, küçük beyinlerince ona buna destek çıkmak olarak görenler öncelikle kendi işlerine bakmalı ve başka kapiya tezgâh açmalıdır.

Partimizi illa ki birileriyle anma, birilerinin yanına koyma ve birilerinin peşine takma hastalığına yakalananlar iflah olmaz ve kronik MHP düşmanları olduklarını kalın kafalarına iyice sokmaları hayırlarına olacaktır.

Bildiğiniz gibi, Suriye takriben iki buçuk yıldır kan revan içinde olup, büyük can ve mal kayıplarına sahne olmaktadır.

En uzun kara sınırına sahip olduğumuz Suriye'nin istikrarsızlık içinde bocalaması, iç savaşa sürüklenmiş olması ülkemiz ve bölgemiz adına büyük bir tehlikedir.

Şüphe etmeyiniz ki, Şam güvenli olmadıktan, Bağdat huzur bulmadıktan, Beyrut rahat yüzü görmedikten, Kahire düzene kavuşmadıktan, Trablus durulmadıktan sonra Ankara emniyetli olamayacaktır.

Jeopolitik gerçeklerimiz buna işaret etmekte, tarihî ve kültürel bağlarımızı bunu göstermektedir.

Bilhassa, Suriye'nin kaos ve karanlığa gömüldüğünden beri Türkiye âdeta diken üstündedir.

AKP hükûmetinin yanlış, noksan ve millî gerçeklerle bağdaşmayan dış politika stratejisi ülkemizin başına türlü belalar açmış ve sınır hattımızı terör gruplarının iştahına ve insafına terk etmiştir.

Suriye kaynaklı ağır sorunlar insanımızın tehdit etmekle kalmayıp, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü de hedef almıştır.

Başbakan Erdoğan'ın Esad düşmanlığı, Suriye'ye operasyon yapma çağrıları, muhaliflere silah ve mühimmat tedarikinin yanında lojistik destek sunma aymazlıkları Türkiye'yi zora sokmuş, taraf hâline getirmiştir.

AKP hükümeti Suriye'deki gelişmelerin boyutunu, istikametini okuyamamış ve anlamlandıramamıştır.

En başta Akçakale, Ceylanpınar ve Reyhanlı olmak üzere hudut boylarındaki ilçe ve illerimiz Suriye kaynaklı kurşunlara, bombalara ve terörist saldırılara açık hale gelmiştir.

Suriye'de ölen yüz bini aşkın insan ve iç karışıklıktan kaçan milyonlarca Suriyeli mülteci bölgesel çapta son derece kaygı ve üzüntü verici bir resmi ortaya çıkarmıştır.

Bununla birlikte Türkiye bu işten en zararlı çıkan ülkelerden birisi olmuştur.

Yalnızca İstanbul'da Suriyeli sığınmacıların sayısı yüz bini bulmuştur.

Ve bu sayı ülke genelinde beş yüz bini aşmıştır.

Diğer taraftan Adıyaman, Bingöl, Batman, Şanlıurfa, Diyarbakır ve Bitlis'ten yaşları 18 ila 30 arasında bulunan gençlerin savaşmak üzere Suriye'ye götürüldüğü medyaya kadar yansımıştır.

AKP'nin çanak tuttuğu, imkânlar sağladığı, deyim yerindeyse davet ettiği El-Kaide, El- Nusra, Ashare's – Şam ve Esad yanlısı gruplar para karşılığında evlatlarımızı kanın ve ölümün içine götürmektedir.

Analar, babalar Suriye'nin farklı bölgelerindeki kamplara gitmek mecburiyetinde kalarak çocuklarını bulmaya çalışmakta, deyim yerindeyse cehennem azabı yaşamaktadırlar.

Bir yanda PKK terör örgütünün militan kadrosuna tehditle eleman takviyesi, diğerk yanda değişik terör gruplarının menfaat vaadiyle militan temini herkesin gözleri önünde cereyan etmektedir.

Hükümet ise tüm bu olan bitenleri pısırsık bir vaziyette seyretmekte, herhangi bir önlem almamaktadır.

Anlaşılabacağı üzere, Türkiye terör kuşatmasına alınmıştır.

Başbakan ise Esad'a terörist demekle sanki günah çıkarmaktadır.

Asıl katiller, asıl caniler, asıl insan eti yiyen yamyamlar, kafa kesen alçaklar Başbakan ve hükümetinin himayesi ve güvencesi altındadır.

Başbakan, Esad'la uzaktan uzağa kavga ederken, dünyanın her köşesinden terörist kabileler, profesyonel ölüm timleri sınırlarımıza üşüşmektedir.

Muhalifler arasında da keskin bölünmeler yaşanırken, PYD-PKK terör ittifakı Suriye'nin kuzey ve doğusundaki hâkimiyet alanlarını genişletme mücadelesinden bir an olsun vazgeçmemektedir.

Başbakan Erdoğan PYD'li teröristleri farklı tarihlerde Ankara ve İstanbul'da ağırlayıp fiilen müzakere sürecine dâhil ederken, teröristler boş durmamakta, fitne kazanını sürekli canlı tutmaktadır.

Her ne kadar Suriye'deki kimyasal silahların imha süreci başlamışsa da bunun ne zaman biteceği, nasıl bir sonuç ortaya çıkaracağı henüz muammadır.

Tüm bu gelişmeler göstermektedir ki, Türkiye hafife alınamayacak risk ve tehditlerin hedefindedir.

Sınırlarımızın hemen dibinde öldürmenin, yok etmenin dili egemenlik kurmuştur.

Suriye'nin toprak bütünlüğü üzerinde kumar oynanmaktadır.

Bu kapsamda Suriye'deki krizin millî güvenliğimize, millî haklarımıza büyük bir risk ve ilave tehditlere neden olmasından dolayı ilk kez 4 Ekim 2012 tarihinde Türk Silahlı Kuvvetlerini yabancı ülkelere gönderme konusunda hükûmete TBMM'den izin verilmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bir yıl önceki tezkere kararına, mesele Türkiye ve Türk milleti olduğundan dolayı destek vermiş ve arkasında durmuştuk.

Suriye'den ülkemiz topraklarına yönelen saldırgan eylemlere anında ve etkili karşılık verilmesi, aynı zamanda caydırıcılık oluşturulması için millî duyarlılıkla hareket etmiştik.

28 Ağustos 2013 tarihli yazılı basın açıklamamızla da 4 Ekim 2012 tarihli TBMM Tezkere Kararı'nın uzatılmasını ve Suriye konusundaki yaklaşımların bu çerçeveye sınırlı kalmasını önermiştik.

Nitekim 4 Ekim 2013 günü Suriye konusundaki Tezkere Kararı bir yıl daha uzatılmış olup Milliyetçi Hareket Partisi olarak şartlı da olsa buna olumlu yaklaştığımız bilinen bir husustur.

Konu AKP'ye destek değildir, asla da olmamıştır, olmayacaktır.

Bizi AKP'ye stepne olmakla itham edenler acaba PYD-PKK tehdidinin nelere yol açacağını, Türkiye'ye karşı olası bir saldırının ne şekilde göğsüneceğini hesap etmiş ve düşünmüşler midir?

Partimizi AKP'yle aynı kareye yerleştirme yüzsüzlüğü gösterenlere soruyorum, millî çıkarlarımızı yakından ilgilendiren Tezkere'ye hayır diyerek BDP'yle ve PKK'yla aynı hizaya gelmiş olsaydık çok mu sevinecek, çok mu gururlanacaktınız?

İçimizden ya da dışımızdan bize mürebbiye gibi parmak sallayanlar ne dediklerinin, neyi amaçladıklarının farkındalar mıdır?

Milliyetçi Hareket Partisini AKP'ye baston, CHP'ye vagon diyerek değişik zaman aralıklarında karalayan ve yaftalayan zekâ özürlüler sizin maksadınız nedir ve kimlere hizmetle görevlisiniz?

Ne yapacaktık yani? Türkiye yanarken, Türk milleti saldırıya uğrarken, vatandaşlarımız feryat ederken, "Oh olsun mu" diyecektik?

Irak'ın kuzeyindeki fitne benzeri bir oluşum Suriye'de de olursa, ki bu gittikçe belirmektedir, buna alkış mı turalım, bu mihraklara, bu teröristlere yürüyün kim tutar sizi mi diyelim?

Tavrımızı sorgulayan, bizi devamlı bir yerlere yamamaya çabalayan kim olursa olsun art niyetlidir, başkalarının nam ve hesabına tetikçilik yapan utanmaz arlanmaz zihniyetlerdir.

Bizim PKK maşalarının beyanlarına, bizden görünen Truva atlarına, sağda solda iftira atan, sanal medya üzerinde dedikodu yapıp da büyük laflar eden küstahlara itibar edecek zamanımız da halimiz de yoktur.

Hiç kimse bizden, siyasi saiklerle Türkiye ve Türk milletini geri plana atmamızı beklememelidir.

Değil AKP, iktidarda kim bulunursa bulunsun parti olarak bizim millî konulardaki görüşümüz, irademiz, hükmümüz nettir, bellidir ve gün gibi de meydandadır.

Milliyetçi Hareket Partisi kişilikli, kimlikli, omurgalı ve tecrübeli millî politikalarıyla tutarlı duruşundan kesinlikle taviz vermeyecektir.

Bunun dışına da hiçbir zaman çıkmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Biz AKP'nin Tezkere kararları altında ne dolaplar çevirdiğini, nasıl günü kurtardığını, nasıl müzakere yaptığını kuşkusuz iyi biliyoruz.

Meclis'ten alınan ve bir kenara bırakılan tezkerelerin de farkındayız.

Başbakan Erdoğan ve hükümetinin samimiyetsiz adım ve yaklaşımlarına yakından şahit oluyoruz.

Bakınız, TBMM'nin gündemine Irak Tezkeresi kısa süre içinde gelecektir.

AKP zihniyeti bir tarafta PKK'ya pazarlık ederken, diğer tarafta Irak'ın kuzeyinden doğan muhtemel risk ve tehditlere karşı da sınır ötesi hareket yapabilmek gayesiyle Meclisten izin talebinde bulunmuştur.

2007 yılından beridir hükümet Tezkere almaktadır, fakat ortada hiçbir sonuç yoktur.

Başbakan Erdoğan PKK'yla mücadele edildiğini iddia etmektedir.

Sanıyorum Başbakan TBMM'ye yazılan yazıyı okumadan imzalamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın 4 Ekim 2013 tarihinde imzalayarak TBMM'ye gönderdiği yazıdaki şu ibareler gerçekten de trajikomiktir:

"Irak'ın kuzey bölgesinde yuvalanmış bulunan PKK terör unsurlarından kaynaklanan ve Türk halkının huzur ve güvenliğiyle, ülkesinin millî birliğine, güvenliğine ve toprak bütünlüğüne yönelik açık tehdit, bölgede ahiren meydana gelen gelişmelerin de etkisiyle devam etmektedir."

Başbakan Erdoğan aynı yazısının bir başka yerinde;

"Türkiye, PKK teröristlerinin Irak'ın kuzeyindeki mevcudiyetine ve ülkemize yönelik terörist saldırılarına son verilmesini sağlamak amacıyla askerî faaliyetlerini başarıyla yürütmekte, siyasi ve diplomatik girişimlerini ve uyarılarını sürdürmektedir."

Sonuç ve özet olarak Başbakan, Irak'ın kuzeyinden ülkemize yönelik terör tehdidinin ve saldırılarının bertaraf edilmesi amacıyla, gerektiği taktirde sınır ötesi hareket ve müdahalede bulunmak üzere, Irak'ın PKK teröristlerinin yuvalandıkları kuzey bölgesi ile mücavir alanlara Türk askerinin gönderilmesi ve görevlendirilmesi için 17 Ekim 2007 tarihli iznin bir yıl daha uzatılmasını istemektedir.

Gerçekten de Başbakan'ın bu ifadeleri şaka gibidir.

PKK'yla harıl harıl müzakere yapan, İmralı canisinin ağına kapılan Başbakan sınır ötesi hareket için izin isterken hakikaten de akli başında mıdır?

Çözümcü, barışçı, süreççi Başbakan nereye gitmiştir?

Silahlar değil fikirler konuşsun diyen Başbakan'a ne olmuştur?

Başbakan Erdoğan PKK'yı terör örgütü olarak görüyorsa, o hâlde teröristlerle masaya oturmasını, eğer varsa onuruna nasıl yedirmekte, vicdanına nasıl anlatmaktadır?

Kaldı ki Başbakan ve hükûmeti 2007 yılından itibaren ne yapmıştır da bundan sonra ne olacaktır?

Kandil'e Türk bayrağını dikmek varken, PKK'nın rezil bez parçalarını yurdumuzun değişik yerlerinde sallandırılmasına müsaade veren, süreç ihanetini buna mazeret gösteren bu Başbakan mı terörlle mücadele ettiğini söylemektedir?

Sayın Başbakan seni kim yönetmekte, kimler seni uzaktan kumanda etmektedir?

Farkında mısın, sen PKK'ya operasyon yapmak için sözde Tezkere çıkarma hevesindeyken, PKK sana operasyon üstüne operasyon yapmış ve her şeyini kuşatmıştır.

Bu zihniyetin asıl yüzünü bilmemize rağmen yine de Türkiye'nin ve aziz milletimizin menfaati, olası terörist saldırıları, Türkmen kardeşlerimizin emniyeti için Irak Tezkeresi'ne onay vermeyi düşünmekteyiz.

Maksadımız Türk devletinin elini güçlendirmek, hareket kabiliyetini artırmaktır.

Bakalım bu kandırmaca nereye kadar gidecek, ucu nereye dayanacaktır?

Tüm kontrol ve fren mekanizmalarını kaybetmiş bu iktidarın, inandırıcılığı ve güvenilirliği kalmamış bu hilkat garibesi siyasi zihniyetin defi mutlaka ki sağlanmalıdır.

Gecikilen her gün biliniz ki kayıptır, günahdır ve bedeli ağır olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan hafta sonunda Adana ve bazı ilçelerinde yaptığı konuşmalarla aklınca bize laf yetiştirmeye gayret etmiştir.

Anlaşılan Başbakan, bizim İstanbul Demokrasi mitingimizin gölgesinde kalmamak için apar topar sanal açılışlara yönelmiştir.

Andımız'ın kaldırılma teşebbüsünün yol açtığı millî ve haklı tepkiden ürken Başbakan her gittiği yerde kara çalmaya devam etmiş, her açıklamasında gayri millî özelliklerini bir kez daha ortaya koymuştur.

Şu sözleri söyleyen bir zat Türk milletinin oylarıyla 11 yıldır iktidardadır: **"Türkü'm dediler, ama Türkiye'nin itibarını yerlerde süründürdüler. Doğruyum dediler, Türkiye'yi yolsuzluklara mahkum ettiler. Çalışkanım dediler, yıllarca yan gelip yattılar."**

Bu sözleri ancak ve ancak tescilli bir Türk düşmanı söyleyebilecektir.

1920'li yıllarda bir işgal komiseri ne demişse Başbakan da benzerini, hatta daha ağırını pervasızca söylemektedir.

Başbakan Erdoğan Türklüğe savaş açmıştır.

Sayın Başbakan ilkokul çağlarında Andımız'ı okunurken, hiç mi kalbin çarpmadı, hiç mi duygulanmadın?

Yıllar yılı sen de öyle ya da böyle Türk'üm, doğruyum ve çalışkanım derken içten içe Türk olmadığını mı hatırladın, Türklüğe kin ve husumet mi besledin?

Söyler misin bize, Türk olmak seni niçin bu kadar gocundurmakta, niçin bu kadar kaşındırmaktadır?

Türk milletinin gönlü öyle geniş, adaleti, hoşgörüsü ve merhameti öyle fazladır ki, seni bile zirveye taşımış, seni bile baş tacı yapmıştır.

Sen ki mahalle aralarında top oynarken bu millet seni Başbakanlığa, Türklük seni siyasetin tepesine çıkarmıştır.

Bu mudur kabahat bu mudur suç?

Sayın Başbakan Türk'üm diyen değil, bizzat sen Türkiye'nin itibarını yerlerde süründürdün.

Doğruyum diyenler değil, yolsuzluğun dibini sen boyladın.

Çalışkanım diyenler değil, sen, hısımların, dünürlerin ve çevrendekiler "yan gel osman bin dönüm bostan" deyip hüküm sürdünüz.

Türklükle uğraşma, Haçlı sevdandan vazgeç.

Onlar emeline ulaşamadı, sen ise asla hedeflerine varamayacaksın.

Başbakan Adana'da milliyetçilikle ilgili yorumlar da yapmıştır.

Başbakan Erdoğan'a göre; her sabah çocukları sıraya dizip, yağmurun, karın, soğuşun, sıcağın altında 1933'lerden kalma, demir perde ülkelerini hatırlatan sloganlar attırmak milliyetçilik değildir.

Sayın Başbakan Andımız slogan değil, adı üstünde And'dır, yemindir.

Her türlü milliyetçiliği ayaklar altına alan Başbakan'ın milliyetçilikten bahsetmesi, milliyetçilik tanımları yapması utanmazlık örneğidir.

Sayın Başbakan bilmelisin ki, sen hakir gördüğün slogan milliyetçisi bile olmazsın.

Zira milliyetçilik BOP'un panzehridir, senin karşı cephendir ve sana çok yabancı millî bir değerdir.

Eğer senin bir milliyetin varsa, eğer senin bir kimliğin mevcutsa, sana tavsiyemiz sen de onun sloganını at, sen de onunla övün, sen de onunla gururlan.

Yoksa sus, seni ya arif bilsinler ya da adam sansınlar.

Sorarım sana Sayın Erdoğan biz ki, göğsümüzü gere gere Türk'üz diyoruz, peki sen ne diyorsun, neyinle iftihar ediyorsun?

Millî ve manevi değerleri istismarla mı övünüyorsun?

Yabancıların dümen suyuna girmekle, küresel kanlı projelere Eş Başkan olmakla mı kendini teselli ediyorsun

Ya da başörtüsü üzerinden geçinmekle mi avunuyorsun?

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan yıllardır başörtüsünü siyasetin malzemesi yapmış, bunun üzerinden bunca zamandır nemalanmıştır.

2008 yılında İspanya'da yaptığı bir açıklamadan sonra partimizin girişimi ile başörtüsü meselesinin kalıcı ve bütünüyle çözümlenmesi için harekete geçildiği henüz hafızalardadır.

Anayasa'nın 10 ve 42'nci maddeleri ve YÖK Kanunu'nun geçici 17. maddesindeki değişikliklerle başörtüsü sorunun biteceğini yıllar önce ifade etmiş, samimiyetle konuya eğilmiştik.

Ancak AKP hükûmeti özellikle YÖK Kanunu'nun ilgili maddesini değiştirmekte gönülsüz ve isteksiz kalmış ve bu mesele de sürüncemede bırakılmıştır.

Şimdi ise başörtüsü bir kez daha gündeme gelmiş ve PKK paketinin içine koyulmuştur.

Bizim başörtüsünden rahatsız olmamız eşyanın tabiatına aykırıdır.

Ne var ki, Başbakan Erdoğan başörtüsünü inançlı hanımefendilerin başına takmaktansa PKK'nın ve rezilliklerinin kılıfı yapmıştır.

AKP'ye oy veren değerli kardeşlerim bu kurnazlığı, bölücü paketin içine başörtüsünü iliştime şirretliğini şüphesiz iyi değerlendirecekler, bunun da eninde sonunda hesabını Başbakan'dan soracaklardır.

Muhterem Milletvekilleri,

Son olarak Anayasa değişikliğiyle ilgili yapılan açıklama ve değerlendirmelere kısaca değinmek ve konuşmamı sonlandırmak istiyorum.

TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu yetersiz ve ağır da olsa çalışmalarını sürdürmekte, üzerinde mutabakata varılan maddeler demokratik bir havuzda toplanmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın son günlerde yaptığı açıklamalar komisyon üzerinde baskı oluşturmakta ve kuşku uyandırmaktadır.

Gördüğümüz kadarıyla, üzerinde uzlaşılan maddelerin TBMM'ye getirilerek yasalaşması konusunda AKP-CHP arasında medya kanalıyla diyalog ve iletişim hatları kurulmaktadır.

Bizim bu aşamada diyeceğimiz öz olarak şudur:

Milliyetçi Hareket Partisi, Uzlaşma Komisyonu faal ve çalışır hâldeyken, uzlaşmayla belirlenen maddelerin bölük pörçük bir şekilde Meclis Genel Kurulu'na getirilmesine karşıdır.

AKP, ikizi BDP ve gizli ortağı CHP uzlaşma masasından kalkarlarsa diyebileceğimiz bir şey yoktur.

Uzlaşma ilkelerini ve zemini sabote etmeleri hâlinde, sahip oldukları gerekli sayısal çoğunlukla istedikleri maddeleri Genel Kurulda yasalaştırabilmelerinin önünde bir mani hal olmayacaktır.

Böylelikle Türk milleti de kimin uzlaşmaya ve diyalogdan kaçtığını tüm açıklığıyla görebilecek, AKP-CHP-BDP ve PKK ortaklığını tüm çıplaklığıyla anlayabilecektir.

Öyle anlaşılıyor ki; CHP, AKP'nin şanzımanı, BDP motoru, PKK'da direksiyonu olmaya tam olarak taliptir.

Milliyetçi Hareket Partisi ise her zaman olduğu gibi büyük Türk milletinin yanında duracak, ilkelerinden, vaatlerinden ve sözlerinden asla caymayacaktır.

Bu düşüncelerle siz değerli milletvekili arkadaşlarımın ve kıymetli misafirlerin önümüzdeki hafta idrak edeceğimiz Kurban Bayramı'nı şimdiden tebrik ediyor, hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

22 Ekim 2013

**Değerli Milletvekilleri,
Muhterem Misafirler,
Sayın Basın Mensupları,**

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi, geçtiğimiz hafta mübarek Kurban Bayramı'nın hem coşkusunu hem de üzerimize vacip olan ibadetini yerine getirdik.

Kestiğimiz kurbanlarla Cenab-ı Allah'a yakın olmanın, rahmetinden ve ihsanından istifade etmenin çabası içinde olduk.

Kurban ibadeti aşırı mal hırsını frenleyebilmek, bencillik ve cimrilik gibi olumsuzluklarla başa çıkabilmek için hepimize manevi imkânlar sunmaktadır.

Şurası tartışmasızdır ki, yoksulların, düşkünlerin ve biçarelerin hatırlanması, bunun yanında onlara gerekli ilgi ve özenin gösterilmesi Kurban Bayramı'nın ruhuyla mütenasip bir tutumdur.

Bayramlarda dostluk, yakınlık ve kardeşlik bağları pekişirken; aynı oranda insanlarımız arasındaki küslükler gerilemekte, dargınlıklar giderilmekte, mesafeler kısalmaktadır.

Ne yazık ki, mübarek Kurban Bayramı süresince Orta Doğu ve Kuzey Afrika'da olaylar durmamış, şiddet vakaları azalmamıştır.

Başta Suriye ve Irak olmak üzere komşu coğrafyalarda 622 kişi katledilmiştir.

Kerkük'te soydaşlarımıza yönelik hunhar saldırılar bayramda da devam etmiş ve Türkmen kardeşlerimizin kanı yine dökülmüştür.

Bu vahşi saldırıları kınıyor, canından olan Türkmen kardeşlerimize Yüce Allah'tan rahmet diliyorum.

Diğer taraftan mübarek Kurban Bayramı'nın heyecan ve sevincini dolu dolu yaşarken bizleri üzen, artık tekrar tekrar duymaktan, her seferinde yeniden şahit olmaktan bunaldığımız trafik kazaları hepimizi deyim yerindeyse kedere boğmuştur.

Yine acılar yaşanmış, yine umutlar yarıda kalmış, yine can ve mal kayıpları fazlaca görülmüştür.

Trafik terörü bayramın sevincini gölgeleyecek kadar etkinlik ve yoğunluk göstermiştir.

Bayram boyunca 122 vatandaşımız kazalarda can verirken, 681'i de yaralanmıştır.

Her bayramda aynı kâbus manzaralarını izlemek, aynı feryatları işitmek örtbas edilecek bir konu değildir.

Trafik kazalarında kaybettiğimiz insanlarımız hepimizin müşterek sorunu, müşterek sızısıdır.

Her yıl yalnızca kaza mahallinde yaklaşık beş bin insanımızı trafik terörüne kurban vermek ve önleyici tedbirleri alacak iradeyi gösterememek ciddi bir zaaf ve eksiklidir.

Kurallara uyulmasını teşvik edecek, ölümlü kazaları azaltacak, trafikteki çileyi, yollardaki sıkışıklığı ve uzun kuyrukları bitirecek her teklife her girişime açık olduğumuzu ifade etmeyi bu vesileyle zaruri addediyorum.

İnsan hayatı bizim için vazgeçilmez önemdedir.

Ve bunun teminat altına alınması için de görevden kaçmamak siyaset kurumunun, özellikle de hükümetin başlıca hedefi olmalıdır.

Değişik ortam ve platformlarda, 11 yılda 17 bin kilometre bölünmüş yol yapmakla övünen Başbakan, bu ezberinden, bu bayatlamış sözünden vazgeçmeli, trafikteki keşmekeşe ve kanayan yaraya bir an önce kafa yormalıdır.

Bize göre her şeyin başı insanımızın can ve mal güvenliğinin sağlama alınmasıdır.

Beklentimiz odur ki, trafik terörünün belini kıracak muhtevalı, kararlı ve tutarlı adımlar, ilave olarak vizyoner ve donanımlı politikalar çocuklarımızın yetim kalmasının önüne geçecek, facialara engel olacaktır.

Bayram süresince meydana gelen kazalarda vefat eden vatandaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı, yaralılara ise şifalar diliyorum.

Ayrıca sizlerin ve aziz milletimin geçmiş mübarek Kurban Bayramı'nı bir kez daha kutluyor, her günümüzün bayram tadında, bayram güzelliğinde geçmesini Rabb'imden niyaz ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Sözde demokratikleşme paketini ekonomiyle ilişkilendiren ve ihanet adımlarının Türkiye ekonomisini daha da büyüteceğini söyleyen Başbakan aldatmayı kendisine rehber seçmiştir.

Milletimiz mağdurdur, ama Başbakan ekonomiyle demokrasinin birbirini motive ettiğini ifade ederek, kitabi bakışların kendisini aklayacağını düşünmektedir.

Doğaldır ki, ekonomik büyüme ve gelişmenin demokrasiyle, demokratik kültürün derinliğiyle yakından ilişkisi vardır.

Ancak ortada demokrasi adına umutlanacağımız bir şey olmadığından ekonomik anlamda sevineceğimiz bir husus da yoktur ve olmamıştır.

Oturduğu yerden şöhret ve para avına çıkanlar, çaba göstermeden her hakkı kendilerine reva görenler AKP'yle büyümüş, AKP'yle bütünleşmiştir.

İşin püf noktası, bugünkü şartlarda eşitsizliğin, partizanlığın, adaletsizliğin durmadan ve kademeli olarak artıyor olmasıdır.

Hakk'a ve halka hizmet vadederek iktidar olan AKP, yalnızca çıkarıcılara, faizcilere, sermaye gruplarına, rantiyecilere ve küresel odaklara şirin görünerek, arslan payını bunlara peşkeş çekerek bugünlere gelmiştir.

Sanal gündemler, yapay çözümler, istismara dayalı teklifler, temelsiz önermeler ülkemizin asıl meselelerini geri plana düşürmekte, insanımızın gerçekçi şikâyet ve taleplerinin üstünü kapatmaktadır.

Toplumun her kesimi artan problemlerine çare beklerken, hükümet gizli gündemlerini aşama aşama hayata geçirmenin ısrarındadır.

Hâlâ milyonlarca kardeşimiz işsiz ve yarınısızdır.

Hâlâ sayıları hızla artan, bir dilim ekmeğe, bir lokma aşıya ihtiyaç duyan fakir fukaralarımız umutsuzluk kapanındadır.

Ekonomide estirilen toz pembe hayaller, yalancı ve yapay bahar havaları karın doyurmamakta, vatandaşlarımıza bir şey kazandırmamaktadır.

AKP milletimizi borçlandırmış, kanını emmiştir.

Kaşıkla verdiği kepeyle geri almıştır.

Vatandaşlarımız yaşamak, zorunlu ve acil ihtiyaçlarını gidermek amacıyla kredi kartlarında çare aramakta, daha büyük sorunlara mecburen boyun eğmektedir.

Hayat şartları gerçekten iyice zorlaşmış, pahalılık herkesi kuşatmıştır.

Vatandaşlarımızın kredi kartı borçları 81 milyar liraya dayanmıştır.

Taksitli alışverişlerin tutarı 46 milyar lirayı bulmuştur.

Hane halkımızın harcanabilir gelirlerine göre borçları 2010 yılında % 41,5 iken, bu oran iki yılda % 50,7'ye çıkmıştır.

Felaket her evdedir, yangın her yerdedir, feryat her taraftan duyulmaktadır.

Tasfiye olacak kredi kartı ve tüketici kredisi borçlularının sayısı 2 milyona yaklaşmıştır.

Tüketici kredileri ve bireysel kredi kartları can yakmakta, aile dramlarına neden olmaktadır.

Borçlu kardeşlerimizin % 38'i aylık bin liranın altında bir gelikle yaşamak zorundadır.

Yandaşlar refah ve bolluk içinde yüzerken, dar ve sabit gelirlili vatandaşlarımız perişanlık içinde kıvrınmaktadır.

Ekonominin tüm ayar ve ölçüleri kaçmıştır.

Türkiye uzun bir süredir itiraf edilmemiş, adı konulmamış ekonomik krizle boğuşmaktadır.

IMF'ye olan borçları bitirdik diyen AKP zihniyeti 11 yılda dış borcu 2,84 kat, iç borcu da 2,79 kat artırmıştır.

Toplumun tüm kesimleri bitkin ve şikâyetçidir.

Çiftçilerimiz yorgun ve dertlidir.

Emeklilerimiz unutulmuş ve ihmal edilmiştir.

Memurumuz ve işçimiz hak kayıplarına uğramış ve ekonomik külfetlere teslim edilmiştir.

Esnafımız, küçük ve orta ölçekli işletmelerimiz ise sıkıntının göbeğindedir.

AKP hükûmeti esnaf ve sanatkârlarımızı yıllarca ihmal etmiş, istek ve beklentilerine kulak tıkamıştır.

Esnafımız borçlarını ödeyememe sorunuyla cebelleşirken, hükûmetin banka kredi faizlerinde komik indirimlere gitmesi, bunu da lütuf gibi sunması pişkinliğin ve pervasızlığın ilanıdır.

Başbakan Erdoğan'ın AVM tutkusu esnafımıza darbe indirmekte, orta sınıfı dinamitlemekte, sosyal ve ekonomik cepheleşmeyi keskinleştirmektedir.

2008 yılında hazırladığımız ve 2011'de de yenilediğimiz AVM'lerle ilgili kanun teklifinin hükümet tarafından dikkate alınmaması kimin hangi amacın peşinde olduğunu da açıklıkla göstermiştir.

Bir başbakan yardımcısının, **"AVM'lerin küçük esnafı boğmasını kabul edemeyiz, beş yıldır yasa çıkarmalıyız diyorum. Gene yapmıyorlar, şimdi zamanı geldi."** demesi bir bakıma itirafname gibidir.

Siyasi sorumluluk mevkiinde bulunanların böylesine acziyetleri, böylesine yetersizlikleri asla kabul edilebilir değildir.

Sormak isterim ki, bu başbakan yardımcısı yıllardan beridir ne yapmış, neyle oyalanmıştır?

Madem AVM'lerle ilgili yasaya gereklilik vardır; o hâlde AKP zihniyeti bizim teklifimizi niçin görmezden gelmiş, ne hakla sumen altı etmiştir?

Esnafımız aç ve açıktayken, sattığının yerine yenisini koyamayacak durumdayken, AVM açmakla meşgul olan hükümet kimi kandırmaktadır?

Bilinmelidir ki, AKP eyyamcı olduğu kadar AVM'cidir ve esnaf kardeşlerimizle gönül rabitasını çoktan koparmıştır.

Buradan Başbakan ve hükümetine açık çağrıda bulunuyorum:

Partimizin hazırladığı AVM'lerle ilgili kanun teklifi hemen gündeme alınmalı ve yasalaşmalıdır.

Esnaf kardeşlerimizi canından bezdiren AVM açma çılgınlığı zorlaştırılmalı, toplumsal ve kültürel zenginliğimizin bir parçası ve ekonomik hayatın dinamosu olan esnaflarımızın meseleleri tümüyle bitirilmelidir.

Biz siyasi tercih ve eğilimi ne olursa olsun her esnafımızın yanında ve destekçiyiz.

Esnaflarımızın AVM'lerin doymaz iştahına korumasız şekilde terk edilmesine direneceğiz ve buna da Allah'ın izniyle müsaade etmeyeceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

AKP hükûmetinin sakat, çarpık ve yanlış dış politikası ülkemizi ve milletimizi öngörülemez tehditlere maruz bırakmaktadır.

Türkiye'nin etrafı yabana atılamayacak, hafife alınamayacak, görmezden gelinemeyecek risklerle çevrilmiş haldedir.

Hükûmetin ağırlaşan bölgesel meselelere tarafgir yaklaşımı, millî çıkarlara uygun olmayan müdahil tavrı sürekli olarak başımızı ağrıtmaktadır.

Maalesef ülkemiz bir kısıkaçta, hesaplaşmaların ve sonuçsuz kör dövüşlerinin kapsamı alanındadır.

Orta Doğu sokaklarındaki tansiyon, "Arap Baharı"nın estirdiği tufan, etnik ve mezhep eksenli anlaşmazlıklar farklı kanallarla, farklı dozlarla ve farklı boyutlarla Türkiye'ye de sirayet etmektedir.

Bu hâliyle hükûmet ülkemizi sıkıntılı bir sürece, sonu meçhul bir güzergâha ite kalka sokmuş hâldedir.

Komşu coğrafyalardaki belirsizlikler, hacim ve hızı artan karmaşa ve kamplaşmalar millî güvenliğimizi etkilemek şöyle dursun, doğrudan doğruya varlığımıza da kastetmeye başlamıştır.

Hükûmetin çöken Suriye politikası musibetlerin bir bir üzerimize sıçramasına zemin ve kaynak olmuştur.

Türkiye bölgesel meselelerde güvenilmez, itibar ve saygınlığı düşüşte olan bir ülke görünümüne Başbakan ve hükûmetinin iflah olmaz hataları yüzünden gerilemiştir.

Başbakan Erdoğan'ın kontrolsüz, dengesiz ve başına buyruk açıklamaları, millî menfaatleri dikkate almayan, millî ilkeleri önemsemeyen ilişki ve irtibatları devamlı surette sorun yaratmış, engel çıkarmıştır.

9 Ağustos 2013 günü, Lübnan'ın başkenti Beyrut'ta bir grup silahlı kişi tarafından kaçırılan iki pilotumuzun muhatap kaldıkları olayları hükûmetin iflas eden dış politikasından soyutlamak, bundan bağımsız görmek mümkün olmadığı gibi doğru da değildir.

Evvela şunu söylemek isterim ki, 19 Ekim günü pilotlarımızın özgürlüklerine kavuşmaları hepimizi sevindirmiş, hepimizi rahatlatmıştır.

71 günlük esaretin bitişi, kaygı ve korku dolu günlerin geride kalışı mutluluk vericidir.

Pilotlarımız ve aileleri hiç kuşkusuz iki bayramı birden yaşamışlar, ayrı kaldıkları günlerin özlemini doyusuya gidermişlerdir.

Buradan pilotlarımız Sayın Murat Akpınar'a ve Sayın Murat Ağca'ya geçmiş olsun dileklerimi iletiyor, huzurlarınızda kendilerine hoş geldiniz, diyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Pilotlarımızın ve ailelerinin sevincini elbette paylaşıyor, bir daha benzeri bir muameleyle, bu tip bir vahşilikle karşılaşmamalarını yürekten temenni ediyorum.

Ancak pilotlarımızın neden kaçırıldığı, bu ahlaksızlığa, bu vicdansızlığa niçin maruz kaldıkları da enine boyuna değerlendirilmelidir.

Hiç kimse bizim, bu meseleye duyarsız kalacağımızı zannetmemelidir.

Hiç kimse bizden, **"Olan oldu, pilotlarımız sağ salim döndü, konuyu deşmenin manası yok."** dememizi de beklememelidir.

Hele hele insan kaçakçılarının minnet duymamız da söz konusu olmayacaktır.

Bu kaçırılma hadisesi göstermiştir ki, komşu coğrafyalar vatandaşlarımız için emniyetli olmayıp tehlikelerle doludur.

Her an her türlü olumsuzluğun insanımızı bulması ihtimal olmaktan çıkmış, neredeyse kesin bir hal almıştır.

Türk Hava Yollarının iki değerli pilotu görevlerinin gereği olarak Beyrut'ta bulunuyorken, İmam Rıza'nın Ziyaretçileri isimli bir grup tarafından, Suriye'deki muhalif unsurların elinde tuttuğu dokuz Lübnanlıya karşılık alçakça kaçırılmıştır.

Hatırlanacağı üzere, söz konusu Lübnanlılar İran'da dinî ziyaretlerini gerçekleştirip dönüş yolundayken 22 Mayıs 2012 tarihinde Suriye'nin Azez kenti yakınlarında "Kuzey Fırtınası Tugayı" isimli örgüt tarafından alıkonulmuştu.

Suriye'de faaliyet gösteren bir muhalif grubun kaçırma eylemine hiçbir suçu ve günahı olmayan iki masum pilotumuzun rehin alınmasıyla cevap verilmesi bir defa büyük bir haksızlık, insafsızlık ve ahlaksızlıktır.

Anlaşılan odur ki, Suriyeli muhaliflerin işlediği suç Türkiye'ye ihale edilmiş ve pilotlarımızın özgürlüğü pazarlık malzemesi haline dönüştürülmüştür.

Esad yönetiminin elinde tuttuğu bazı tutuklulara karşılık dokuz Lübnanlının kaçırılması ve buna tepki olarak iki pilotumuzun rehin alınması bu üç konunun birbiriyle ne denli yakın temas ve bağlantısı olduğunu da göstermiştir.

Bu kaçırma eylemlerinin gerisinde mezhep temelli husumet, bölgesel kutuplaşma, çıkar kavgaları, egemenlik mücadeleleri bir hayli belirleyici ve yönlendirici olmuştur.

Görülmektedir ki, Türkiye Orta Doğu'daki yangının içine çekilmekte, istikrarsızlığın bir parçası olarak sunulmaktadır.

Gelişmeler her anlamda endişe vericidir.

AKP hükümeti sınırlarımızın hemen öbür yakasındaki tüm illegal örgütlerle, tüm silahlı gruplarla dirsek temasında olup, açık ya da kapalı ilişki ağları kurmuştur.

El-Kaide'den PYD'ye kadar AKP'nin diyalog hâlinde olmadığı, gizli kapaklı görüşmeler yapmadığı hiçbir kanlı örgüt kalmamıştır.

Bizim açımızdan, hükümetin terör örgütleriyle aynı hizaya düşmesi, onların emel ve amaçlarına yardım ve yataklık yapan bir görüntü çizmesi Türk milletinin saygınlığına nankörlük, varlığına da hazımsızlıktır.

Şu garabete bakınız ki, terörist örgütlere ulaşmak, mesajları ulaştırmak veya ellerindeki rehinlerle ilgili talep ve beklenti içinde olmak AKP'nin müdahil olmasına bağlı hale gelmiştir.

Hükûmet öyle bir imaj vermiş, öylesine bir gafletin içine gömülmüştür ki, Türkiye sanki terör üreten, terörizmden geçinen, örtülü operasyonlardan medet uman bir ülke hüviyetine bürünmüştür.

Başbakan eli silahlı cinayet şebekelerinin direkt irtibat tesis ettiği birisi hâline gelerek hem kendisini hem de hükûmetini maskaraya çevirmiştir.

Bundan sonra Suriyeli muhaliflerin pis ve bayağı eylemlerine cevaben Türk vatandaşlarının kaçırılması ve hatta takasa konu olması kimseyi şaşkınlığa sürüklememelidir.

Zira iki pilotumuzun yaşadıklarıyla bu kapı ardına kadar aralanmıştır.

Birileri, masum pilotlarımızın özgürlükten mahrum hâlde geçirdikleri her günün, ailelerinden uzak kaldıkları her anın hesabını vermelidir.

Birileri, Suriyeli muhaliflerle Esad yönetimi arasındaki vahşi restleşmenin, insan kaçırma ve öldürme üzerine bina edilen kışmanın insanımıza kadar uzanmasının bedelini ödemelidir.

Başbakan Erdoğan bizzat neden olduğu ve Türk vatandaşlarını hedef alan tuzakların, provokasyonların, kumpasların mutlaka izahını yapmalı, vicdanı varsa af dilemelidir.

Sonuç itibarıyla diyeceğimiz odur ki, iki pilotumuzun kurtarılması zafer değildir.

Ortada yandaş basın tarafından pompalanan muhteşem nitelikli bir kurtarma operasyonu da yoktur.

AKP hükûmetinin acizliği, sorgulanması ve yargılanması gereken politikaları bir kez daha açığa çıkmıştır.

Hava limanlarına giderek pilotlarımızı karşılayan, sanki büyük bir iş başarmış gibi algı oluşturmaya kalkışan Başbakan Erdoğan, pilotlarımızın kaçırılmasına dolaylı da olsa yol ve ortam açan yegâne kişidir.

Bu kurtarma sevk ve zincirinin en önemli halkası Katar'dır.

AKP izlemiş, Katar aldığı özel görevle rehine değişiminin ağırlık merkezi olmuştur.

Dikkatlerinizi çekmek isterim ki, iki pilotumuzun yurda dönüşü Türk Hava Yollarına değil, Katar'a ait bir uçakla gerçekleşmiştir.

Bir yanda pilotlarımız serbest kalırken, diğer yanda Esad elindeki tutukluları bırakarak kendince jest yapmış, öbür yanda da Suriyeli muhaliflerce tutulan dokuz Lübnanlı özgürlüğüne kavuşmuştur.

Hükûmet pilotlarımızın can güvenliği nedeniyle bu üçlü takas ve pazarlık sürecine mahkûm hâle gelmiş ve üzülererek söylemek istiyorum ki, sorumsuz, gayrimeşru politikaları sonucunda milletimizi 71 gün süren tedirginliğe ve korkuya mecbur etmiştir.

Şunu da samimiyetle vurgulamalıyım ki, bize göre iki pilotumuzun her olumsuzluğa göğüs geren dik duruşları, vakurlu hâlleri, metanet ve sabırları hakikaten de takdire şayan olup hiçbir zaman da hafızalardan çıkmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

İktidarın düzenli yapılan seçimlerle el değiştirmesi demokrasinin ana fikridir.

Sürdürebilir demokrasilerde yıpranan, tıkanan ve geriye sarmaya başlayan siyasi zihniyetler gidecek; taptaze, umut saçan, iddialı olan, herkesi kapsayan, herkesi eşit gören siyasi anlayışlar iktidara gelecektir.

Demokrasi hesap verme sistemidir.

Ve yalnızca sandıktan ibaret değildir.

Bu kural demokrasinin vazgeçilmez ilkelerindedir.

İktidarın sınırlandırılması demokratik erdemin en önemli ayaklarından birisidir.

Bir siyasi iktidar şayet kendisinden sonra tufan olacağını, ekonomik ve siyasi afetlerin doğacağını iddia ediyor ve şiddet dâhil her yöntemi kullanarak muhalif sesleri ezmeye çalışıyorsa, orada demokrasi rafa kalkmış, otoriter hevesler öne çıkmış demektir.

Demokrasilerde hiçbir siyasi yönetim baki değildir.

Aynı şekilde hiçbir fâni de ilelebet iktidar koltuğunda oturamayacaktır.

Bugünkü şartlarda, Başbakan Erdoğan'ın ileri demokrasi iddiaları Taş Devri ıllıklarını aratmayacak özelliklere sahiptir ki, bunun da milletimiz ve geleceğimiz açısından büyük badireler taşıdığı yalın bir gerçektir.

Yüksek standartlı bir demokrasi bölünmeye değil, birleşmeye hizmet edecektir.

Katılımı ve çoğulculuğu esas alan, ölçülü toplumsal talepleri sahiplenen, temsil ve adaleti güçlendiren, hoşgörü ve tahammülü vazeden dürüst ve sahici demokratik bir anlayışın bölücülüğe prim vermesi düşünülemezdir.

Ülkemizin en önemli sorunlarından birisi gittikçe büyüyen demokrasi açığıdır.

Demokrasiji sadece sözde hatırlayan, baskıcı, dayatmacı, dışlayıcı tavırlarıyla çok sesliliği sindirmekten, hak arayışlarını bastırmaktan kaçınmayan siyasi anlayışların ülkemize verdikleri zararlar çok fazladır.

Henüz bölünerek demokratikleşen bir ülkeye tesadüf edilmemiştir.

Henüz etnik kökenlere ayrılarak, millî ve manevî değerlerinden koparılarak büyümüş, kalkınmış ve zenginleşmiş bir ülkeye rastlanmamıştır.

Başbakan'ın demokrasinden anladığı PKK'ya teslimiyettir.

Başbakan'ın özgürlük kriteri teröristlerin hain niyetleriyle birebir örtüşmektedir.

Türklük silinirse, milliyetçilik çiğnenirse, millet parçalanırsa, şehitlerimizin kanlıları, milletimizin ve vatanımızın düşmanları kazanırsa, bunun adı ileri demokrasi olacaktır.

AKP'nin mantığı da budur.

Ana dilde eğitim için kolları sıvayan, Andımız'ı kaldıran, terör örgütüne peş peşe tavizler veren AKP hükûmeti, Türk milletine karşı tarihî bir ihanetin içindedir.

PKK sözde şehitlikler açmakta, terör örgütü flamaları sallanmakta, herkesin gözü önünde İmralı canisiyle pazarlıklar sürdürülmektedir.

Başbakan'ın süreç yoldaşlarından olan BDP'liler aba altından sopa göstermekte ve terör örgütü PKK tehdit çıtasını gün geçtikçe yükseltmektedir.

Fakat Başbakan sessiz sedasız bir şekilde yoluna devam etmekte, bir şey olmamış gibi davranmakta, demokratikleşme paketiyle PKK'nın değirmenine hevesle su taşımaktadır.

Şu ana kadar aziz ecdadımızın kanıyla suladığı vatan topraklarında teröristlerin sözde şehit olarak takdimi AKP'de herhangi bir kızgınlık, öfke ve rahatsızlık yaratmamıştır.

Biliniz ki, üzerine bastığımız bu kutlu toprakların altında vatan, millet uğruna kefensiz hâlde yatan kahramanlarımız dışında, bölücülere şehitlik payesi vermek, vermeye kalkışanlara da tepkisiz kalmak cinayettir, küfürdür ve hepimize hakarettir.

Şırnak Kato Dağı'nda, Bitlis merkeze bağlı Yukarı Olek köyünde din, diyanet ve millet düşmanlarına sözde şehitlikler yapmak ve bu edepsizliğe göz yummak kahraman şehitlerimizi bir kez daha vurmakla eş değerdir.

İmralı canisiyle görüşme sırasına giren BDP'li heyetlerle, Adalet Bakanlığı arasındaki ilişkilere dikkat çeken Sayın Erdoğan, bir vatanda iki ayrı şehitlik olmayacağını farkında mısınız?

Bölücülüğü cesaretlendirmekle meşgul olan Sayın Erdoğan, maktulle katilin, canıyla kahramanın, şehitle cesedin birbirine karışması hâlinde millî bir felaketin doğacağını biliyor musun?

İmralı'yı mesken tutan, Kandil'i ayakyoluna çeviren, teslimiyeti çözüm ve barış olarak formüle eden Sayın Başbakan, son yurdumuzun çatısına nişan alındığını görüyor musun?

Bitlis merkeze bağlı Kayalıbağ köyü Karaca Mahallesi'nde balık tutmaya giden iki vatandaşımızın teröristlerce dövülmesini flaş haber gibi anında duyuranlara da soruyorum; alenileşen ihanet görüntüleriyle ilgili son dakika bilgilerini ve gelişmelerini yayımlamayı düşünüyor musunuz?

Hayret verici bir durumdur ki, balık tutanlar anbean izlenmiştir de yol kesen, haraç toplayan, polis yaralayan, örgüt propagandası yapan, maske takıp etrafa zehir kusan eşkıyalar ne hikmetse hasıraltı edilmiş, yeni moda haberciliğe değer bulunmamıştır.

İmralı canisinin derinlikli müzakereye geçilmesi yönünde görüş beyan etmesinin yanında, oldukça uygun bir ortam yakalayan PKK, vatanımızın bir bölümünde paralel devlet yapılanmasının çivilerini çakmaktadır.

Başbakan ve hükûmetinin korkakça verdiği tavizler yetmemiş; Kürt varlığının anayasal güvenceye alınması, demokratik özerklik ve ana dil eğitiminin yaygınlaştırılması PKK'nın son dayatmaları olarak gündeme gelmiştir.

İmralı canisi, Kandil ve BDP AKP'yi aralarına almış, kukla gibi oynatmaya, topaç gibi çevirmeye başlamışlardır.

Türk milletinin oylarıyla iktidar olan bir parti için bu olanlar utanç ve hezimet vericidir.

Başbakan'ın demokrasi kurdelesiyile paketlediği hıyanet armağanları bölücüleri ve teröristleri ikna etmemiş, bilakis daha da şımartmış, kışkırtmış ve tahrik etmiştir.

"Bugünlere silahlarla geldik, söz biterse silahlar konuşur, dört parçayı birleştireceğiz." açıklamaları barış diyen, çözüm diyerek haykıran, özgürlük sözleriyle mangalda kül bırakmayan Meclis'teki PKK'lılar tarafından kısa süre önce ifade edilmiştir.

Başbakan Erdoğan çözülmeyi çabuklaştırmak, dağılmayı oldubittiye getirmek için selin akışına kendisini bırakmıştır.

Görüyoruz ki, PKK'nın tüm talepleri paket paket, kısım kısım, parça parça karşılanmaktadır.

Yerleşim yerlerinin ismini değiştirmeye kadar işi götüren AKP hükûmeti için geri dönüş yolları çoktan kapanmıştır.

Göroymak'a Norşin, Aydınlar'a Tillo, Tunceli'ye Dersim isimlerini vermenin arifesinde olan Başbakan ve etrafındaki bazı zevat, acaba kendi isimlerini de değiştirerek asıllarına rücu edecekler midir?

Yedi yaşında Türkçe öğrendiğini her fırsatta ifade eden, ama Türk Dili ve Edebiyatı alanında doçent unvanı alarak bugünkü seviyesine ulaşan AKP'nin kapı gıcirtısı ve akorttu bozuk sözcüsü acaba ismini değiştirmek için neyi beklemektedir?

Türk milletine şükran duyması gerekirken etnik tetikçiliğe soyunan, Ali Suavi'den hiçbir şey anlamadığı da net olarak anlaşılan bu zat, mesela Hado, Hazo ya da Hander ismini almayı düşünmekte midir?

Şayet ayrımcılık olsaydı, bu kişi Kültür ve Millî Eğitim Bakanlıklarına kadar yükselebilir, dört dönemdir parlamentoda yer bulabilir miydi?

Bunun yanında, Başbakan Erdoğan'ın gündeminde kendi ilçesi olan Güneysu'nun adını Potamyaya olarak değiştirmek var mıdır?

Bugün geldiğimiz noktada artık herkes tarafını ve safını belirlemelidir.

Kimse karambolden fayda devşirmeye, belirsizlikten nemalanmaya çalışmamalıdır.

AKP'nin politikaları etnik fitneyi körüklemektedir.

AKP'nin yeni Türkiye tasarımı bu gidişle yeni nüfuz cüzdanlarının hazırlanmasına da kapı aralayacaktır.

Gelişmeler bize, Başbakan ve hükümetinin, nüfuz cüzdanlarına 36 etnik kimliğin yazılmasını ve Türkiye'nin Babil Kulesi'ne dönüşmesini sağlayacak her sinsi adımı atmaktan sakınmayacağına işaret etmektedir.

Mademki demokratikleşme adım adım yürümektedir, mademki Türkiye yüklerinden ve ayak bağlarından kurtulmaktadır, o hâlde Başbakan'ın nüfuz cüzdanlarında etnik menşeye düzenlemesi ve tanımı yapması imkânsız olmayacaktır.

Böylelikle kimin ne olduğunu, neyin peşinde koştuğunu Türk milleti açıkça görecektir, netleşerek bütünleşmenin yolları sonuna kadar açılacaktır.

Eğer olursa bizim nüfuz cüzdanlarımızda yazacak aidiyetimiz ve kökümüz hamdolsun bellidir ve bilinmektedir.

Karanlıktan aydınlığı taşa tutan namertler, sanal korkuluklara kafa tutmayı maharet gören ahmaklar, siz kendinizi ne olarak tasvir edecek ne olarak sunacaksınız?

Acaba Başbakan muhtemel yeni nüfus cüzdanlarına kendisini ne diye kaydettirecek, kimliğini ve kökenini ne şekilde ifade edecektir?

Başbakan ve hükûmeti bugünkü siyasi gücüne dayanarak, Meclis'teki sayısal çoğunluğuna güvenerek, aynı zamanda her vasıtayı kullanarak Türk milletinin aleyhine olacak ne varsa hayata geçirebilecektir.

Ancak unutulmasın ki, ihanet dün kazanamadı, bugün de gelecekte de başarıya ulaşamayacaktır.

Türk milleti dualıdır, kendisini feda etmeye hazır sevdalıları açısından ziyadesiyle de talihlidir.

Milliyetçi Hareketin iktidarında yıkımdan, çözülmeden ve parçalanma rüyası görenlerden bir bir hesap sorulacak, Başbakan ve hükûmeti anında Yüce Divanı boylayacaktır.

Sayın Erdoğan, ne yaptıysan çekeceksin ne ektiysen onu biçeceksin.

Allah nasip eder, milletimiz destek olursa, iktidarımızın ilk aylarında Andımız geri getirilecek, millî bayramların asıl anlamına uygun kutlanması sağlanacak, tüm millî hak ve kazanımlar eski itibarlarını elde edecektir.

Bu Milliyetçi-Ülkücü Hareketin yemini ve sözüdür.

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan'ın bir ara yedirmem dediği, uğruna kanunlar değiştirdiği MİT Müsteşarı son günlerde gündemin üst sıralarına yerleşmiştir.

ABD'de yayımlanan tirajı yüksek iki gazetede yapılan bazı yorum ve değerlendirmeler bu bürokrati ister istemez ön plana çıkarmış, polemiklerin içine çekmiştir.

Bu kapsamda; Türkiye'nin Suriyeli muhaliflere verdiği desteğin ABD'nin çıkarlarına ters düştüğü, bu stratejinin mimarının da MİT Müsteşarı olduğu,

Türkiye'nin izlediği Orta Doğu ve güvenlik stratejisinin ABD ve müttefiklerin menfaatleriyle çeliştiği,

Üç yıl evvel İsrail ve ABD tarafından toplanan ve hassasiyet düzeyi yüksek bir istihbarat bilgisinin İran'a bu şahıs tarafından sızdırıldığı belirtilmiştir.

MİT'in, İsrail istihbarat örgütüne çalışan on İranlı ajanın kimliklerini Tahran'a bildirdiği de deşifre edilmiştir.

Şurasını açık yüreklilikle ve tam bir inanmışlıkla söylemek isterim ki, Türkiye Cumhuriyeti'nin herhangi bir millî kuruluşunu dış basında çıkan haberlere bakarak test etmeyiz, bunlara dayanarak eleştiri yağmuruna tutmayız.

Bizim milliyetçilik anlayışımızda yabancıların, kendi ülkelerinde kapalı devre gibi çalışan, psikolojik hareket üssü gibi faaliyet gösteren gazetecilere ve ısmarlama kalemlere itibar etmek yoktur ve olmayacaktır.

Bu itibarla ABD böyle diyor, ABD'li köşe yazarları bu şekilde bakıyor diyenlere de aldırış etmemiz söz konusu değildir.

Türkiye Cumhuriyeti'nde devlet ya da siyaset sorumluluğu taşıyan hiç kimse zaten yabancıların çıkarını gözetmemelidir ki, aksi hâlde bunun ismi hainlik, yapan da hain olacaktır.

Burada bizim garibimize giden husus, ABD ve İsrail ortak yapımı olduğu anlaşılan bu kampanyanın niçin bir kurum üzerinden yürütüldüğüdür.

Siyasi kararları alan hükûmettir.

Politikaları şekillendiren, bu çerçevede sorumluluk taşıyan da hükûmettir.

MİT Müsteşarı hükûmetin üstünde bir güç müdür ki, Türkiye'nin bölgesel stratejilerini belirleyecek yetkiye sahip olarak lanse edilmiştir?

ABD'den gelen haber ve kamuoyu yönlendirme operasyonuna AKP'li bakanların arkası arkasına demeçler vermesi de deyim yerindeyse telaşın ve panik halinin ifşasıdır.

Diktikleri Fidanı söktürmeyeceklerini açıklayandan tutun da Fidan'ı gelecek nesiller hayırla anacak diyenlere kadar her bakan kendince savunmaya geçmiştir.

Biz Oslo'da PKK'lı militanlarla Başbakan'ın özel temsilcisi olarak kimin pazarlık yaptığını elbette biliyoruz.

Biz Başbakan'ın İmralı canisinin ayağına kimi nasıl gönderdiğini elbette biliyoruz.

Biz MHP'yi böcek gibi sararak dinleyenlerin, siyah camlı arabalarla partimizi gözleyenlerin ve Başbakan'a Balgat haberleri olarak sunanların kimler olduğunu pekâlâ biliyor ve bu yüzleri tanıyoruz.

Her şeye rağmen biz, yabancı basında çıkan haberlere bel bağlayarak, üzerimizde hesap yapmış olan bir devlet memuru

hakkında bile yorum yapmayacak kadar şahsiyetli, millî ve vicdanlı bir hareketiz.

Bizim muhatabımız Başbakan ve hükûmetidir.

Biz hesabı onlardan sorar, sır küplerinin arkasına saklanmalarına fırsat vermeden enselerinden yakalarız.

Bu aşamada şu kadarını sizlerle paylaşabilirim ki, Türkiye'yi istihbarat ve terör devleti olarak göstermeye, bir kamu görevlisi üzerinden bölgesel senaryolara gerekçe oluşturulmasına hiç kimsenin hakkı ve haddi yoktur.

Başbakan bu hususta gerekli tedbirleri almalı, dolambaçlı yollardan mesaj verme çabası içinden olanlarla yüzleşmelidir.

Türkiye'nin ne yapacağını, nasıl politika takip edeceğini ABD'nin derin yapılanmasının taşeron elemanları belirleyemez, belirleyemeyecektir.

Bu aziz millet AKP'ye ve BOP'un melanet hedeflerine rağmen Okyanus ötesinden istikamet çizilemeyecek kadar kudretli ve muktedirdir.

Başbakan Erdoğan Kırmızı Salonlarda yanına alıp çok gizli görüşmelere dâhil ettiği devlet memurlarının, eğer varsa boyundan büyük işlere kalkışmalarını incelemeli ve gerekli yaptırımları da hemen devreye sokmalıdır.

İlave olarak TBMM'yi gizli bir oturumda bilgilendirmeli, şaibeler ve iddialar konusunda değerli milletvekili arkadaşlarımızı muhakkak ki aydınlatmalı, sis perdesini aramalıdır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Konuşmama son vermeden önce, askerlik süresinin kısalmasıyla ilgili özet olarak bir değerlendirmede bulunmak istiyorum.

Bakanlar Kurulu, 1 Ocak 2014'ten itibaren geçerli olmak üzere, silah altındaki yükümlüleri de kapsayacak şekilde askerlik süresinin, er ve erbaşlar için 15 aydan 12 aya indirilmesini kararlaştırmıştır.

Genelkurmay başkanlığının da olumlu görüşü olması nedeniyle yeni düzenlemenin hâlen vatani görevini yapan evlatlarımıza ve ailelerine hayır olmasını diliyorum.

Askerî ihtiyaçlar bakımından bir mesele olmadıkça, konunun bizim açımızdan itiraz edilecek herhangi bir tarafı da bulunmayacaktır.

Bu düzenlemenin 30 Mart 2014 tarihinde yapılacak Mahallî İdareler Seçimlerinin öncesinde hayata geçecek olması aklımıza başka şeyleri de getirmektedir.

Ancak terhisi gündemde olan Mehmetçiklerimizin ve ailelerinin siyasi rant ve rüşvet arayışlarına izin vermeyeceklerine canı gönülden inanıyor, bu düşüncelerle hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

05 Kasım 2013

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Dün hicri 1435'inci yıla girmenin ve bu kapsamda hicri yılbaşını kutlamanın sevincini yaşadık.

Aynı zamanda manevi hayatımızın müstesna dönemlerinden olan muharrem ayına da kavuştuk.

Muharrem ayı ilahî lütuf ve keremle müjdelenmiş, bereket ve bollukla zenginleştirilmiştir.

Bu ay içinde rahmet çeşmesi oluk oluk akacak, af ve ihsan tüm müminlerin, tüm iman edenlerin üzerine olacaktır.

Ayrıca muharrem ayı, unutamayacağımız acıların, hüznlerin, hıçkırıkların ve felaketlerin yaşandığı bir zaman dilimidir.

Miladi 680, hicri 10'da Kербela'da yaşanan vahşet, Ehl-i Beyt'in kanını döken, Ashab-ı Kiram'a kasteden canilik elbette unutulmayacak ve unutturulmayacaktır.

Muharrem ayı mazlumların ahı ve feryadıdır.

Muharrem ayı asırlarca süren matemlere, gönlümüzü yaralayan vahim olaylara sahne olmuştur.

Bu ayda, Efendim'izin mübarek torunu Hz. Hüseyin'in ve ailesinin hunharca katledilişi hiçbir zaman aklımızdan çıkmayacaktır.

Hz. Hüseyin'in şehadeti Müslümanların ortak hüznü, asırlarca içimizi kanatan, yüreğimizi sızlatan ve yankısı da hiç azalmayan dramıdır.

Hz. Hüseyin ömrü boyunca haksızlığa boyun eğmemiş, tehditlere prim vermemiş, iftiralara kulak asmamıştır.

Tuzaklara aldırış etmemiş, saldırılardan korkmamıştır.

Ne pahasına olursa olsun hakkın izinden, hakikatin çizgisinden ve Allah'ın yolundan ayrılmamıştır.

Hz. Hüseyin; mazlumların gür sedası, garibanların içten çığığı ve İslam'ın nurlu meşalesidir.

Kербela'da yalnızca Hz. Hüseyin'in kanı dökülmemiştir.

Kербela'da yalnızca Ehli-Beyt'e kıyılmamıştır.

Hepsi'nden önemlisi Kербela'da İslam'a ihanet edilmiş, Efendimiz Habibullah'ın emanetlerine lanetle andığımız şiddet reva görülmüştür.

İslam âlemi bu elem ve keder verici olaydan gerekli ders ve sonucu maalesef henüz alabilmiş ve çıkarabilmiş değildir.

Hâlâ Yezitler, Nemrutlar, Firavunlar ve destekçileri her taraftadır.

Hâlâ yeni Kerbelalar yaşanmakta, aklın ve insafın almayacağı kanlı hadiseler görülmektedir.

Yüce dinimizi cinayetlerine alet edenler ısrarla işbaşındadır.

Şu günkü tabloda, etnik ve mezhep gerilimi İslam toplumlarını esaret altına almış, geleceğini belirsizliğe itmiştir.

Barış ve kardeşlik ikinci plana düşmüş, kavga ve düşmanlık öne geçmiştir.

Şüphesiz yaşananlar Efendim'izin tebliğine, Hz. Hüseyin'in duruş ve ilkelerine tamamıyla aykırıdır.

Cahiliye Devri'ni aratmayan ilkelikler, kana ve ölüme doymayan vicdansızlıklar, mezhep üzerinden yürüyen kutuplaşmalar İslam coğrafyasını zifirî bir geceye mahkûm etmiştir.

Kutlu dinimizi terörle yana yana getiren alçak plan ve propagandalar, acılar üzerinden cepheleşmeleri yaygınlaştıran, husumetleri tırmandıran emeller tüm Müslümanları zora sokmuştur.

Bu karanlıktan çıkmak lazımdır.

İslam'ı günü birlik siyasetlerine, hainliklerine ve öfkelerine kılıf yapmaya çalışanlara tüm mümin kardeşlerim, bütün İslam dünyası tavır almalı ve engel olmalıdır.

Doğaldır ki, adaleti, merhameti öğütleyen; sabrı, hoşgörüyü, muhabbeti vazedən; kardeşliği, yakınlığı ve kucaklaşmayı tavsiye eden bir dinin mensupları olarak yaşanan barbarlıklara duyarsız kalmamız, dudak bükmemiz mümkün değildir.

İslamiyet'i sinsi amaçlarına payanda yapmaya kalkanlara samimi Müslümanlar mâni olmalı, iblis ve ortakçalarına müsaade etmemelidir.

İslam âlemi öz eleştiriden sakınmamalı, nerede eksik ve noksan kaldığını kararlıca gözden geçirmelidir.

Akan Müslüman kanı acilen durmalı, sözde İslamiyet adına, hele ki, cihat hesabına vuran, kıran ve öldüren cinayet örgütlerine fırsat verilmemeli, tolerans gösterilmemelidir.

Ben Müslümanı'm diyen hiç kimse bu sorumluluktan, bu tarihî vazifeden, bu manevi görevden kaçmamalıdır.

Petro-dolarların üzerine kapaklanan, enerji kuyularının etrafına öbek öbek çadırlarını kuran, bunun yanında saltanatlarını sürdürebilmek için Batı'nın güdümüne giren emirler, sultanlar, krallar kendi vicdan muhasebelerini mutlaka yapmalıdır.

Şayet banka hesaplarını, lüks ve debdebeli hayatlarını; inatla İslam'ın geleceğine ve Müslümanların huzuruna tercih ediyorlarsa, iki cihanda da bunun hesabını veremeyecekler, ilahî cezadan kurtulamayacaklardır.

İslam'ı kirletmeye, karanlığa çevirmeye ve şuna buna sorgulatmaya hiçbir fâninin, hiçbir bedbahtın hakkı yoktur.

Bu itibarla herkes kararını, safını, nerede durduğunu ve yönünü belirlemelidir.

Bilinmelidir ki, yerli ya da yabancı odakların, Peygamber Efendim'izi ve yüce tebliğini istismar etmesi hepimize hakaret, hepimize saygısızlıktır.

Türkiye üzerinden kurgulanan mezhep gerilimine, en son örneğini Iğdır'da şahit olduğumuz dışlayıcı, ötekileştirici, hakaretamiz ve tehlikeli gelişmelere herkesin dikkat etmesi şarttır.

İslam'la kandıranlar, Cenab-ı Hakk'ın emir ve yasaklarını işlerine geldiği gibi kullanıp üzerinde oynayacak kadar gözü kararanlar, unutmayınız ki gerçekte Yezid'in peşi sıragidenlerden, Ebu Cehil'in takipçilerinden, Ebu Süfyan'ın mirasçılarından başkası değildir.

Ve bunların hakkından gelmek bizlerin en bariz mükellefiyetleri arasındadır.

İdrak ettiğimiz muharrem ayının milletimize, Türk- İslam âlemine dirlik, birlik ve sükûnet getirmesini temenni ediyor; tutulan oruçların, yapılan ibadetlerin Yüce Allah tarafından kabul olunmasını niyaz ediyorum.

Muharrem ayının ruhuna ve manevi vecibelerine uygun bir şekilde nefes almayı Rabb'imden diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Açıkça görülüyor ki, Türkiye hem içten hem de dıştan tazyik ve taciz altındadır.

Komşu coğrafyalarda yaşanan belirsizliklerin ülkemize ihraç edilmesi, bir yol ve vasıta ile içimize bulaşması gittikçe belirginlik ve hız kazanmaktadır.

Kuzey Afrika ve Orta Doğu'daki gerilim atmosferi ve çatışma iklimi Türkiye'yi çembere almış durumdadır.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti, yanı başımızda cereyan eden olaylara millî çıkarlarımızla bağdaşmayan tepki ve refleks göstermektedir.

Bu meyanda, hükûmetin Suriye politikası tamamen Esad karşıtlığına bağlanmış, Esad hasımlığıyla perçinlenmiştir.

Başbakan Erdoğan, Esad'a yüklenirken, neredeyse tüm muhalif unsurları süttten çıkmış ak kaşık gibi sunmaktadır.

Başbakan'ın mantık ve anlayışına göre;

- Esad kötüdür, ama insan eti yiyen yamyamlar masumdur.
- Esad katildir, ama kafa kesen canavarlar, terör estiren vandallar mağdurdur.

Başbakan Erdoğan için Suriye'de izlenecek orta yol kalmamış, iki cinayet makinesinden birisine taraf olmak kaçınılmaz olmuştur.

Hükûmetin Suriye politikası millî gerçeklerden, millî hedeflerden ve jeo-politik çerçeveden bütünüyle soyutlanmış ve kopmuştur.

Kabul ediyoruz ki, Suriye'de perişanlık ve acımasızlık diz boyudur.

Tüm taraflar silaha ve bombaya sırtını dayamış, öldürmeye ve yok etmeye programlanmıştır.

İnsanlık Suriye topraklarının dışına sürülmüş, sağduyu, akıl ve teenni çoktan kaybolmuştur.

Şimdiye kadar 130 bine yakın insan hayatını kaybetmiştir.

Suriye'den atılan mermiler, isabet eden toplar sınırın bu yakasında periyodik olarak suçsuz, günahsız insanlarımızın vefatına neden olmaktadır.

Bu hâliyle sınır hattımız belirsizlikler içinde olup, vatandaşlarımızın can ve mal kayıpları ciğerimizi dağlamaktadır.

Milyonlarca Suriyeli evini, barkını ve sevdiklerini geride bırakarak ülkesini terke mecbur kalmıştır.

Şiddetin yanı sıra, açlık, yoksulluk ve sefalet bu ülkeyi kasıp kavurmaktadır.

Hâlihazırda ülkemizin değişik yörelerine 200 bini çadır kentte, 300 bini farklı şekillerde olmak üzere 500 bini aşan Suriyeli mülteci yerleşmiştir.

Ve bu sayı gittikçe artış göstermekte, gittikçe de kabarmaktadır.

Elbette muhtaç olanların, yardım isteyenlerin imdadına yetişmek milletimizin asil niteliklerindedir.

Ali cenap milletimiz gerekirse ekmeğini bölüşmekten, sofrasını paylaşmaktan hiçbir zaman kaçınmamış ve kaçınmayacaktır.

Zorda kalanların elinden tutmak bizim inançlarımızın gereğidir.

Ancak kontrol altına alınamayan, önüne geçilemeyen, makul sınırı çoktan aşan mülteci yığılması sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel açmaz ve sorunlara da sebebiyet vermektedir.

İnkâr edilemez bir gerçektir ki, Suriyeli sığınmacılar sınır il, ilçe ve kasabalarımız başta olmak üzere, milletimize ilave külfetlere yol açmaktadır.

Bu çerçevede suç ve suçlu sayısı artış göstermekte, asayişsizlik vakalarında gözle görülür bir yükselme görülmektedir.

Başbakan ve hükûmeti, muhaliflere ve mültecilere millet kesesinden bol bol harcama yapmaktadır.

Başbakan Erdoğan, geçtiğimiz günlerde, bugüne kadar yapılan harcamaların iki milyar doları bulduğunu açıklamıştır.

Türkiye'nin ekonomik şartlarını dikkate aldığımızda, bütçe imkânlarını masaya koyduğumuzda, bu tutar bize göre çok fazladır.

Milletimizin alın teri, insanımızın el emeği Başbakan ve hükûmeti tarafından çarçur ve heba edilmektedir.

Başbakan Erdoğan taahhüt edilen yardımları alamamış, tutulmayan sözlerin altında kalmış ve milletimizin sırtına yeni ve büyük bir fatura yüklemiştir.

Hükûmetin düşünmesi ve menfaatine uygun hareket etmesi gereken öncelikle aziz Türk milletidir.

Milyonlarca yoksulumuz ve işsizimiz varken, yardımlarla güç bela, kıt kanaat geçinenlerimiz bulunuyorken, devlet hazinesini küresel kanlı planların emrine havale etmek, önüne gelen ulufe gibi dağıtmak bir defa akılsızlık ve düşüncesizliktir.

Bizi en çok rahatsız eden Esad muhalifi terör gruplarının desteklenip ödüllendirilmesidir.

El-Kaide, El-Nusra, PYD ve diğer muhalif unsurların sırf Esad düşmanlığından dolayı besiyeye çekilmesi, ihtiyaçlarının giderilmesi, gizli müzakerelerle taltif edilmesi anlaşılır, kabul edilir ve normal karşılanır gibi değildir.

Başbakan Erdoğan Suriye'ye bakışını geçtiğimiz hafta sonunda, partisinin "21. İstişare ve Değerlendirme Toplantısı"nda bir kez daha ortaya koymuştur.

“Bitaraf olan bertaraf olur.” diyerek sanal bahanelere sığınan, boş avunmalardan medet uman Başbakan, taraf tuttuğunu, kim ya da kimlerin çıkarına pozisyon aldığını tüm yönleriyle ispatlamıştır.

Başbakan Erdoğan kendi halkını bombalayan, kendi insanını öldüren Esad'ın karşısında, sınırlarımızın hemen öbür tarafını mesken tutan insanlık müsveddesi cellatların, kiralık tetikçilerin tarafındadır.

Nedense Başbakan'ın, Türkmen kardeşlerimizin arkası arkasına canı alınırken, Türkmen kentleri yağmalanıp, yıkılıp peş peşe bombalanırken taraf olmak hiç hatırına gelmemiştir.

Nedense Başbakan, söz konusu Türkiye ve Türk milleti olunca tarafsız kalmayı benimsemiş, bunu da alışkanlık edinmiştir.

Türkiye'yi iki ölüm kutbundan birisine mecbur bırakan, iç sosyal ve siyasi dengemizi hiç hesaba katmadan terör gruplarının ardı sıra giden Başbakan büyük bir hatanın içindedir.

Şunu da biliyoruz ki, Başbakan Erdoğan her zaman tarafını belli etmiş, bitaraf kalmamıştır.

Türk milletini 36 etnik parçaya ayırmaya teşebbüs ederken bölücülerin tarafındadır.

İmralı canisiyle pazarlık yaparken PKK'nın yolundadır.

Kuzey Afrika ve Orta Doğu'da BOP'un hizasındadır.

Trablus'ta NATO'nun, Roma'da Katolik Kilisesi'nin, Madrid'te Medeniyetler İttifakı'nın yanındadır.

Mısır'da Mursi'nin, Irak'ta Barzani'nin, Ermenistan'da Sarkisyan'ın, Filistin'de Hamas'ın, Ege'de Yunanistan'ın, Akdeniz'de de Rumların dibindedir.

Başbakan tarihte isyancılarla kol kola, bugünlerde millî ve manevi değer inkârcılarıyla yanak yanağadır.

Türklüğü asimile etmek, sindirmek ve silmek isteyen ahlaksızlarla, ciğeri beş para etmez Sevr müdavimleriyle ve kalbi katrana dönmüş parçalanma elçileriyle sırt sırtadır.

Ne üzücüdür ki, bu zihniyet Yezid'i sadece Şam'da görmekte, burada aramaktadır.

Oysa Yezid'in hası; kıtalar gezmekte, coğrafyalar parselle-mekte, bölünme senaryolarını kabullendirmeye çalışmaktadır.

Başbakan da 21. asrın zalimleriyle emel ve hedef birlikteliği yapmaktadır.

"Şam'daki Yezid yerden ve gökten ölüm gönderiyor." diyen Başbakan'a bu kürsüden soruyorum:

Bağdat'ta, Kerkük'te, Musul'da, Telafer'de, Kabil'de, Beyrut'ta, Mogadişu'da, Sana'da, Nairobi'de yerden ve gökten acaba yağın nedir ve bunun müsebbipleri kimlerdir?

Irak ve Afganistan'da; kadınlara, yaşlılara, gençlere, körpe yavrulara, Türk ve İslam'ın her tarafına namlu çevirip ölüm kusan-lardan hiç mi malumatın olmadı? Bunlarla hiç mi karşılaştımadın?

Devriiktidar yıllarında bir kere de olsa, Eş Başkanlık görevini aldığıın çevrelere; durun, yapmayın diyerek önlerine geçmek, kendini feda etmek hiç mi aklının ucuna gelmedi?

Bunun da ötesinde, yıllarca Kato'da, Tendürek'te, Cudi'de, Hakkâri'de, Şırnak'ta, Diyarbakır'da, Bingöl'de ve hatta Ankara'da,

İstanbul'da ölüm yağdıranlar, insanımızı, çocuklarımızı, gencecik kızlarımızı, Mehmetçiklerimizi, polislerimizi şehit edenler kimlerdir?

Başbakan Erdoğan Şam'daki Yezid'ten önce, İmralı'daki, Kandil'deki Yezidlere bakmalı, bunlara kafayı takmalıdır.

Sayın Başbakan, bugün Yezid diye mimlediklerine geçmişte kardeşim diyordun; dün ise, "Döktükleri kanda boğulacaklar." dediklerinle bugün çözüm ve barış konuşuyorsun.

Bu nasıl bir iştir? Böylesi bir çelişkiyi senin zihnin ve miden nasıl kaldırabilmektedir?

Başbakan Erdoğan her sözülle çürük tahtaya basmaktadır.

Her açıklamasında falso yapmakta, derin açıklar vermektedir.

Türk milleti Başbakan ve hükûmetinin maksadını anlamış, oyunlarını fark etmiştir.

İnşallah bu oyun bozulacaktır.

İnşallah Türk milleti gafletle arasına çizgi çekecek, kötü giden talihi tersine çevirecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Türk siyasi hayatında, iki gün önce karşıladığımız 3 Kasım'ın ayri bir önem ve yeri olduğu kuşkusuzdur.

Adalet ve Kalkınma Partisi, 4 bin 21 gün önce yapılan 3 Kasım 2002 Seçimlerinden başarıyla çıkarak iktidara ulaşmış ve 18 Kasım 2002 tarihinde 58. Cumhuriyet Hükûmetini kurmuştur.

AKP; 10 yıl, 11 ay, 9 gün ya da 131 ay 19 gün önce iktidara geldiğinde yeni doğan bir çocuk, bugün 11 yaşını bitirmek üzeredir.

Bu kadar uzun bir hükümet etme fırsatı her partiye nasip olmamıştır.

İktidar zihniyeti Hakk'a ve halka hizmet diyerek göreve gelmiş, ancak haramzadelere, hırsızlara ve hainlere ülkemizi ikram ederek tüm güvenlik duvarlarını zedelemiştir.

Ufak tefek iyileşmeler, bazı olum gelişmeler olsa da, AKP'yle geçen 11 yıllık dönem hakikaten de zor ve çilelidir.

AKP'yle geçen 11 yıllık dönem millet ve devlet hayatı için hüsrarla ve envaiçeşit hezimetle doludur.

AKP'nin 11 yıllık iktidarı sözden eyleme, kuvveden fiile bir türlü geçememiştir.

2002'den bu tarafa, yükselen ümitsizlik dalgaları milletimizin huzurunu gölgelemiş, varlığını riske sokmuştur.

Türkiye 11 yıldır kriz, kargaşa, kaos, korku, kutuplaşma, kavga ve karanlıkla boğuşmaktadır.

Türkiye 11 yıldır mahcubiyet, mağduriyet ve mahkûmiyet yaşamaktadır.

Türkiye 11 yıldır eziyet ve baskı altındadır.

Yoksulluk, yolsuzluk, yasak ve yozlaşma kaygı verici şekilde yükselmiş, yayılmış ve yoğunlaşmıştır.

İşsizlik giderek fazlalaşmış, gelir dağılımı adaleti felç olmuş, iç ve dış borçlar fırlamış, cari açık ekonominin kâbusu hâline gelmiştir.

11 yıldır esnafımız kahredici problemlerin kışkacındadır.

11 yıldır emeklimiz, çiftçimiz, memurumuz, işçimiz, fakir fukaramız bıktırıcı sorunların odağındadır.

AKP'li iktidar yıllarında;

- Millî ve manevi değerler hiçe sayılmıştır.
- Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aşınmış ve ufalanmıştır.
- Toplumsal ahlak, sosyal barış, siyasi seviye, ekonomik refah hasar almıştır.
- Dışarda teslimiyet, içeride acziyet kurumsallaşmıştır.
- Devlet ve millet hayatı kuşatılmış ve saldırıya uğramıştır
- Asayişsizlik egemen olmuş, imtiyazlı çevreler terfi almış, yandaşlar malı götürmüştür.

Kadına yönelik şiddet, boşanma ve aile içi anlaşmazlıklar AKP döneminde fecaat boyutuna ulaşmıştır.

Demokrasi 11 yıldır kesintiye uğramış, bireysel hak ve özgürlük arayışları bu kadar yıldır komaya girmiştir.

Başbakan Gezi Parkı'ndan ODTÜ'ye kadar gençlerle uğraşmış, cepheleşmeleri derinleştirmiştir.

AKP'nin yönetimi altında Türkiye; önce durgunluğa, sonra da çöküş patikasına girmiştir.

Bize göre, Başbakan Erdoğan'ın, "**Siyasetin yerleşik tüm teorilerini altüst ettik.**" demesi bir yanıyla doğru, diğer yanıyla eksiktir.

Çünkü bu zihniyet, hem siyasetin hem de ülkenin altını üstüne getirmekle kalmamış, tüm denge ve ayarları mahvetmiştir.

AKP'li iktidar yılları demokrasiye perde çekmiş, millî iradeyi yanlış yorumlamış, hukuk devleti anlayışını linç etmiştir.

Nitekim tahrip edilmedik bir şey bırakılmamıştır.

Hedef alınmadık bir şey kalmamıştır.

Geçmişten bugüne 11 yıllık mizana bakıldığında karşımıza; iftiradan, dedikodudan, art niyetlilikten, kötümserlikten, karanlık oyunlardan, bölücülükten, son kullanım tarihi dolmuş kumpaslardan, şeytanın bile aklına gelmeyecek provokasyonlardan başka bir şey çıkmayacaktır.

AKP 11 yılda tel tel dökülmüş, her alanda başarısızlığa uğramıştır.

Başbakan Erdoğan milletimizin lehine, yararına ve yarınına dönük hiçbir değerli icraat yapamamış, hiçbir katkı sağlayamamıştır.

Başbakan dünyayı kurtaran adam olmaya talip olmuş, aslında herkesi kendisine güldürmüştür.

Bol ve kabarık harcırahlı seyahatlerle fellik fellik dolaşmış, Türkiye'yi pazarlamaya soyunmuş, pazarlamada, pazarlıkçılıkta statü atlamış, kıdem almıştır.

PKK'yla pazarlıklarda ne denli beceri sahibi olduğunu bu sayede kanıtlamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın çiraklık, kalfalık ve ustalık dönemleri Türkiye için yıkım ve çözümlenin ara durakları olmuştur.

Türkiyelilik zırvasını sahiplenen ve Türk kimliğini kazımaya kalkan birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

"Ateşle sorun çözülmez, katı defans dağa çıkarır, silahlar sussun fikirler konuşsun." sözleriyle PKK'ya göz kırpan ve müzakere masasına davet eden birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

Büyük Orta Doğu Projesine hizmetkâr olmakla övünen, Haçlı Seferlerini öven, Hristiyanlar ve Museviler öyle istiyor diye İmar Kanunlarından cami ibaresini çıkararak, yol için cami yıkmayı kafaya koyan birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

Milliyetçi Ülkücü Harekete, ırkçı, kafatasçı, morg bekçileri, Fatiha bilmeyenler diye saldıran birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

Şehide kelle katile sayın diyen, vatan görevini yapan Mehmetçikleri küçümseyip "Askerlik yan gelip yatma yeri değildir." sözlerini kullanan birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

Çiftçimize "Ananı da al git." sözleriyle sataşan, öğretmenimizi **"O oy senin olsun."** ifadeleriyle aşağılayan birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

Habur'da terörist karşılama törenleri düzenleyen, süreç ihaneti çerçevesinde PKK'luların sözde sınır ötesine çıkmalarını sessizce izleyen, terörle müzakere edip, Türk askeriyle mücadele eden birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

İmralı canisine itibar kazandırıp, Diyarbakır'da bayrağı indirenleri alkışlayan birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

"Bizim fetretimiz milletimizin fetretidir." diyerek, demokratik nezakete ket vuran, millî iradeye ipotek koyan, diktatörlerin izinden giden birisi bu ülkede Başbakan olmuştur.

Türklüğe kin duyan, Türk milletini inkâr eden, adımızı ve Andımız'ı yok sayan birisi ne yazık ki bu ülkede Başbakanlık koltuğuna kurulmuştur.

Başbakan Erdoğan gayrimillî oluşumların ustasıdır.

Başbakan Erdoğan milliyetsizlerin, vatansızların ve milliyetçilikten nefret duyanların umudu olarak çıraklıktan ustalığa aşama aşama yükselmiştir.

Bu siyaset anlayışı Davos tezgâhıyla şişirilen, ancak Mavi Marmara Gemisi'ne düzenlenen saldırıyla patlatılan koca bir balondur.

Başbakan Erdoğan'ın sözlerinden anlaşıldığı kadarıyla, kendilerini Türkiye partisi olmak kesmemiştir.

Sözüm ona AKP, sınırları aşan bir dünya partisi hâline gelmiştir.

Doğrudur, küresel cinayet projelerine mihmandarlık ve Eş başkanlık; dünya partisi olmaktan, daha doğru bir deyimle kıtalar arası iş birlikçilikten geçmektedir.

Gerçek şudur ki, Başbakan Erdoğan'ın Türk milletinin partisi olmadan sınır ötesine gözünü dikmesi, küresel platformda iddialarda bulunması tam bir akıl tutulması ve mantık garabetidir.

Şu bir gerçektir ki; AKP konjonktürel, gelip geçici, kökü ve kimliği olmayan, derleme ve toplama bir siyaset kümesidir.

Bunun yanında; menfaat birlikteliği, ikbal müşterekliliği, nefsi ve dünyevi arzuların merkez üssü ve nirengi noktasıdır.

Bunca iktidar yıllarına rağmen AKP'nin kalıcılığı yoktur.

Gün gelecek, siyasi tarihimizde benzerlerine çok rastlandığı üzere, kurumuş yaprak gibi uçup gidecek, geriye de teröristlerle nasıl içli dışlı olduğu gerçeğinden başka hiçbir şey kalmayacaktır.

Şunu samimiyetle söyleyebilirim ki, AKP yorgun ve bitkindir.

Dermanı, hevesi ve heyecanı uzun süre önce bitmiştir.

İktidar partisi yıpranmış, modası geçmiş, krediyi tüketmiştir.

AKP kendisini tekrara başlamış, ezberlerden fayda ummuş, yalan ve uydurmalara saplanmıştır.

Bu da ister istemez AKP içindeki sancılı, kafa karışıklıklarını ve anlaşmazlıkları gün yüzüne çıkarmaktadır.

Başbakan'ın Kızılcahamam'daki konuşması aslında kendi parti içindeki kaynamaların, kaymaların ve rahatsızlıkların işaretlerini vermektedir.

Görünen odur ki, Başbakan'ı korku almıştır.

Başbakan'ı endişe sarmıştır.

Kendisi ve hükümeti için geri sayım başlamış, çözülme emareleri çoğalmıştır.

11 yıllık sanal başarı hikâyesine artık kimse inanmamaktadır.

Dünya partisi olduk diyen Başbakan'ın, Kandil ve İmralı'nın temsilciliğine soyunması, yaygınlaşan meselelerin üstesinden gelemeyişi duyarlı, millî hassasiyetleri olan AKP'ye oy vermiş kardeşlerimde şikâyete ve kırgınlıklara neden olmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın şu sözleri çaresizliğin ve şuursuzluğun aldığı boyutu göstermesi bakımından ibretlidir:

“Yüreğinde Ahmet Kaya'nın gurbette ölümünü hissetmeyenler, Cem Karaca'nın gurbette hüküm giymesi noktasında sızısı olmayanlar bizi anlayamazlar.”

Anlaşılan AKP'yi anlamak, bilmek ve tanımak için Kandil'den icazet almak gerekli ve yeterlidir.

Başbakan Erdoğan'a göre PKK'yı anlamayan kendilerini anlamayacaktır.

Dikkatlerinizi çekiyorum, Başbakan'ı anlamak için PKK'yı bilmek ve idrak etmek lazımdır.

Bu en başta AKP'ye oy veren kardeşlerimize hakaretin zirvesidir.

Öyle ki, sözlerinin başka bir manaya gelmesi ve çekilmesi şu hâliyle mümkün değildir.

Sayın Başbakan sen PKK'lıları anlamak için bölücü mesaine devam edebilirsin.

Biz ise Türk milletini topyekûn anlayacak, sahiplenecek ve bağrımıza basacak engin gönüllüğü ve muhabbeti her zaman gösteririz.

Sen PKK'lılarla kendini bir ve özdeş görebilir, birbirinizi anlamak için orada burada pazarlık masaları kurabilirsiniz.

Ama biz vatan ve millet sevdalılılarıyla yan yana olmaktan vazgeçmeyecek, Türkiye demekten anbean geri durmayacak, Türk milletini namus gibi kabul etmekten ayrılmayacağız.

Muhterem Arkadaşlarım,

Cumhuriyeti'mizin 90. Yıl dönümünü kutladığımız 29 Ekim günü "**Gebze-Halkalı Demiryolu İyileştirme ve Boğaz Tüp Geçiş Projesi**" hayata geçmiş, yani Marmaray'ın açılışı yapılmıştır.

Bu projenin yapımında emeği ve katkısı bulunan herkese partim adına teşekkür ediyorum.

İktidarda hangi parti bulunursa bulunsun, Türkiye'nin hayrına kim taş üstüne taş koyarsa tebrik etmekten kaçınmayız.

Zira bizim kompleksimiz ve utanacağımız bir şey yoktur.

Milletimizin razı olduğu her şeyden biz de razı olur ve arkasında dururuz.

Bu sözlerimin altında milliyetçiliğin ilkeleri yatmaktadır.

Ne var ki, şu gerçeklerin altını çizmeden de geçmek istemiyorum.

Doğrudur, Marmaray 153 yıllık bir rüyadır.

Kabul edilmelidir ki, hayal gerçeğin ilk safhası, ilk kapısıdır.

Hayalsiz hiç bir şey olmayacağı gibi, başarı da gerçekleşmeyecektir.

Marmaray Projesi, İstanbul'un iki yakasını denizin altından birleştirmiş ve buluşturmuştur.

Hürmet ve rahmetle andığımız aziz ecdadımızın bu vizyonu 1,5 asır evvel gösterebilmesi hakikaten takdire şayandır.

Ancak bu projenin bugünkü noktaya gelmesinde partimizin hükûmet ortağı olduğu ve siyasi sorumluluk taşıdığı 57.Cumhuriyet Hükûmeti'nin büyük bir payı vardır.

Bilhassa Ulaştırma Bakanlığının partimizin görev sahasında olmasından dolayı, bu projenin olgunlaşmasında bizim katkımız asla ihmal edilemeyecektir.

AKP iktidara gelmeden söz konusu projenin etüt, fizibilite, mühendislik ve ön inşaat ihalesini zaten yapmış ve bu konudaki kararlılığımızı göstermiştik.

Marmaray Projesi için lazım gelen krediyi biz temin etmiş ve 25 Temmuz 2002 tarihinde de ihaleye çıkmıştık.

İktidar süremiz yetmediği için doğal olarak bu projenin açılışını yapmak bize nasip olmamıştır.

Buradan Marmaray Projesi'nde emeği geçen ve 57. Cumhuriyet Hükûmetinde partimizi temsilen görev alan Ulaştırma Bakanlarımız Sayın Enis Öksüz'e ve Sayın Oktay Vural'a, bizden önceki hükûmetlere ve bürokratlarımıza teşekkür ediyorum.

Ve bugün Boğaz'ın iki yanı demir ağlarla bir araya gelmişse, İstanbulluların trafik çilesini çözmek için güzel bir adım atılmışsa; bunda emeğimiz, dahlimiz ve gayretimiz çok fazladır.

Başbakan Erdoğan'ın inkârcı, vefasız ve yok sayan zihniyeti burada da kendisini göstermiştir.

Marmaray Projesi'ni kendisine ve hükûmetine mal eden Başbakan Erdoğan dürüst ve ahlaklı konuşmamaktadır.

Bizim vizyonumuzu sorgulayan Başbakan'a hatırlatmak isterim ki, şu anda iftihar ettiği hangi proje ve hangi hedef varsa altında Milliyetçi Hareketin alın teri, çalışkanlığı ve yüksek ufku bulunmaktadır.

Biliniz ki, Başbakan bizim vizyonumuzun tozuna bile yetişemeyecektir.

Bugün hızlı tren mesafeleri kısaltıyorsa, şeref payesi Milliyetçi Hareket'tedir.

Başbakan ve hükûmeti tarafından çalınan, siyasi kapkaççılığa kurban giden ve Cumhuriyeti'mizin yüzüncü yılını hedefleyen 2023 vizyonunun gerçek sahibi de Milliyetçi Hareket Partisidir.

Partimiz reformcudur, gelişmeye açıktır, proje tabanlıdır, yenilikleri takip etmekte, değişen ve karmaşıklaşan ihtiyaçlara cevap vermek için geceyi gündüze katmaktadır.

Başbakan Erdoğan'a tavsiyemiz, bizimle vizyon yarışına girerken kılı kırk yarması, ince eleyip sık dokumasıdır.

Aksi hâlde çok mahcup olacak, utanması kaldıysa kızarmış yüzle dolaşmaktan başka çaresi kalmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin dokuz bölgesinde, "**Millî Değerleri Korumak ve Yaşamak**" adı altında planladığımız açık hava toplantılarımızın dokuzuncusunu önümüzdeki cumartesi günü Ankara Tandoğan Meydanı'nda "Türkiye" temasıyla gerçekleştireceğiz.

Yüreğinde vatan ve millet sevgisi bulunan tüm vatandaşlarımı 9 Kasım 2013 günü ellerinde bayraklarla Tandoğan'a davet ediyor, Türkiye'ye sahip çıkmalarını bekliyorum.

İnanıyorum ki, Türk milleti 9 Kasım günü Tandoğan'da tarih yazacak, ebedî yurdumuzda payidar olacağımızı, bir ve kardeşçe yaşayacağımızı dosta da düşmana da gösterecektir.

Cenab-ı Allah hepimizin yâr ve yardımcısı olsun.

Ve mücadelemizde bize şevk; zalimlerle, müzakerecilerle, fitnecilerle başa çıkabilmek için de güç versin.

Sözlerimin sonunda hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi Yüce Allah'tan diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

12 Kasım 2013

Muhterem Milletvekilleri,

Kıymetli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Güneydoğu Asya'da Malay Takımadaları bölgesinde yer alan Filipinler'in tayfun felaketine maruz kalmasından üzüntü duydum.

Bu doğal afetten dolayı binlerce Filipinli hayatını kaybetmiştir.

İlk belirlemelere göre 4 milyon 300 bin kişi bu doğal yıkımdan etkilenmiştir.

Müslüman nüfusa da sahip olan bu ülkeye uluslararası toplum yardım elini uzatmalı, yaraları sarmak için kaynaklarını harekete geçirmelidir.

AKP hükümeti ise insani yardım ve desteklerden kaçınmamalı, imkânlar nispetinde Filipinler'in yanında olmalıdır.

Filipinlere geçmiş olsun dilerken, Cenab-ı Allah'ın böylesi felaketlerden milletimizi ve tüm insanlığı korumasını ve kollamasını içtenlikle niyaz ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Takdir edersiniz ki, son 11 yıldır Cumhuriyet tarihinin en sıkıntılı olaylarına, en sarsıcı ittifaklarına ve en üzücü gelişmelerine tanıklık ettik.

Bu zaman zarfında, millet ve devlet hayatı ciddi düzeyde tahrip, ciddi oranda baskı altına alınmış, Türkiye âdetâ zulmetin ve zulmün kapanına kısılmıştır.

Millî ve manevi değerler aşırılıkların hedefi olmuş, art niyetli tutumların saldırısına uğramıştır.

Türkiye'den hoşnut olmayan, Türk milletinin varlığından rahatsızlık duyan kim ya da kimler varsa AKP'yle büyümüş, güçlenmiş ve palazlanmıştır.

Bu çerçevede yalan dolan ve ihanet sürekli gelişmiş ve alanını genişletmiştir.

Milleti anonim bir kalabalığa, devleti de millî güvenlik, millî ilke ve millî çıkarlarından arındırılmış güçsüz ve takatsiz bir yapıya dönüştürmek için yoğun faaliyetler yürütülmüştür.

AKP ancak ve ancak yabancıların verebileceği türden zararları 11 yılda gerçekleştirmiştir.

İktidar; değişim ezberleriyle, tabuları yıkıyoruz nakaratlarıyla, geçmişle hesaplaşıyoruz yaygarasıyla millî birlik ve bölünmez bütünlüğümüze saldırı üstüne saldırı düzenlemiştir.

AKP zihniyeti kutuplaşmadan beslenen, gerginliklerden nemalanan, devamlılığını duygu sömürsünde gören, millîlik vasfı olmayan, Türk kimliğinin yabancı olmaktan kaygı duymayan menfaat teşekkülü olarak hafızalara kazınmıştır.

Bu menfaat teşekkülü 11 yıldır milletimize hayatı zehretmiş, beklentileri karşılayamamış, bölücü ve terörist talepler dışında herkesle arasına kapanmayacak mesafeler koymuştur.

Ne yazık ki, Türk milletine duyulan bağlılık hissi, müşterek millî vicdan ve millî şuur AKP'nin baskı ve tacizi altında kalmıştır.

Millet olarak yaşamamızı temin eden, varlığımızı idame ettiren, eriyip yok olmamıza engel olan millet olma bilinci iktidarın hışmına uğramıştır.

Bu nedenle millî ve manevi değerlere her zamankinden daha çok sahip çıkmak ve yanında durmak büyük bir görev hâlini almıştır.

Biz bu sorumluluk içinde Türkiye'nin dokuz bölgesinde "**Millî Değerleri Korumak ve Yaşatmak**" adıyla temalı açık hava toplantıları düzenledik, bu kapsamdaki düşünce ve duruşumuzu açık yüreklilikle gösterdik.

Bu bağlamda 9 Kasım 2013 günü Ankara Tandoğan Meydanı'nda Türkiye temasıyla son toplantımızı gerçekleştirdik.

Çok şükür milyonlarca vatandaşımız sesimizi duymuş, kaygılarımızı anlamış, daha önemlisi davetimize icabet ederek Türkiye'ye sahip çıkmıştır.

Bundan son derece mutluyum.

Yandaş kalemler görmese de Mütareke basını yazmasa da üstelik bizimle ilgili haberleri karartmaya, kapatmaya ve saptırmaya çalışsa da yürüyüşümüzü ve milletimizle kavuşmamızı kimse geciktirememiştir.

Tandoğan'daki izdihamdan ürkenler, uykuları kaçanlar, yüzü asılanlar, ne oluyoruz diye birbirlerinin hasmane yüzüne eblek eblek bakanlar Milliyetçi Hareketin önüne dahi çıkamayacaktır.

9 Kasım gününde Tandoğan Meydanı dolup taşmış, eşine ve benzerine çok az rastlanacak bir heyecan seline ve coşku ummanına sahne olmuştur.

23 Mart 2013 günü Bursa'da düzenlediğimiz Kuruluş mitingimizden itibaren bir kez daha gördük ki, Türk milleti; millî ve manevi değerlerini korumaya ve yaşatmaya karardır.

Ne pahasına olursa olsun kaderini, kardeşliğini ve kutlu geleceğini lekeletmemeye, şaibe ve belirsizlik altında bırakmamaya tahminlerin ötesinde azimlidir.

Türk milleti vahdetin yolunda, kardeşliğin izinde, bağımsız yaşamanın ısrarındadır.

Aziz milletimiz bölünmeye, bölücü emellere, pazarlıkçı yüzlere, felaket elçilerine, terörist planlarına tamamen kapalı ve karşıdır.

Açık hava toplantılarımız bunu kuşkuya yer bırakmayacak ölçüde ispatlamıştır.

Şu günkü nazik ve zahmetli ortamda, Türkiye'nin hak ve menfaatlerine zarar vermemek hepimiz ve tüm vatan sevdalıları için zorunludur.

Biz bu tarihî görevi; ihmale, inkara ve üşenmeye bir an olsun prim vermeden sonuna kadar üstlenmekten vazgeçmeyeceğiz.

Türk milletini böldürtmeyeceğiz, Türklüğü mahcup ettirmeyeceğiz ve Türkiye'yi Çanakkale ruhuyla, milli mücadele vakarıyla, her mihneti göze alarak şerefimiz bilecek ve sahipsiz bırakmayacağız.

Ülkemizin elini zayıflatacak her müdahalenin karşısında biz varız.

İhanetin alevlerini körükleyen tüm çevrelerin, tüm bedhahların, tüm yıldırıcı hamlelerin karşısında biz duracağız.

Açık ya da üstü kapalı tüm şirret senaryolara göğsümüzü gereceğiz.

Türk milletine tarihten gelen hınç ve gazele tuzak kuran, akıllarınca misilleme yapan mihraklara imanımızla ve ülkülerimizle direneceğiz.

Dürtülerini kontrol edemeyen, Türklükle yollarını ayıran, terör iş birlikçiliğinden mimlenmiş kibirli ve kararmış vicdanlara, Türkiye'yi bitkisel hayata sokmaya çalışan Eş Başkanlara hadlerini gün gelecek bildireceğiz.

Türk milleti sınıksız durduktan sonra;

- Yüreklerdeki buzlar eriyecektir.
- Bozguncuların sonu gelecektir.
- Fitne yuvalarının, firavun lobilerinin mahvı görülecektir.
- Üzerimizdeki karanlık bulutlar dağılacaktır.
- Engeller yıkılacak, sanal tehditler yok olacaktır.
- Bariyerler devrilecek, tükenmemizi isteyenler hüsrana uğrayacaktır.
- Ümitsizlik tortuları, korku ve kaygı kuşatması aşılacaktır.
- "Ne mutlu türkü'm diyene!" seslenişi eski itibarına kavuşacaktır.

- Ve Türkiye kazanacak, hak ettiği, layık olduğu gelişmişlik seviyesine ulaşacaktır.

Eminim ki, Türkiye artık yeter diyecektir.

Eminim ki, Türk milleti damarlarında akan tertemiz kanıyla, soylu ruhuyla ve imrenilecek asaletiyle egemenliğinin hakkını verecek, kötülerin hakkından gelecektir.

Başbakan ve hükûmeti ne yaparsa yapsın, Türk milletinin yönünü değiştiremeyecek, bin yıllık hukukun önüne geçemeyecek ve tarihsel varlığımızı tersine çeviremeyecektir.

Bursa'dan Ankara'ya kadar millî değerleri korumak ve yaşatmak için bizlerle beraber olan, destek veren aziz milletime, tüm milliyetçi, Ülkücü ve vatansever kardeşlerime şükranlarımı sunuyorum.

Yaktığımız millî meşalenin gür ve canlı bir şekilde vatanımızı aydınlatacağını, güzel ve mutlu günlerin habercisi olacağını görüyor ve bundan da bahtiyarlık duyuyorum.

En son olarak, Türkiye temalı açık hava toplantımızın düzenlenmesinde emeği geçen Başkanlık Divanımıza, Merkez Yönetim Kurulu Üyelerimize, Ankara İl Teşkilatımıza ve partimizin her kademesinde görev alan dava arkadaşlarımla birlikte siz muhterem milletvekili arkadaşlarıma teşekkürlerimle birlikte tebriklerimi iletiyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Demokrasi, katılım ve temsili esas aldığı kadar, uzlaşma, hoşgörü ve mutabakatı da içermektedir.

Bununla birlikte demokratik yönetim anlayışı; demokrasiyi ruhen, vicdanen ve gerçekçi olarak kavramış, benimsemiş ve özümsemiş yöneticiler elinde anlamlı olacaktır.

Demokrasiden sık sık bahsetmek kimseyi demokrasi şampiyonu veya demokrasi bekçisi yapmayacaktır.

Veya sandığa vurgu, milli iradeye gönderme şekil düzeyinde kaldığı sürece demokrasiye hizmet etmeyecek ve korunup gelişmesine fayda sağlamayacaktır.

Türkiye'nin bugünkü ortamında tam bir kavram kargaşası tam bir kelime anarşisi bulunmaktadır.

Neredeyse her şey birbirine girmiş, önüne gelen keyfince ahkâm kesmeye, rol kapmaya ve çok bilmiş gibi hareket etmeye başlamıştır.

Sanki demokrasi, özgürlük, temel haklar birilerinin vesayeti altında ve yalnızca onlara özgüdür.

Barış, çözüm ve insan hakları sözcükleri bölücülerin hizmetine koşulmuş, terörün yedeğine konulmuş ve millî kimlik muarızlarının demirbaşına kaydedilmiş gibidir.

AKP'nin neden olduğu buğulu ve sisli ortamda kavramlar asıl manasından uzaklaştırılmıştır.

Kan döken, cinayet işleyen, vatan ve millete dış bileyen tüm odaklar garabet bir şekilde barışsever, özgürlük tutkunu,

demokrasi yanlısı ve insanlık savunucusu olarak gösterilmeye, dahası kabullendirilmeye çalışılmaktadır.

Sapla saman iyice karışmış, doğru ile yanlış yer değiştirmiştir.

Taraf ve failleri belli olan ve acımasızca yürütülen psikolojik harekâtın özünde pozitif içerikli ve hiç kimsenin itiraz edemeyeceği mefhumları alet ederek kafaları karıştırmak, tercihleri değiştirmek, kamuoyu algısını şekillendirmek hedef olarak belirlenmiştir.

Böylelikle demokrasinin ve özgürlüğün yaralanarak, yıpratılarak hain emellere seferber edilmesi amaçlanmış, maalesef bunda da bir nebze başarı sağlanmıştır.

Başbakan Erdoğan ve hükümetinin gözetim, denetim ve idaresinde Türk milleti tesir düzeyi gittikçe yaygınlık gösteren acı ve çileden çıkarıcı bir operasyona maruz bırakılmıştır.

Şu çelişki ve hastalıklı propagandaya bakınız ki;

- Bölücülüğe karşı çıkıyorsanız, anaların ağlamasını istiyorsunuz demektir.
- Terörün kökü kazınsın, Kandil'e Türk bayrağı dikilsin diyorsanız; şehitlerin gelmesine çanak tutuyorsunuz demektir.
- PKK'nın eylem ve hedeflerini kararlıca eleştiriyorsanız, barışa ve çözüme karşı geliyorsunuz demektir.
- Türk milletinin parçalanmasına itiraz ediyorsanız, kan ve ölüm lobilerine hizmet ediyorsunuz demektir.
- Başbakan Erdoğan'ın şiddet ve otoriter diline muhalifseniz, demokrasiye aykırı, millî iradeye tahammülsüz davranıyorsunuz demektir.

- Millî varlığa, millî ilkelere, Türklüğe ve kurucu değerlere toz kondurmuyorsanız, vesayetçi, statükocu ve eski Türkiye'nin özlemini çekiyorsunuz demektir.

Bugüne kadar iktidar takviyeli tüm propagandaların özünde bunlar yer almıştır.

Başbakan Erdoğan her haklı eleştiriyi mesnetsiz ve dayanaksız şekilde püskürtmeye ve iftiraya varan kara çalmalarla savuşturmaya gayret etmiştir.

Bu kafa yapısına göre;

- Yandaş olmayan herkes karşı kutuptadır ve başı ezilmelidir.
- Düşüncelerini dillendiren herkes, iktidara karşı demokratik iradesini seslendiren her vatandaşım suçlu ve art niyetli olup haklarında gerekli işlem yapılmalıdır.
- AKP'den memnun olmayan kim varsa ya faiz lobisinin ya dış güçlerin ya da Türkiye'nin kötülüğünü isteyen mihrakların kontrol ve kışkırtması altındadır.

Başbakan Erdoğan'a bakarsanız;

- Bayrağa sahip çıkmanın adı tahriktir.
- Türk milletine saygı ve riayet etmenin adı faşizmdir.
- Türk milliyetçiliğini savunmanın adı ırkçılıktır.
- Andımızı okumanın adı ilkeliktir.

Fakat on binlerce insanımızın kanlı katili olan İmralı canisiyle pazarlık yapmak umuttur, güzel gelişmedir, çözümdür, süreçtir.

Başbakan Erdoğan kendisine oy vermeyen herkesi tehdit görmeye başlamıştır.

Vehimlere, hüsnü kuruntulara, şüphelere yakasını kaptırmış, mantığını ve siyasi geleceğini kurban vermiştir.

Tarihteki tüm diktatörlerin müşterek lisansı, müşterek tutumu ve müşterek anlayışı Başbakan'da buluşmuş ve Başbakan'da birleşmiştir.

Bu zihniyet aynen pimi çekilmiş bir bombaya dönmüştür.

AKP'ye verilen oylar ters tepmiş, Başbakan'ı şımartmış, asıl yüzünü deşifre etmiştir.

Başbakan, "Üç dönemdir oylarımız arttı." demekle, yanlışlarına millî iradeyi, milletimizin demokratik kredisini kılıf yapmaya kalkışmıştır.

Türk milleti Başbakan ve hükûmetine hakaret etmesi, ihanete yönelmesi, Türkiye'yi iflasa sürüklemesi için destek vermemiştir.

Türk milleti Başbakan Erdoğan'ı; oğluna altıncı gemiyi alsın, banka hesaplarını dolgunlaştırırsın, trilyoner olsun, yolsuzluk markası hâline gelsin diye yetki bahşetmemiştir.

Ne acıdır ki iktidar; despotluğu, barbarca yaklaşımları, iptidai uygulamaları tekeline almış ve milletimize esir kamplarındaki tutsaklar gibi muameleye girişmiştir.

Başbakan Erdoğan otoriterleştikçe, kamu görevlileri de kendisini örnek almış; beğenisini alabilmek, övgüsünü kazanabilmek, terfi edebilmek için her türlü ahlaksızlığın, her türlü şiddetin ve her türlü işgüzarlığın içine girmişlerdir.

Başbakan Erdoğan küfür çitasını, hakaret ibresini yükselttikçe kendisini takip eden, rehber gören ve partisinin il başkanı gibi

davranan bazı zavallı valililer ve devlet görevlileri durumdan vazife çıkarmışlardır.

Milliete hizmetkâr olduğunu iddia eden Başbakan'ın kraldan çok kralcı bürokratları, vatandaşlarımıza baskı, kabalık ve zorbalıkta ölçü ve eşikleri aşmıştır.

Vatan ve millet sevgilerine güvendiğim AKP'nin değerli milletvekilleri lütfen söylesin, ileri demokrasi bu mudur?

29 Ekim ve 10 Kasım günleri Adana'da yaşananlara artık üçüncü dünya ülkelerinde bile nadiren tesadüf edilmektedir.

AKP valisi sanki sokak kabadayıları gibi, sanki ona buna sataşmak, çatmak ve kavga çıkarmak için fırsat kollayan bir meczup gibi terör estirmiştir.

Adana'nın başına musallat olan, Adanalı kardeşlerime gözdağları veren bu zat; şovmen midir, sokak dövüşçüsü müdür, derebeyi midir?

Görevi, taşıdığı unvan ve mevkii ne olursa olsun, kalabalıkların üstüne hakaretlerle, ağza alınmayacak galiz ifadelerle yürüyen ve burnunun dikine giden bir devlet görevlisine Adana müstahak değildir ve olmamalıdır.

Coşarak iktidar nimetlerine konacağını zanneden gayretkeşler, AKP gittikten sonra ne yapacaklarını, nereye çadır kuracaklarını, bugünlerin hesabını nasıl vereceklerini de şimdiden düşünmelidir.

Görüldüğü kadarıyla Başbakanla valisi tencere kapak misali yuvarlana yuvarlana birbirini bulmuş, millete hazımsızlıkta, şiddet ve nefret dolu sözlerde hevesle buluşmuştur.

Başbakan Erdoğan ve hükümeti Adanalılardan özür dileyerek, gerekli idari tasarrufu hemen hayata geçirmelidir.

Başbakan Erdoğan ve devlet görevi icra eden bürokratları vatandaşlarımıza büyüklük taslayamaz, parmak sallayamaz, haksız ve hukuksuz yere peşlerine emniyet görevlilerini takarak yaka paça gözaltına aldırılmaz.

Benzerlerine Baasçı yönetimlerde rastlanan ve ele geçirme saplantısıyla ilerletilen, sadece bir işgal gücünde olabilecek hınç ve intikam felsefesi ile kendi dışındakileri hasım gören iktidar zihniyeti demokratik nezaket ve hassasiyeti tamamıyla kaybetmiştir.

Bu zamana kadar bürokraside yaşanan kadrolaşma, kıyım ve partizanlık bu durumun doğal bir uzantısıdır.

AKP'nin düdüğünü çalan, farklı görüş ve fikirlere hayat hakkı tanımayan, milliyetçilerin ekmeğiyle oynayan yandaş bürokratlar iktidar değiştiği anda yaptıklarını misliyle ödeyecekler, sebep oldukları hak mahrumiyetlerinin faturasına katlanacaklardır.

Bakalım o zaman güvendikleri, köle gibi emrini dinledikleri Recep Tayyip Erdoğan kendilerine ne yapacak ve nasıl yardımda bulunacaktır?

Şunu herkes bilsin ki; doğru düşünmez, hak yerde kalmaz, haklı mağdur ve mahcup olmaz, hiçbir zaman da olmayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

İnsanın yaşayabilmesi için temel ve zorunlu ihtiyaçlarının mutlaka ki karşılanması ve cevaplanması gerekmektedir.

İnsanlığın hangi devrinde olursa olsun bu geçerli ve değişmeyen bir kuraldır.

İlk insandan beri en temel ihtiyaçlardan birisi örtünme, birisi beslenme, bir diğeri ise barınma olmuştur.

Ayrıca güvenlik arayışı ve nesillerin devamı kuşkusuz bunlardan önemsiz değildir.

Ancak beslenme ve barınma ihtiyacı âdeta insanlığın ortak yazgısı, ortak dili ve ortak beklentisi olarak bugünlere kadar intikal etmiştir.

Karnı doymayan, kalacak, yerleşecek, ikamet edecek bir göz yeri olmayan insanların; nefes almaları, hayatlarını devam ettirmeleri hayal olduğu kadar da imkânsızdır.

Bir devletin, bir siyasi yönetimin en önemli görevi de, bu alan-daki eksiklik ve talepleri en iyi ve en kapsamlı şekilde gidermektir.

Bilhassa hayata hazırlık aşaması olarak değerlendirdiğim gençlik devresinde, barınma ve beslenme ihtiyaçları herhangi bir savsaklamaya, herhangi bir kayıtsızlığa müsaade edilmeden karşılanmalıdır.

Bugün Türkiye'nin en önemli sorunlarından birisi konut yetersizliği, diğeri de sağlıklı ve insana yaraşır beslenme yoksunluğudur.

Türk gençliği bu iki sorunu alabildiğine yaşamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın partisinin Kızılcahamam Kampı'nın son gününde, yani 3 Kasım 2013 tarihinde, sarf ettiği bazı ifadeler özellikle üniversite de okuyan, ailelerinden uzakta bulunan gençlerimizin durumunu tekrar gündeme getirmiştir.

Yıllarca yapılan yurt sayısından ve verilen burs miktarlarından bahseden Başbakan, bu defa da öğrencilerimizi zan altında bırakan suçlayıcı ve yaralayıcı sözler kullanmıştır.

Şu ibareler aynısıyla Başbakan Erdoğan'a aittir:

“Denizli ilinde şahit olduk. Yurtların yetersizliği beraberinde çeşitli sıkıntılar doğuruyor. Üniversite öğrencisi genç kız, erkek öğrenci ile aynı evde kalıyor. Bunun denetimi yok. Muhafazakâr demokrat yapımıza bu ters. Vali Bey'e bunun talimatını verdik. Bunun bir şekilde denetimi yapılacaktır.”

Öncelikle Başbakan Erdoğan'ın geçen haftaki grup toplantısında; karakteri itibarıyla farklı bir siyasetçi olduğunu vurgulaması, bir yerde konuştuğunu inkâr etme anlayışına sahip olmadığını dile getirmesi üzerinde durulması gereken bir husustur.

Kendisi; eğilip bükülerek, omurgasız bir şekilde bir şeyi sürdürmenin hiçbir zaman gayreti içerisinde olmadığını iddia etmiş, yardımcısını deyim yerindeyse kum torbasına çevirmiştir.

Ancak yaşadığımız, gördüğümüz bütün deneyimlerimiz işaret etmektedir ki, Başbakan'ın kendisini üst üste yalanlayan, boşluğa düşüren, bir dediği diğerini tutmayan sayısız açıklaması ve konuşması vardır.

Ve bu herkesçe bilinmektedir.

Bir başbakan, iki Erdoğan derken sanıyorum kastedilen de budur.

Başbakan Erdoğanla bütünleşmiş şeref polemikleri, inkârlar, kıvırmalar, yok tek dil dedim, yok tek din dedim, yok demedim,

yok görüşmedim, yok görüştüm sözleri şahsını her fırsatta mahcup etmiştir.

Burada Başbakan'ın gelgitlerine, iniş çıkışlarına, fırl fırl dönen mizaç ve zihniyetine ayrıntısıyla girecek zamanımız elbette bulunmamaktadır.

Şu kadarını ifade etmek lazım gelirse, Başbakan Erdoğan bal gibi, gün gibi, belgeli ve şahitli biçimde bir gün söylediklerini ertesi gün inkâr eden güvenilirmez, itibar edilmez bir siyaset cambazıdır.

Bu itibarla muhataplarına karakterli adam pozları vermesi boşuna bir uğraş, nafîle bir emektir.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan'ın, az önce dile getirdiğim sözlerinin tesir düzeyi haddinden fazla olmuş ve çok ama çok önemli kutuplaşmaları tetiklemiştir.

Kaldı ki her yurt dışı seyahati öncesi suni gündem oluşturmayı ve Türkiye'yi cephelere sürüklemeyi âdet hâline getirmiştir.

Bu açıklama bir yolla basına sızar sızmaz Türkiye adeta mezkûr konuya kilitlenmiş, taraflı tarafsız herkes bu eksende görüş ileri sürmüştür.

Parti olarak istismara ve farklı yerlere çekilmeye meyyal olan bu meselenin gizli ve gizemli noktalarının gün yüzüne çıkmasını sabırla bekledik.

Nitekim Türkiye bir haftadır öğrenci evlerini konuşmakta, kızlı-erkekli evlerin olup olmayacağını tartışmaktadır.

Ortada tamı tamına bir beyanat enflasyonu görülmektedir.

Meseleyle ilgili görüşlerimizi tüm yönleriyle açıklığa kavuşturmadan evvel şunu söylemek lazımdır ki, Başbakan Erdoğan yurttan kalmayan ya da kalamayan tüm üniversite öğrencilerini zan altında bırakmış, bunlara da zımnen aba altından sopa göstermiştir.

Başbakan Erdoğan gençliğe ayar vermeye, ahlak öğretmeye kalkışmış, öğrenci evleriyle ilgili gerekli tedbirlerin alınacağını, düzenlemelerin de yapılacağını peşinen açıklamıştır.

Kabul edilmelidir ki, öğrencilere kalacak ve insanca yaşamaya müsait barınma yerleri temin etmek hükûmetin en öncelikli görevleri arasındadır.

Ne var ki Başbakan terör gruplarına oluk oluk para akıtırken, gençlerimizi kaderine terk etmiştir.

IMF'ye 5 milyar dolar borç vermekten bahseden bu yalancı Başbakan, gençlere yurt imkânı sunmamıştır.

Şurası kesindir ki, Başbakan'ın sözleri yaralayıcı ve suçlayıcıdır.

İma ve göndermeleri, gençliğe yapılan en büyük hakaret, muhterem ailelerine en ciddi saygısızlıktır.

Başbakan Erdoğan Türk ailesinin ahlak ve geleneklerini bu yaşına rağmen henüz idrak edememiştir.

Muhafazakâr demokrat anlayışlarına ters olduğundan kız ve erkek öğrencilerin yurtlarda karışık kalmalarına müsaade etmediklerini ve evlere de müdahil olacaklarını söylemiştir.

Hâlihazırda Türkiye'de 175 üniversite ve 303 bin öğrenciye barınma imkânı sunan 365 yurt bulunmaktadır.

Üniversitelerde okuyan öğrencilerimizin toplam sayısı yaklaşık 4 milyon 300 bin civarındadır.

Yurtta kalamayan, barınacak temiz ve güvenilir yerlere ihtiyacı olan milyonlarca evladımız ne yapacak, sokakta, köprü atlarında veya parklarda mı konaklayacaktır?

Başbakan Erdoğan en büyük yatırımı gençlere yaptık derken hakikaten de buna inanmakta mıdır, yoksa bildik yalanlarına yenisini eklemektedir?

Üniversiteyi kazanma sevinciyle anadan, babadan ayrılan gençlerimiz, şayet herhangi bir yurtta kalamıyorsa kendileri için ekonomik olabilecek makul seçeneklere yönelmektedir.

Bunlardan ilki ortaklaşa tutulan ve külfete de birlikte katılan öğrenci evleridir.

Bugün devlet, siyaset, basın, iş dünyası, akademik hayat başta olmak üzere, toplumun birçok kesiminde önemli görevler üstlenmiş değerli şahsiyetler eğitimlerini bu şekilde tamamlamışlardır.

Bugüne kadar da bu evlerden istisnalar dışında, hiçbir toplum ve devlet için tehlikeli kişi ya da kişiler yetişmemiştir.

İkinci olarak, eğer mümkünse öğrencilerimiz değişik türden cemaat, dernek ve vakıf evlerini veya yurtlarını tercih etmektedir.

Buralarda da daha sonraki yıllarda milletimize hizmeti geçen çok sayıda saygın isim kalmıştır.

Başbakan Erdoğan acaba değişik türden bu cemaat ve vakıf yurtlarından da rahatsız mıdır? Dershaneler bazında başlayan bildik mücadeleye bu kez de yurt ya da evler de mi eklenecektir?

Kendisi öğrencilerden ne istemektedir?

Yoksa terör örgütlerine militan devşiren evlerle, klasik öğrenci evlerini mi karıştırmaktır?

Üniversite öğrencilerinin tüm sorunları çözülmüş ve bitmiştir de sırayı kimin kimle alacağı mı almıştır?

Gençliği; ahlaksız, edepsiz, düzensiz, karmaşık ilişki yaşayan potansiyel tehdit olarak tasvir ve takdim etmeye Başbakan'ın ne hakkı vardır?

Eğer ki, ahlaki zafiyetlerle ilgili bir ihbar alınmışsa, konuyla ilgili ciddi emare ve deliller varsa hükûmetin görevi bunların üzerine gitmek, gerekli tedbirleri tüm boyutlarıyla almaktır.

Devletin tüm imkânları iktidarın emrindedir.

Buna diyeceğimiz bir şey yoktur.

Şunu da iyi bilmek ve not etmek lazımdır ki, Türk gençliği ahlaklı ve şuurlidir.

Aşağı yukarı her ailenin üniversitede okuyan bir çocuğu vardır.

Şüphe yok ki hiçbir aile, çocuklarının gayrimeşru ilişkiler içine girmesine rıza göstermeyecektir.

Gençlerimizin Türk ve İslam ahlakına uygun bir hayat tarzı benimsemeleri en büyük arzumuzdur.

Başbakan Erdoğan kişisel hak ve hürriyetleri, konut dokunulmazlığını, Anayasa'da yer bulan, özel hayata ve aile hayatına saygı gösterilmesini düzenleyen 20'nci maddeyi çiğnemiştir.

Öğrenci evleriyle ilgili ifadeler öyle noktalara gelmiş, öyle boyutlar kazanmıştır ki, sanki tüm evlatlarımız suçlu ve karmakarışık ilişkilerin içindedir.

Başbakan Erdoğan bu meyanda soru soran yerli yabancı muhabir ve gazetecilere bile ateş püskürmüş, partisinden ve hükümetinden önemli isimlerle taban tabana zıt tutum takınmıştır.

AKP'nin içi bu tartışmayla çatlamış, kaynamış ve karışmıştır.

Zira Başbakan dayatmacı, uzlaşmaz, ön yargılı, kadim arkadaşlarına bile vefasız ve peşin hükümlüdür.

Kendisini kamuoyu nezdinde aklamak ve haklı çıkarmak için en yakınında bulunanları ateşe atmaktan dahi çekinmemektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan'ın kontrolsüz çıkışıyla öğrenci evlerine baskınlar düzenlenmiş ve Kabahatler Kanunu'na göre cezalar kesilmiştir.

En başta Denizli, Afyonkarahisar, İstanbul, Eskişehir ve Manisa gibi illerimizde polis geceli gündüzlü ahlak devriyesine çıkmış, savunmasız gencecik evlatlarımızı sorguya çekmiş, kimlik kontrolü yapmıştır.

Bu ayıptır, rezalettir, düpedüz insafsızlıktır.

Gençliği zapturapt altına alma teşebbüsü vicdansızlıktır.

Zannedersiniz öğrencilerimiz evlerde, çok af buyurun, yasa ve ahlak dışı ilişkilerle zevküsefanın ortasındadır.

Bu arada karma eğitime karşı çıkan bazı AKP'li vekillere bile gün doğmuş, fırsat kapısı aralanmıştır.

Gezi Parkı'ndan ODTÜ'ye kadar gençliğin gösterdiği dirayet ve demokratik itiraza sinirlenen, öfke nöbetleri geçiren Başbakan, toplum zemininde kendisini zorda bırakmayacak, mütedeyyin kardeşlerimizi istismar eden bir yöntemle karşı harekete geçmiştir.

Bu nedenle gençlerimiz Başbakan tarafından açık hedef yapılmıştır.

Türk gençliğini çapulcu olarak suçlaması yetmemiş, inançlı-tinerici diye ayırması kâfi gelmemiş, şimdi de ahlaksızlık ihsasında bulunmuştur.

Maksat Türk gençliğini toplumsal planda küçük düşürmek ve sorgulatmaktır.

Başbakan Erdoğan öğrenci evlerine gösterdiği kuşkulu hassasiyeti, acaba yetiştirme yurtlarına niçin göstermemektedir?

18 yaşını dolduran kız ya da erkek yetim evlatlarımız kapının önüne bırakılırken, engelliler insanlık dışı saldırı ve tacizlere uğrarken hiç yüreği sızlamış mıdır?

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti yurt yapmış ve bu çerçevede her türlü imkânı sağlamıştır da öğrencilerimiz mi bundan istifade etmemişlerdir?

Kendisi muhafazakâr demokratız demektir; peki, zinayı suç olmaktan çıkararak kimdir?

2004 yılında, bir televizyon kanalında zinayla ilgili, "**Alan razı, veren razı ise o zaman zaten hiçbir şey yok.**" sözleriyle ahlaksızlığı hasıraltı yapan hilkat garibesi, zinayı masumlaştıran çibanbaşı şimdi kalkmış muhafazakâr demokratlık mı taslamaktadır?

Meşru hayat ve gayrimeşru hayat diye toplumsal yapıyı ikiye bölen, akli fikri milletin özel hayatında olan, onu bunu izleyen, dinleyen, komplo kuran birisinden Başbakan olması hicran ve hicap vericidir.

Başbakan kürtajdandan çocuk sayısına kadar hayatın her alanına yönelik müdahaleci, kaba, hırçın ve serttir.

Öte yandan ayıpları engelleyeceğim diyerek özel alana müdahaleye kalkmak Kur'ani ilkelere ve sünnete açıkça aykırıdır.

Bize göre, her hane mahrem, her insan muhterem ve her müdahale de haramdır.

Başbakan haksız yere isnatlarda bulunduğu masum öğrencilerimizden ve ailelerinden mutlaka da özür dilemelidir.

İktidar zihniyeti Anayasa'nın 58'inci maddesinde düzenlenen "Gençliğin Korunması" ilkesini müdahalelerinin gerekçesi olarak göstermektedir.

Hükûmet madem bu kadar Anayasa'ya bağlı ve saygılıdır, o zaman şeref ve namus üzerine edilen yeminleri nasıl hiçe saymıştır?

Anayasa'ya göre suç ve ihanet olan fiil ve eylemleri göz göre göre nasıl yapmıştır?

Türkiye'nin çözüm bekleyen meseleleri karşısında yetersizliğini örtbas etmek ve yerel seçimlerde halkın oylarını çalabilmek için

gündemi ahlak ve inanç kulvarına çeken Başbakan, başkalarının ahlak ve namusuyla uğraşacağına kendi ahlakını düzeltmeli ve af dilemelidir.

Bize göre, gençliğe güvenmeyen bir Başbakanın hükûmet ettiği ülkede, çocukların sağlıklı eğitiminden ve geleceğe güvenle bakmasından söz edilemeyecektir.

Retorikte sınırlandırılmış ve tanımlanmış bir iktidara atıf yapan, dayatmacı aşırılıklara, radikalizme ve toplum mühendisliğine onay vermeyen AKP'nin muhafazakâr demokratlık anlayışı, pratikte çok farklı, Başbakan'ın dilinde de apayrı uygulanmaktadır.

Bu tutarsızlık samimiyetsizliğin bariz kanıtıdır.

Toplumsal çehreyi kafasına göre tanzim ve değiştirmeyi amaçlayan Başbakan aynı zamanda milletimizi birbirine düşüren, muhbirliği teşvik eden devrin istibdat mimarıdır.

Ülke nüfusunun toplamda % 16,6'sını temsil eden Türk gençliği Başbakan'ın oyunlarını bozacaktır.

Seçme ve seçilme çağı olan 18-25 yaş kuşağındaki 10 milyona yakın genç kardeşim iktidarı yerinden edecek güce ve demokratik imkâna fazlasıyla sahiptir.

Türk gençliği vatanına, geleceğine ve haklarına leke sürdürmeyecektir.

Ve her daim gençliğin hakkını, hukukunu savunacak, üzerlerinden siyaset yapılmasına, suçlanmalarına, töhmet altında bırakılmalarına da parti olarak izin vermeyeceğiz.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan'ın hafta sonu Diyarbakır'a gideceği anlaşılmaktadır.

Ve bu ziyaret sırasında Irak'ın kuzeyindeki terör destekçisi Barzani'yle görüşme yapacağı kamuoyuna yansımıştır.

Geçtiğimiz günlerde, Irak, İran ve Suriye'deki Kürt partilerinin Ankara'da düzenlenen "**Kürtler Barış, Demokrasi ve Çözüm Modellerini Tartışıyor**" konferansına katılmalarından sonra bu buluşmanın gerçekleşecek olması oldukça manidardır.

Açık Toplum Vakfı'nın yanı sıra, bazı yabancı oluşum ve organizasyonların desteğini alan Orta Doğu Barış Araştırmaları Merkezi tarafından tertip edilen bölücülük konferansının son halkası Başbakan tarafından Diyarbakır'da tamamlanacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın bu ziyareti çok tehlikelidir.

4 parçalı büyük Kürdistan'ın güney ayağı temsilcisi Barzani'nin, bölücülerin sözde kuzey Kürdistan olarak tarif ettiği zeminde bizzat Başbakan tarafından karşılanması çok vahim neticelere ortam açacaktır.

Başbakan Erdoğan Kürdistan için umut mu verecek, vade mi biçecektir?

Başbakan bugün Barzani'nin ayağına gönül huzuruyla gitmeyi normal görürken, gün gelecek İmralı canisinin huzuruna da tıpiş tıpiş çıkmayı sıradan kabul edecek midir?

Barzani'ye ne söyleyecek ve ne duymayı isteyecektir?

Başbakanla peşmerge başı, "**Ne mutlu Türk'üm diyene!**" tabelasının vinçlerle sökülüp atılmasını mı kutlayacak, sözde kuzey

Kürdistan'ın şerefine yeni sıra geceleri mi düzenleyecek, daha fazla yıkım ve tahribat için anlaşma mı imzalayacaktır?

İmralı canisi tarafından sırat köprüsünde olduğu ifade edilen ihanet süreciyle ilgili güven mi tazelenecek, gönüller mi alınacak, ordu kurduğunu açıklayan PYD'ye ikramlarda mı bulunulacaktır?

Diyarbakır'da yapılacak bu şaibeli ve son derece sinsî görüşmenin ihanet sürecinin bir parçası olduğu, yeni taviz reçetelerini beraberinde getireceği bugünden bellidir.

Devletin teamüllerine, başkent Ankara'nın emanetlerine, millî güvenlik ve çıkarlara darbe vurmak demek olan bu görüşmenin bölücü emelleri daha da cesaretlendirip ümitlendireceği aşîkârdır.

Başbakan Erdoğan, taşıdığı sorumluluğun ağırlığına uygun hareket etmeli ve peşmergeyle Diyarbakır'da kesinlikle görüşmemelidir.

Çok meraklı ise Erbil'e gitmesinin, kardeşiyle eş başkanlık görevini bölüşmesinin ve bir daha da geri gelmemesinin önünde hiçbir mâni hâl yoktur.

Ve böylece Türkiye başındaki musibetten kurtulacaktır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken siz değerli milletvekili arkadaşlarımı ve muhterem misafirlerimizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, hepimizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

19 Kasım 2013

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık Meclis olağan grup toplantımıza başlarken yüksek heyetinizi saygılarımla selamlıyorum.

Türk tiyatrosunun, Türk mizahının usta ismi, sahnelerin gülen yüzü, hepimizin takdirini kazanmış değerli sanatçımız Sayın Nejat Uygur dün tedavi altında bulunduğu hastanede hayata gözlerini yummuştur.

Merhum Uygur; geride çok sayıda hatıra ve eser bırakmış, milyonları bulan hayran kitlesine ulaşmış, milletimizin sevgisini ve övgüsünü hak etmiş saygıdeğer bir isim olarak ebedî âleme göçmüştür.

Üzüntümüz büyüktür.

Sahne hayatında hepimizi güldürdüğü kadar da düşündüren, istikrarlı, ahlaklı ve dengeli kişiliğiyle gönüllere taht kuran merhum

Uygur hiçbir zaman unutulmayacak, sınımsız gülüşüyle hiç akıllardan çıkmayacaktır.

Geleneksel Türk tiyatrosunun çok önemli bir temsilcisi olan merhum İsmail Dümbüllü tarafından keşfedilerek milletimize kazandırılan ve vefatıyla hepimizi hüznü boğan merhum sanatçımız Nejat Uygur'a Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Muhterem ailesine, sevenlerine, tiyatro camiasına ve milletimize başsağlığı dileklerimi iletiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bu hafta sonu, 24 Kasım Öğretmenler Günü'nü kutlayacağız ve muhterem öğretmenlerimizin üzerlerimizdeki emeklerini bir kez daha hürmetle yâd edeceğiz.

Böylelikle, Cumhuriyet'imizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e Başöğretmenlik unvanının verilisinin 85. ve bu anlamlı günün "Öğretmenler Günü" olarak kutlanmaya başlanmasının da 32. yıl dönümünü idrak etmiş olacağız.

Öğretmenlerimizin değerini ve önemini yalnızca bir günle sınırlamak mümkün değildir, üstelik doğru da olmayacaktır.

Onların özverili çalışmalarını, milletimizin gelişmesi ve aydınlanması amacıyla gösterdikleri eşsiz çabayı her fırsatta takdir etmek hepimize düşen en temel sorumluluklardan birisi olmalıdır.

Geleceğimizin güvenceleri olan çocuklarımızı hayata hazırlayan, bilgiyle tanıştıran ve onlara irfan kazandıran öğretmenlerimizin bizim için önemi çok büyüktür.

Millî kimliğin oluşmasında, tarih şuurunun özümsemesinde, millet bilincinin anlaşılmasında ve yerleşmesinde öğretmenlerin önemli bir işlevi vardır.

Ne var ki, öğretmenlerimizin olması gereken ilgi ve desteğe sahip olduklarını söylemekten çok uzak olduğumuz da bir gerçektir.

Ekonomik açmazların ağırlığı altında ezilen, itibar ve saygınlığı her geçen gün zayıflayan bir mesleğin Türkiye'nin güçlenmesi, milletimizin ilerlemesi yolunda ne denli katkı sağlayacağı tartışmalı bir konu olarak karşımızdadır.

Atanamayan öğretmenlerimizin bitmek bilmeyen çileleri, gittikçe yükselen acı feryatları hükümet tarafından henüz duyulmamış ve fark edilmemiştir.

AKP hükümeti milletimizin ekonomik kaynaklarını har vurup harman savururken atama bekleyen öğretmenlere yüz çevirmesi asla doğru ve insani değildir.

Bize göre, öğretmeni rahat ve huzur bulamayan bir devletin güçlü olması, sözü dinlenir hâle gelmesi ve küresel zeminde itibarlı olması akıl ve mantık dışıdır.

Görüyoruz ki, öğretmeni kaderine terk eden hükümet, eğitim hayatını laçkalaştırmış, cılcını çıkarmış ve her tarafını düğümlemiştir.

AKP hükümeti Türkiye'nin ve Türk milletinin geleceği demek olan millî eğitim sistemini siyasi çıkar hesaplarıyla mahvetmiş, keşmekeşe çevirmiştir.

Sürekli değişen ve artık oyuncağa dönen eğitim politikaları evlatlarımızın yarınlarını karartmış ve perdelemiştir.

Öğretmen, öğrenci, okul ve veli arasındaki temas ve rabita tamamıyla bozulmuş ve kopmuştur.

Şu talihsizliğe ve ilkelliğe bakınız ki, Başbakan ve hükûmeti kısır siyasi hesaplaşmalarına, sinsî emellerine eğitim hayatını yüzsüzce alet etmiştir.

Şüphesiz bu durumdan öğrencilerimiz kadar öğretmenlerimiz de muztarip ve şikâyetçidir.

Başbakan Erdoğan eğitimin millîlik vasfını aşırı şekilde hırpalamış, değişik platformlarda öğretmenlerimizi itici ve kaba sözlerle terslemiştir.

Bu zihniyetin yeni Türkiye parolasıyla bölücülere ve teröristlere kurban vermeye hazırlandığı Türkiye Cumhuriyeti, eğitimdeki hastalıklı uygulamalarla süratle kan kaybetmektedir.

Başbakan'ın hedefinde çocuklarımızın iyi yetişmesi yoktur.

Başbakan'ın gelecek planlamasında, gelecek tasarımı, gelecek vizyonunda millî ve manevî değerlerle hemhâl olmuş, içiçe geçmiş kuşaklar bulunmamaktadır.

Ecdadını bilen, kimliğini yaşayan, kim olduğunun, nereden geldiğinin ve nereye varmak istediğinin bilincinde; ruhen, kalben, zihnen ve fiziken donanımlı, dengeli ve düzeyli nesiller Başbakan için önemsizdir.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti, millî eğitime saldırarak, millî öğretimi sulandırarak Türk milletinin ana kaynaklarını, atardamarını kesmeyi amaçlamaktadır.

Hangi zaviyeden bakarsak bakalım, neresine odaklanırsak odaklanalım şayet önlem alınmaz ise bu çok tehlikeli gidişatın sonu dipsiz bir uçurum ve felaketle dolu sondur.

Hükûmetin gizli gündeminde, eğitim yoluyla bin yıllık kardeşliği imha etmek, milleti 36 etnik yapıya çatır çatır parçalamak vardır.

Bunun için de hükûmet her yolu denemektedir.

Adına reform, yenileşme, proje, gelişme ve devrim denilerek millî eğitim sisteminin posası çıkarılmakta ve derisi yüzülmektedir.

Şimdi de sırayı dershaneler almıştır.

Günlerdir dershanelerin kapanıp kapanmaması konusunda muhtelif görüşler kamuoyuna âdeta ambargo koymuştur.

Öğretmenlerimizin sorunları, öğrencilerin beklentileri, ailelerinin istekleri kökten çözülmüştür de bir tek halledilmesi gereken dershaneler kalmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisinin bu kapsamdaki görüş ve önerileri çok açık olup hiçbir şekilde kuşkuya yer bırakmamaktadır.

Gerek 2002, 2007 ve 2011 yılı Seçim Beyannamelerimizde gerekse de konuyla ilgili değişik tarihlerde yaptığımız açıklamalarda nerede durduğumuzu net olarak ifade ettiğimiz kayıtlardadır.

Nitekim 2011 tarihli Seçim Beyanname'mizde; sınav sistemlerinin örgün eğitim programlarına paralel hâle getirilmesini, dershanelerin ilk ve ortaöğretim kurumlarının işlevini üstlenmesi önlenerek, özel okula dönüşmesinin teşvik edileceğini ifade etmiştik.

Yani ilke olarak dershanelerin özel okula dönüşmesi gerektiğine inandığımızı ve bunu hedeflediğimizi daha bu tartışmalar gün yüzüne çıkmadan gündeme getirmiştik.

Ayrıca 3 Nisan 2012 tarihli Meclis Grup toplantımızda da aynen şunları söylemiştim:

“ Elbette milyonlarca ailemize mali külfet olan dershanelerin kaldırılması yerinde bir uygulamadır.

Zira üniversite sınavının kalkacağı bir ortamda zaten dershanelere büyük oranda gerek ve ihtiyaç kalmayacaktır.

Ancak binlerce dershaneyi kapatırken, önce buralarda çalışan ve hayatlarını kazanan öğretmen ve yardımcı personelin geleceğini garantiye almak ve bunları millî eğitim sistemine dâhil etmek gerekmektedir.

Bir diğer yandan da dershane sahiplerini mağdur etmeyecek çare ve yolları bulmak lazımdır.”

Dershane sisteminin yaygınlaşması, öğrencilerimizin bu kurumlara mecbur bırakılması her şeyden evvel eğitim sisteminin acizliğinden ve yetersizliğinden kaynaklanmaktadır.

Bu zamana kadar, evlatlarımız ilk ve orta dereceli okullarda alamadığı bilgi ve edinemediği pratikliği dershanelerde kazanmıştır.

Ekonomik imkânları ölçüsünde, hemen hemen her aile çocuğunu bir dershaneye kaydettirmiş ve ettirmektedir.

Kesin olan bir şey varsa o da şudur:

Millî eğitim müfredatında, girilecek imtihanlarla ilgili lazım gelen bilgi ve tecrübenin verilmemesi veya verilemeyişi çok ciddi bir zaafıdır.

Dershane tartışmasından önce bu eksikliğin karşılanması, bu ihmal mesabesindeki zayıflığın tartışılması gerekmektedir.

Çocuklarımızı ve ailelerini dershane kuyruklarına sokan, buna zorunlu bırakan argümanlar, nedenler ve mazeretler tüm yönleriyle, dürüstçe ve etraflıca konuşulmadıktan ve makul şekilde halledilmedikten sonra atılacak her adım zaman israfına yenisini ekleyecektir.

Cevaplanması gereken ilk soru şudur: Öğrencilerin okulda bulamayıp da dershanelerde bulduğu, okulda öğrenemeyip de dershane sıralarından aldığı nedir, nelerden ibarettir?

Dershanelerdeki öğretmenlerle millî eğitim sistemindeki öğretmenler aynı tedrisatın ürünleridir.

O hâlde okullarımızın bu kadar geri, önemsiz ve sanki işe yaramaz gibi algılanmasına, gösterilmesine ve bu noktaya gelmesine sebep olan aymazlıklar, sorumsuzluklar hangi başlıklardan müteşekkildir?

Bize göre önemli ve öncelikli olan dershanelere olan ihtiyacın tamamen ortadan kalkması ve kaldırılmasıdır.

Bu gerçekleşmeden, bu sağlanmadan ve millî eğitim sistemi beklentilere cevap vermeden dershane sistemiyle sırf başka maksatlarla oynamak telafisi çok zor olacak boşluklara ve çalkantılara meydan verebilecektir.

AKP 11 yıldır hükûmettedir.

Recep Tayyip Erdoğan 11 yıldır Başbakan'dır.

AKP 11 yıldır millî eğitim sistemini kontrol etmekte, siyasi sorumluluğu uhdesinde taşıyarak yönlendirmektedir.

Sormak isterim ki, Başbakan ve hükûmetinin, yaklaşık son bir yıldır dersane üzerinden yürüttüğü polemiklerin esas gayesi nedir?

Bu yolla neyin örtülü mesajı, kimlere, hangi niyetle verilmektedir?

11 yıldır dersaneler iyidir de şimdi mi kötü olmuştur?

11 yıldır her şey sütlimandır da şimdi mi işler sarpa sarmıştır?

12 Eylül 2010 tarihli Referandumla zirve yapan yakınlıklara bugünler de nazar mı değmiştir?

Dershaneleri kapatma kararı iyice yüzeye vuran bir siyasi kavganın mı, dünkü ittifakların bir mahsuplaşması mı, alttan alta devam eden restleşmenin mi, yoksa gerçekten de bir ihtiyacın mı eseridir?

Başbakan Erdoğan'ı bu karara iten asıl saik nedir?

Bu soruların cevaplarını bilmek ve öğrenmek bizim olduğu kadar da milletimizin en doğal hakkıdır.

Tekraren söylüyorum, dershanelerin kapatılarak özel okula dönüştürülmesi bizim yıllar öncesinden belirlediğimiz bir hedeftir.

Ancak evvela dershanelere olan talep ve yönelimin bitirilmesi şarttır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak hiç kimseyi gözettiğimiz, hiç kimsenin çıkarını dikkate aldığımız yoktur ve olmayacaktır.

Hareket noktamız evlatlarımızın daha iyi eğitim alması, ailelerinin katlandıkları ekonomik külfetin hafifletilmesi ve eğitim sisteminin beklentilere en iyi şekilde cevap verebilmesidir.

Millî eğitime paralel bir yapının vücut bulması, bunun da her geçen gün büyümesi elbette arzuladığımız bir şey değildir.

Başbakan ve hükûmetini dersaneler konusunda halis niyetli görmediğimizi, tüm safhalarıyla planlamadan, ezbere ve sırf birilerini zorda bırakma maksadıyla söz konusu tasarrufun arifesinde olduğunu düşünüyoruz.

Parti olarak dersanelerin kapatılmasıyla ilgili gerekçeli kararın Meclise gelmesiyle daha ayrıntılı yorum yapma şansımız olacağını da bu çerçevede açıklamak istiyorum.

Bu vesileyle şimdiden 24 Kasım Öğretmenler Günü'nün tüm öğretmenlerimize hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyor, hepsini kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Cumhuriyet'imizin kurucusu ve Başöğretmen Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e ve hayatta olmayan muhterem öğretmenlerimize de Cenab-ı Allah'tan rahmet niyaz ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye hem olağan dışı hem olağanüstü bir dönemi, daha da önemlisi aklın, mantığın ve vicdanın almayacağı kapkara günleri yaşamaktadır.

Millî vicdanlar derin bir azap içinde kıvranmaktadır.

Türk milleti tarifsiz elem ve hüznün güzergâhına kıvrılmaktadır.

Ülkemiz bataklığa doğru hızla sürüklenmektedir.

Türkiye'nin hak ve hukukunu sahiplenen, millî gurur ve iffeti olan kim varsa tedirgindir, infial hâlidir ve endişelidir.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti millî varlığı budamak, millî bütünlüğü baltalamak, millî kimliği bombalamak ve millî huzuru bozmak için fitne ateşini körüklemiştir.

Özellikle Diyarbakır'daki son yaşananlar, son rezil sahneler bize başka bir yorum yapma imkânı bırakmamıştır.

Başbakan'la dostu ve kardeşi Barzani, sözde Kürdistan beyanları altında Diyarbakır'da kavuşmuş, kucaklaşmış ve kaynaşmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 90 yıllık tarihinde;

Bugünkü kadar küstahlık, bugünkü kadar pervasızlık bugünkü kadar ihanet emin olunuz ki görülmemiştir.

Türkiye, Başbakan ve hükûmetinin yabancılardan heyecanla aldığı vekâlet göreviyle sanki işgal, sanki esaret altındadır.

Karşımızdaki ülke manzarası her açıdan yürek burkucudur.

Karşımızdaki ülke resminin aydınlık hiçbir yanı kalmamıştır.

Gündemdeki ağırlığından dolayı, bu kapsamda yapacağım değerlendirmelere geçmeden evvel, 14-18 Kasım 2013 tarihleri arasında gerçekleştirdiğim Almanya ziyaretimle ilgili bazı tespit ve değerlendirmelerimi de özet hâlinde sizlerle paylaşmak istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi, partimiz Başkanlık Divanı üyesi ve milletvekili bazı arkadaşlarımla beraber 14 Kasım 2013 günü Almanya'ya hareket ettik.

16 Kasım 2013 günü Almanya Türk Federasyonununun 28. Büyük Kurultayına katıldık, buradaki muhteşem coşkuya tanık olduk.

Avrupa Türklüğü'nün hizmetinde geçen, mazisi şeref ve şan ile dolu kutlu bir mücadelenin 28. Büyük Kurultayını hayranlık verici bir katılımımla gerçekleştirdik.

Gurbet ellerde yaşayan kardeşlerimiz bugünkü şartlarda her türlü soruna rağmen dimdik ayakta; kimliği, kişiliği ve kültürüyle dipdiri şekilde varlık mücadelesi vermektedir.

Buna çok sevindiğimi özellikle vurgulamak istiyorum.

Türk Federasyonumuz tüm olumsuzluklara, tüm engelleyici muamelelere rağmen şuurla ve cesaretle görevini yürütmektedir.

Avrupa Türklüğünün sorunlarına kafa yormakta, çare üretmekte ve çıkış yolları aramaktadır.

1978 yılından beridir süren ilkeli, Ülkücü ve fedakar mücadelelerle Türk Federasyonumuz hepimizin yüz akı, iftihar burcu ve gurur abidesi olmuştur.

Avrupa Türklüğüne feda edilmiş tertemiz ömürler, davasını bir nimet, bir zirve ve kutlu bir değer olarak kabullenmiş cesur yürekler gurbette büyük işlere imza atmıştır.

Avrupa'nın en büyük sivil toplum kuruluşlarından birisi olan Türk Federasyonu demokratik haklarını kullanarak, mensupları arasındaki bağları güçlendirerek, sağlam bir teşkilatlanma modeli kurarak görevini layıkıyla icra etmektedir.

Federasyonumuz Avrupa Türklüğü için en emin sığınaklardan, en güvenli kuruluşlardan birisi, belki de en önemlisidir.

Bilhassa Almanya temaslarımızda bunu bir kez daha ve yakinen görme fırsatı bulmaktan fazlasıyla memnuniyet ve bahtiyarlık duydum.

Bu ülkenin siyasetinden ekonomik hayatına kadar birçok alanda Türklerin başarılarına, göz kamaştırıcı faaliyetlerine, sosyal hayata renk ve canlılık katan girişimci niteliklerine şahit olmak mümkündür.

Çok şükür, milletimizin gurbetteki asil evlatları içinde yaşadıkları ülkelere her seviyede hizmet ve destek veren bir konuma ulaşmışlardır.

Artık her meslek gurubunda, her iş dalında ve toplumsal hayatın her veçhesinde bir Türk'le karşılaşmak mümkün hale gelmiştir.

Millî kimliğinden kopmayan, inançlarından ayrılmayan, tarihindən ve kökeninden sapmayan nesiller Avrupa'da Türk milletinin gönüllü elçiliğini yapmakla kalmamış, tanınması ve anlaşılması konusunda da kayda değer sorumluluklar üstlenmişlerdir.

Anavatanla olan bağın zayıflamasına ve Türk milletiyle olan mensubiyet bağının incelmesine izin vermeden gurbet

diyarlarında Türk ve Müslüman olmanın eşsiz hasletlerini herkese göstermişlerdir.

Elbette Avrupa Türklüğünün önemli sorunları da vardır.

Ve bunlar mutlaka gündemde tutulmalı, AKP hükümeti tarafından müdahil olunmalı, ön plana alınmalıdır.

Kabul ediyoruz ki, gurbete göçün 52. yılında problemler azalmak şöyle dursun, çeşitlenerek, yoğunlaşarak ve etki alanını genişleterek artış göstermiştir.

Şu an itibarıyla Avrupa'da yaklaşık 6 milyonluk bir Türk nüfusu mevcuttur.

Almanya'da da 2 milyon 900 bin kardeşimiz yaşamaktadır.

Üzülerek söylemeliyim ki, ırkçı şiddet ve tahammülsüzlük tehditlerini devam ettirmektedir.

Bu itibarla Münih'teki yargı sürecinin en adil şekilde sonuçlanarak, masum kardeşlerimizin kanını döken canilerin ve çetelerin cezalandırılması en samimi dileğimizdir.

Bunun yanında çifte vatandaşlık konusundaki miyop bakış artarak sürmektedir.

Değişik ülke vatandaşları Almanya'da yerel seçimlerde oy kullanabilirken, Türk vatandaşlarına aynı hak tanınmamaktadır.

Anlaşıyor ki Avrupa Türklüğü dünü ve yarını arasında bir tercihe zorlanmaktadır.

Geleceğini bu ülkede gören kardeşlerimizin beklentisi, millî kimliğine saygı duyularak, anayasal haklardan yararlanabilmelerinin önünün açılması ve çifte vatandaşlık hakkının verilmesidir.

Almanya Devleti'nin bu konuda somut adım atması kardeşlerimizin ortak görüş ve temennisidir.

Ayrıca Türkçe öğretmeni ve din görevlisi temini konularında tarafımıza iletilen haklı ve son derece yerinde isteklerin de karşılanması aciliyet arz etmektedir.

Başbakan Erdoğan gözünü açmalı ve Avrupa Türklüğünün sesine kulak vermelidir.

Biliyor ve takip ediyoruz ki, yaklaşık yarım asırdır;

- **Türklerin samimi çabaları çoğu zaman yok sayılmış, ana vatana dönmeleri için yapılan baskılar birbirini izlemiştir.**
- Yabancı toplumlar içinde erimemek, asimile olmamak ve çözülmek amacıyla Türk aileleri çok direnmiş, çok emek harcamıştır.
- Avrupa Türklüğünün yeterince birlik olamamasının getirdiği ilave zahmetler ister istemez her düzeyde hissedilmiş, yansımaları çok defa ağır olmuştur.
- Ekonomik kriz nedeniyle çekilen maddi sıkıntılar, işsizlik ve yoksulluk eksenli darboğazlar soydaşlarımızı ziyadesiyle yorgun ve zayıf düşürmüştür.

Manevi değer istismarıyla toplanan ve binbir emekle kazanılan helal paraların buharlaşması ve yolsuzluk şebekelerince ahlaksızca aşırılması bugüne kadar birçok kardeşimizi mağdur etmiştir.

Holdingedelerin sorunlarına henüz bir açıklık getirilmemiştir.

Başbakan Erdoğan kendi zihniyetiyle yakınlığı bulunan bu hırslı ve uğursuzlarla ilgili sorulan soruları da, "**Bana mı sordunuz da verdiniz.**" diyerek örtbas etmeye ve geçiştirmeye çalışmıştır.

Doğrudur, gurbetçilerimiz Başbakan'a sormamışlardır, ama soygun çetelerinin kime sorduğu, kimden icazet ve izin aldıkları gün gibi açıktır ve tüm oklar Recep Tayyip Erdoğan'dan başkasını göstermemektedir.

Deniz Feneri'nin ucunun nereye dayandığı, nerelere kadar uzandığı sır ve meçhul değildir.

Ayrıca 3 ve 4. neslin ana dilimiz Türkçenin konuşulma ve öğrenilmesiyle ilgili kaygı verici bir açığı ve zayıflığı olduğu da bir gerçektir.

İki kültür, iki dil, iki din arasında bocalayan ve kimlik bunalımı ile karşı karşıya kalan Türk kardeşlerimize hepimizin, özellikle de hükûmetin duyarlı olması kaçınılmaz bir görevdir.

Mutlaka ki, yozlaşma ve yabancılaşmaya engel olmak lazımdır.

Avrupa Türklüğü; gücünün Türk milletini, Türkçemizi, Türk kültürünü yaşatmaktan geçtiğini hiç ama hiç unutmamalıdır.

İşte Türk Federasyonunun varlık amaçlarından birisi de bunu sağlamaya dönük önlemler almaktır.

Buradan anavatanlarından binlerce kilometre uzakta hayat ve geçim mücadelesi veren vatandaşlarıma üstün başarılar temenni ederken, Cenab-ı Allah'ın da yâr ve yardımcısı olmasını diliyorum.

Almanya Türk Federasyonunun 28. Büyük Kurultayında seçilen başta Federasyon Genel Başkanımız Sayın Şentürk Doğruyol'u ve değerli çalışma arkadaşlarını huzurlarınızda bir kez daha kutluyorum.

Bu Kurultaya katılarak bizlere güzellikler yaşatan, heyecanlarıyla önümüzü aydınlatan bütün dava arkadaşlarıma, muhterem vatandaşlarıma şükranlarımı sunuyorum.

Hepsinin yolu ve bahtı açık olsun.

Bilsinler ki, Milliyetçi Hareket Partisi ve büyük Türk milleti her zaman yanlarındadır.

Değerli Milletvekilleri,

Bu kürsüden; aziz milletime, kalbi vatan, bayrak ve millet sevgisiyle çarpan her kardeşime, ekranları başında bizi izleyen tüm saygıdeğer vatandaşlarıma da sesleniyorum.

Bugün açıp büyüğünden bir Türkçe sözlüğe bakınız, eminim ki, içinde bulunduğumuz ağır ortamı tam manasıyla tarif edecek ve karşılayacak bir kelimeyi bulamazsınız.

Fakat hainlerin tarihine bakarsanız, işbirlikçilerin madde madde yazıldığı kitapların sayfalarını karıştırırsanız, satılmışların çarşaf çarşaf ifşa edildiği külliyatları gözden geçirirseniz aradığınıza mutlaka ki ulaşırsınız.

Türkiye'nin geçtiğimiz cumartesinden beri yaşadığı hazin ve hüsrana verici manzaralar "**Ben insanım, ben Türk'üm ve ben Türk milletinin ferdi olmaktan onur duyuyorum.**" diyen hiç kimsenin kabul edeceği şeyler değildir.

Türkiye 16 Kasım günü hiç olmadığı kadar küçük düşürülmüş, Türk milleti hıyanetin resmi geçidine yüreği sızlayarak şahitlik etmiş, canıyla Başbakan'ın fotoğrafları aynı pankarta iliştirilmiş, şehit ve şühedamızın kemikleri sızlamıştır.

Türk vatani bir avuç soyu soppu karışık, kökeni ve aidiyeti sorunlu, gelmiş ve geçmiş zift gibi siyah, vicdanı ve insanlığı çürümüş yüzlerin meydan okumasına sahne olmuştur.

Biz millet olduk olalı, içimizden hiç bu kadar sarılmamış hiç bu kadar hançerlenmemiştik.

Biz devlet olduk olalı hiç bu kadar zulüm görmemiş hiç bu kadar köşeye sıkışmamıştık.

Cehaletin bugünkü kadar mevki elde ettiği başka bir dönem olmamıştır.

Düşmanlığın hiç bu kadar övüldüğü, iltifat görüp taltif edildiği başka bir dönem görülmemiştir.

Hıyanetin hiç bu kadar statü elde ettiği hiç bu kadar sivrilip iktidara yükseldiği başka bir devire tesadüf edilmemiştir.

Millî şeref, millî haysiyet, millî vakar, millî ruh ve millî kimlikten mahrum olanların saltanatına hiç bu kadar süreyle katlanılmamıştır.

Neredeyse Anzavur dirilmiş, mazideki isyancılar gözlerini açmış, Ali Kemal yattığı yerden kalkmış, Damat Ferit hortlamış, ecdadımızın kılıç darbeleriyle yere çakılan Haçlılar tekrar ayaklanmış, hükümetle ve başındaki şahsiyetle bütünleşmiştir.

Başbakan Erdoğan meşrebinin, seviyesinin ve olmayan kalitesinin gereğini yapmış, kadim dost ve kardeşi Barzani'yi

Diyarbakır'a davet etmiş ve burada tıpkı âşığına vurgun maşuk gibi muhatabını bağrına basmıştır.

Peşmerge başı, tarihî olarak propagandası yapılan bu ihanet buluşmasına gelirken, tıpkı 19 Ekim 2009 tarihinde PKK'lı militanların kullandığı Habur yolunu takip etmiş ve topraklarımızı kirletmiştir.

Yanına aldığı ve 37 yıl sonra Başbakan'ın vizesiyle yurda giriş yapan Şivan Perver isimli bölücü ve sözde şarkıcıyla gövde gösterisi yapmış, tezahüratlar eşliğinde ve konvoy hâlinde Diyarbakır'a ulaşmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın dost diyerek methiyeler düzdüğü, yüzünde güller açarak kollarına aldığı bu terör destekçisi 37 yıl sonra sanki babasının çiftliğine gelir gibi Türkiye'ye girmiştir.

"Abdullah Öcalan barış ve özgürlük savaşçısıdır. Terörist değildir. Terörist olan Türkiye Devleti'dir. İnanın bana." sözlerini 1999 yılında İsveç'te sarf eden rezil bu kişidir.

"İmralı'daki Kahramanı selamlıyorum." beyanını 2009 yılında Almanya'da seslendiren delilli ispatlı hain bu kişidir.

"Allah kahretsin Türk dilini, başımızdan defedelim." hakaretini geçtiğimiz yıl yine Almanya'da seslendiren ahlaksız bu kişidir.

Başbakan bu PKK'lıyı dost olarak görmüş ve gönlünün tüm kapılarını ardına kadar açmıştır.

Sıfır sorun mucidi Dışişleri Bakanı da bu terör düşkününden özürler dilemiş, belki de dizlerine kapanarak af dilenmiştir.

Ömrü boyunca millî tüm değerlerimizle didişmiş, diş bilemiş ve dirsek çevirmiş tescilli bir eşkıyaya bu denli muhabbetin, bu denli sıcaklığın anlaşılabilir bir tarafı bizce kesinkestir.

Başbakan'ın PKK'lılara karşı gösterdiği coşkun ve aşkın sevginin kendi içinde tutarlı bir yanı herhalde vardır.

Buna göre Sayın Erdoğan ya Kandil yetiştirmesidir ya Türk düşmanıdır ya da Türk milletinin kanını içmeye yeminli çevrelerin özel ve gönüllü görevlisidir.

Sanıyorum bu üç seçeneğin dışında bir yorum yapmak imkânsızdır.

Bu da yetmemiş, Başbakan Erdoğan Diyarbakır'daki açılış törenini, 28 Ekim 2013 günü Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü'nü alan bir başka PKK'lının ölüm yıl dönümüne denk getirmiştir.

Değerli arkadaşlarım söyler misiniz bana, Türkiye Cumhuriyeti'ni PKK severlerin yönetmesi, devletin en üst makamlarında teröristlere yataklık yapanların bulunması Türk milleti için kıyamet alameti değil midir?

Bu nasıl bir iştir ki, birisi ödül verecek kadar şuur kaybına uğrar, birisi anma günü düzenleyecek kadar da gözü ve vicdanı kararır?

Hangi devletin yöneticileri böyle bir kokuşmuşluğun içinde olmuştur?

Dünyanın neresinde, bir ülkenin Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ı teröristlere koltuk çıkarmakta, izzet ve ikram yapmaktadır?

Başbakan, hısım ve yakın akrabası olduğuna kanaat getirmeye başladığımız Barzani'nin önünde PKK'lı Ahmet Kaya'dan şiir niyetine bazı zırvaları dillendirirken önüne gelen ağlamış ve duyulanmıştır.

Başbakan içli içli okumuş, ah çekerek, "**Keşke burada olsaydı!**" diyerek özlemini haykırmış ve neticede protokol kısmında gözyaşları sel olup birbirine karışmıştır.

Hayatı boyunca şehitlere tek bir damla gözyaşı dökmeyen, göz pınarları hiçbir millî davada yaşarmayan izansızlar, insafsızlar ve nefesine tapan kibir yuvaları koro oluşturup PKK'lı Ahmet Kaya'nın ağdını ölümünden 13 yıl sonra yakmışlardır.

Başbakan Erdoğan madem bu kadar Ahmet Kaya hastasıdır, madem bu kadar kardeşi olarak görmektedir, madem bu kadar matemlidir; o zaman en kısa sürede bu terörist havarisinin adına bir anıt yaptırmalı, orayı kendisine mesken tutmalı, yakınlarından da bir ev tutarak sürekli anıtı seyretmelidir.

Başbakan'a göre bu PKK'lının suçu saz çalmakmış.

Sayın Erdoğan, öldürmek için ille de tüfek, tabanca, top ve hançer mi kullanılmalı; saz kaleşnikof, kalem füze, söz kurşun, senin ve dostun gibi zihniyetler de canlı bomba olamaz mı?

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan ile Barzani'nin gelişi, az önce de değindiğim gibi, tarihî olarak gösterilmiş ve bu şekilde servis edilmiştir.

Devlet imkânları seferber edilerek kurgulanan çok acımasız bir psikolojik hareket, yandaş medyadaki çığırkanların katılımı;

siyaset, iktidar, bürokrasi ve bazı sivil toplum kuruluşları arasındaki rol dağılımıyla icra edilmiştir.

Bütün bu kepezelikler Türk milletinin gözleri önünde yaşanırken Başbakan Erdoğan'ın hâlâ tarih yazdıklarını söylemesi, bizatihi tarihsel akışın şahit olduğu en büyük yüzsüzlüklerden birisidir.

Bilinsin ki, Türk tarihinde bu ve benzeri karanlık günlerin hayırla yâd edildiği ne duyulmuş ne de görülmüştür.

Başbakan ihanetin tarihine süt kardeşleriyle ilaveler yapabilir, elbette buna bir engel yoktur.

Ancak Türk tarihi ecdadımızın ve aziz şehitlerimizin mübarek kanlarıyla ve cephelerdeki kahramanlıklarıyla yazılmıştır.

Herkes adımlarını bu yalın gerçeğe göre atmalı, sözlerinin nereye varacağını hesaplayarak konuşmalıdır.

Zira, gerekirse yeniden tarih yazmak için iştahlı ve istekli bir nesil tıpkı bu salonda olduğu gibi, filiz filiz, başak başak, boy boy yetişmiştir.

Kimse sabrımıza aldanıp da gevşeklik yapmasın, kuduz gibi oraya buraya sataşmasın; yeri ve zamanı gelince Malazgirt Destanı da tekrarlanır, Söğüt ruhu da canlanır.

İstanbul'un fethi de yenilenir, İzmir'de denize dökülenlerin torunları de yeniden süpürülüp atılır.

Barzani'nin kuyruğuna takılanlar, yularını Kandil teröristlerine kaptıranlar, bölücülerin maşası olmaktan keyif duyanlar yazsa yazsa ancak kalleşliğin ve kahpeliğin tarihini yazacaklardır.

İmralı canisine teslim olanlar, eli kanlı teröristlere yüz sürenler, olsa olsa Türkiye'yi sırtından vurmanın, Türk milletinin bin yıllık kardeşliğini kundaklamanın kara kaplı kitabına not düşeceklerdir.

Herkes fitratının, mayasının ve fikriyatının gereğini yapmaktadır.

Başbakan Erdoğan ve ihanet ortaklarının yaptığı da aslında bundan başkası değildir.

Diyarbakır'da Barzani'yi konuk etmek, onun huzurunda Kürdistan'ı meşrulaştırmak Türk milletinin görüp görebileceği en ciddi tahribatlardan birisidir.

Biz geçen haftaki grup toplantımızda sorduğumuz, **"Başbakan Erdoğan Kürdistan için umut mu verecek, vade mi biçecektir?"** sorusu kısa süre içinde cevabını bulmuştur.

Evet, Başbakan Erdoğan siyasi menfaat uğruna, Barzani'nin desteğini sözüm ona bölgede alma pahasına ve dört varil mazot amacıyla ayaküstü hem müzakere ortağını satmış hem de Kürdistan'a onay vermiştir.

Başbakan, peşmergenin pankürdist politikalarını hazmettirmek için Türk milletine verdiği yetkiye alenen ihanet etmiştir.

Barzani de bir yanda İmralı canisine teşekkür ederken, diğer yanda **"Rüyada görsem inanmam."** diyerek Başbakan'ı takdir ve daha fazlası için teşvik etmiştir.

Türkmen kardeşlerimizi peş peşe katleden, Türkmenlerin demografik yapısıyla oynayan, Türkmen şehirlerinin ismini

değiştiren, PKK kamplarının başında nöbet bekleyen, teröristleri giydiren kuşandıran, Kerkük'ün statüsünü oldubittiye getirmeye çalışan bir alçak, öyle ki Başbakan'da hayallerini bulmuştur.

İnşallah Allah'ınızdan bulacağınız günler de yakındır.

Başbakan Erdoğan ve peşmerge çetesi aynı yöntem, aynı hedef ve aynı vasıtalarla Türklüğe her tarafta zehir saçmaktadır.

Gelişmelerden cesaret alan Diyarbakır'ın aklınca sevimlilik yapan şeytani Belediye Başkanı da Barzani'nin "**Kuzey Kürdistan'a ve şehrinize hoş geldiniz.**" diyerek gönlünü etmiştir.

Sayın Başbakan, bu Kuzey Kürdistan neresidir?

Sen, elinden tuttuğun bu belediye başkanının sözlerine katılıyor musun, destek veriyor musun?

Türkiye bir hukuk devleti ise, bu savcılar bu hâkimler nerededir?

Yasa ve Anayasa'ya göre en ağır suçlar bir bir işlenirken, vatanını ve milletini seven hukuk insanları nereye sinmiştir?

şu işe bakınız ki, peşmerge yönetiminden bir temsilci, AKP'nin kolaylaştırıcı tavrıyla NATO'nun Brüksel'deki toplantısına katılmıştır.

Bu iştirakin geri planında AKP'nin müsaadesi ve müdahalesi tartişmasıdır.

Irak'taki terörizm destekçisi bölgesel bir yönetimin NATO toplantısına katılacak kadar mesafe alması, ABD'nin ve diğer Batılı güçlerin tutumu hakkında da hepimize bir fikir vermektedir.

Anlaşılan Başbakan aldığı buyrukları sadakatle uygulamaktadır.

Yine anlaşılmaktadır ki, Kerkük'ten Avrupa'ya ulaşacak yeni bir doğal gaz ve petrol hattının inşası için Başbakan Erdoğan ve Barzani memur edilmiştir.

Oyun iğrenç, tezgâh aşâğılık ötesidir.

Hesap para, servet ve koltuk üzerinedir.

Bunun için de Türkiye'nin bölünmesi, ilk etapta özerklik, arkasından federasyon ve konfederasyon koridorundan geçerek Kürdistan direklerinin çatılması amaçlanmaktadır.

Suriye'nin kuzeyinde PKK tarafından ilan edilen özerk yönetim Kürdistan'ın ikinci halkasıdır.

Şimdi de sırayı üçüncüsü almıştır.

Başbakan Erdoğan bu sebeple âdeta ihanet yarışına âdeta nefes nefese bölücülük rekabetine girmiştir.

PKK'ya teslim olmanın ismi normalleşme, Barzani'ye boyun eğmenin ismi ön yargıları kırma, bölücülüğe hukuki kılıf dikmenin adı tabuları yıkma ve şerefsizliklerin ismi de yeni Türkiye olarak formüle edilmiştir.

Başbakan'ın, "**Dağdakilerin indiğini, cezaevlerinin boşaldığını göreceğiz.**" beyanıyla İmralı canisi ve PKK'ya af müjdesi vermesi ve peşmerge başının, süreç ihanetinin sonunda bunun gerçekleşeceği kehanetinde bulunması rastlantı değildir.

Recep Tayyip Erdoğan PKK'yı resmen siyasallaştıracak ve canibaşını da serbest bırakacaktır.

Bu süreci çabuklaştırmak için muhtemeldir ki, PKK sansasyonel eylemlerini artıracaktır.

Mardin'de askerî birliğimize yönelik kurulan pusu, Van kara yolu yapımını üstlenen bir firmaya ait şantiyenin basılması, 10 araç ve iş makinesinin ateşe verilmesi bunun bir işaretidir.

Başbakan Erdoğan barış, çözüm ve süreç derken; PKK'lı caniler elleri tetikte insan avına çıkmışlar, kan dökmek için silahlarının emniyetini açmışlardır.

Başbakan ve bölücü şebeke vatani sahipsiz sanmamalıdır.

Milleti yalnız görmemelidir.

Devleti çaresiz saymamalıdır.

Gücümüzün yegâne kaynağı büyük Türk milleti ve onun sevdalısı Türk milliyetçileri hainleri her tarafta karşılamaya ve tarihin çöplüğüne atmaya hazır ve azimlidir.

Hatırlatmak isterim ki, büyük şairimiz merhum Namık Kemal "Vatan Mersiyesi" şiirindeki;

"Vatanın bağına düşman dayamış hançerini, yok imiş kurtaracak bahtı kara maderini" yakarışını, Gazi Mustafa Kemal şu sözlerle cevaplamıştır: "Vatanın bağına düşman dayasa da hançerini, bulunur elbet kurtaracak bahtı kara maderini."

Şundan emin olunuz ki, Millî Mücadele yıllarında nasıl ki kurtarıcı Türk milleti olmuşsa yine aynısını yapacak, gök kubbeyi hainlerin başına geçirecektir.

Türkiye'yi bölmek için işgalci düşman güçlerinin dayattığı Sevr Anlaşması'nı yırtıp yüzlerine çarpan millî ruh yeniden güneş gibi doğacak ve cesaretle harekete geçecektir.

Kimse ümitsiz olmasın, kurtuluş yakındır, Başbakan ve hükûmetinin Yüce Divan'a çıkma günü yaklaşmaktadır.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken, hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarı ve mutluluk dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

Ne mutlu Türk'üm diyene!

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

26 Kasım 2013

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup konuşmama başlarken sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Hem iç hem de dış gelişmelerin hiç olmadığı kadar tesir düzeyini arttırdığı bir zaman diliminden geçiyoruz.

Bu yüzdendir ki, gündemde öne çıkan konu başlıklarının yoğun ve yaygınlığı dikkatli bir şekilde değerlendirme yapmamızı zorunlu kılmaktadır.

Ülkemiz öyle bir hâlde, öyle bir dönemdedir ki, en ufak bir ihmal, en küçük bir kayıtsızlık ciddi badirelere yol açabilecektir.

Türkiye belirsizliklerin sivildiği, risklerin ilerlediği, tehlikelerin genişlediği bir süreci yaşamaktadır.

Aynı zamanda eli zayıflamakta, gücü ve saygınlığı azalmaktadır.

Görüyor ve biliyoruz ki, AKP hükûmetinin izlediği dış politika bunun en açık ve başlıca nedenlerinden birisidir.

Sıfır sorun retoriği dikiş tutmamış, iddialarla paralel yürümemiş ve ülkemizi zor durumlara sokmuştur.

Komşu ülkelerle barış, karşılıklı iyi niyet ve hürmete dayalı ilişkiler kurulamamış, kurulsa bile arkası getirilememiştir.

AKP hükûmeti Batı'nın politikalarına harfiyen uyma ve bunları da uygulama acizliğini gösterdikçe her defasında bir komşumuzla aramız bozulmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın başkent Ankara vizyonundan uzaklaşması, ülke olarak savunmak mecburiyetinde olduğumuz hak ve menfaatleri zaafa düşürmüştür.

Türkiye'nin değil de BOP'un maaşlı bir ara elemanı gibi çalışan Dışişleri Bakanı'nın sorumsuz ve derinlikten yoksun yaklaşımları, yakın coğrafyalardaki yönsüz değişim dalgasını, imkân ve kaynak analizini yapmadan yönetmeye talip olması sıkıntıları daha da artırmış daha da tırmandırmıştır.

Şu günkü ortamda Türkiye sınırdaş olduğu her ülkeyle ters düşmüştür.

Ön alan, çok değişkenli, aktif ve değişim yanlısı olduğu iddia edilen dış politika Türkiye'nin sırtındaki kamburlardan birisi hâline gelmiştir.

AKP dünyayla entegrasyon, uyum ve karşılıklı iş birliği yerine, tecrit politikalarını önceliğine almış, yalnızlaşmayı tercih etmiştir.

Buna da bir kılıf uydurmuş ve değerli yalnızlık ismini takmıştır.

Bölgesel ve küresel aktörlerle düzeyli, dengeli ve millî beklentileri özne yapan, millî hedefleri hesaba katan bir diyalog geliştirememiştir.

Başbakan Erdoğan neyi tenkit etmişse aynısını yapmıştır.

Neden şikâyetçiye ona yönelmiştir.

AKP'nin hayalci, ham ve hüsrân verici politikaları neticesinde, Türkiye dost değil, düşman kazanmıştır.

Başbakan yalnızca kardeşi Barzani'yi kendisine müttefik ve yoldaş olarak belirlemiştir.

Bunun dışındaki tüm alternatifleri dışlamış ve elinin tersiyle itmiştir.

Türkiye; Irak'ın kuzeyindeki peşmerge yönetimine günü birlik çıkarlar ve uluslararası dayatmalar eşliğinde âdeta mecbur bırakılmıştır.

Dış politikada istikrar, millî perspektif ve seviye olmadan, içeride ekonomik kalkınma ve gerçekçi bir demokratikleşme hamlesi elbette sağlanamayacaktır.

İç ve dış politika bileşik kaplar gibidir ve AKP hükûmeti bu gerçeği idrak edememiş veya etmek istememiştir.

Şunu akılda tutmak lazımdır ki, Büyük Orta Doğu Projesi'ne kuryelik yapmak, küresel cinayetlere bırakınız göz yummayı

meşruiyet kazandırmak Türk milletinin bu coğrafyada bin yıldır takip ettiği politikalara tamamen terstir.

Önemle ifade etmek istiyorum ki, bölgesinde çatışma ve gerginlik tarafı olan bir ülkenin, millî bekasını muhafazası da çok güçtür.

AKP hükûmeti geleneksel Türk dış politikasını küçümsemiş, hafife almış ve bunun yerine parti çıkarlarını monte etmiştir.

Statükocu suçlamaları da bumerang gibi geri dönmüştür.

Asıl sorun da buradadır.

Bu kapsamda Türkiye bir parti devletine doğru vites büyötmektedir.

Doğrular ve yanlışlar milletin ve devletin beklentilerine göre değil, parti hassasiyetleri baz alınarak tespit ve tayin edilmektedir.

Bu çok önemli bir sorun ve açmazdır.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti, dış politikayı, uzlaşmak yerine meydan okuyan, yumuşak güç olmak yerine komşu ülkelerin rejimlerine müdahale eden bir şablona sığdırmıştır.

AKP politikaları gerçeklerden, temel ilke ve hedeflerden, rasyonellikten, daha da hazini akılcılıktan çok uzaklara savrulmuştur.

Hele ki, Başbakan'ın son Rusya ziyareti esnasında kameralar kayıttayken Türkiye'yi Şanghay Örgütü'ne alması konusunda Putin'e âdeta yalvar yakar olması ülkemizin saygınlığını iki paralık etmiştir.

Uçuk ve temelsiz hegemonya düşleri, model ve örnek olduk ezberleri, herkes bizi konuşuyor hezeyanları hem Türkiye'yi hem de hükûmeti uluslararası ölçekte darboğaza sokmakla kalmamış, aynı derecede mahcup etmiştir.

Suriye'yle düşmanlıklar, Irak'la sancılı ilişkiler, İran'la güvensiz temaslar, Libya'yla sarsak irtibatlar, Rusya'yla tavize bağlanmış görüşmeler, Mısır'la gerginlik üzerine bina edilen restleşmeler, AB'yle bıçak sırtında yürüyen müzakereler, İsrail'le kör dövüşleri AKP'nin hezimet dolu politikalarının eseri olmuştur.

Artık Türkiye'nin bölge ülkelerinin önemli bir kısmında büyükelçisi bile yoktur.

İsrail ve Suriye'den sonra, Mısır'da bu halkaya eklenmiştir.

AKP'nin küresel düzlemde ve bölgesel zeminde oyun kurucu bir güç olma safsataları bir kez daha boşlukta kalmıştır.

Türkiye'nin tarafsız, güvenilir ve sözü geçen ülke imajı yeniden ağır bir darbe almıştır.

Başbakan Erdoğan'ın Moskova'ya ziyareti öncesinde; **"Ben Sayın Mursi'nin yargı karşısındaki tutumunu alkışlıyorum, ona saygı duyuyorum. Onu yargılayanlara benim saygım yok."** ifadeleri yeni bir krize neden olmuştur.

Bu sözler üzerine, 23 Kasım sabahı Mısır hükûmeti Kahire Büyükelçimizi istenmeyen adam ilan ederek iki ülke arasındaki diplomatik temsilciliği maslahatgüzarlık düzeyine indirmiştir.

Buna gerekçe olarak Başbakan Erdoğan'ın söz konusu demecini göstermiştir.

Darbeci Mısır hükûmeti, Başbakan'ın beyanatını Mısır halkının iradesine meydan okuma, tercihlerini küçümseme ve iç işlerine doğrudan müdahale olarak algılamıştır.

15 Ağustos'tan beri ülkesinde bulunan Mısır'ın Türkiye Büyükelçisinin kalıcı olarak kalacağı duyurulmuştur.

AKP hükûmeti ise buna misilleme yapmış ve bu ülkenin maslahatgüzarına 29 Kasım'a kadar ülkeyi terk etmesi için süre tanımıştır.

Dik durduğunu, ama dikleşmeyi sevmediğini söyleyen Başbakan Erdoğan'ın Mursi hayranlığı, Rabia işaretiyle avunması ve oturduğu yerden Mısır'ın iç işlerine karışma teşebbüsü ülkemize ilave külfetler getirmiştir.

Biliyoruz ki, 3 Temmuz'da Mısır'da yaşanan açık bir darbedir.

Ve bu demokrasiyi hiçe sayan müdahaleye olumlu bakmak, masum görmek düşünülemeyecektir.

Batı dünyası Mısır konusunda sürekli ikircikli bir tavır içinde kıvranmıştır.

Ne üzücüdür ki, demokrasi ve özgürlük konularında hakemliğe ve jüri üyeliğine soyunanlar Mısır'da sınıfta kalmıştır.

Özellikle ABD, Mısır'daki darbeye olması gerektiği gibi mesafe koyamamış, darbecileri eleştirememiştir.

Bilakis ABD Dışışleri Bakanı, Ağustos ayında yaptığı bir açıklamada, "**Mısır ordusu demokrasiyi rayına oturttu.**" diyerek nerede durduğunu netleştirmiştir.

Yine geçtiğimiz hafta söz konusu bakanın, "**Müslüman Kardeşler Mısır'daki devrimi çaldı.**" sözleri darbeyi meşrulaştırmaktan başka bir anlam taşımamıştır.

Bu sözler göstermektedir ki, ABD darbe rejiminin arkasındadır.

Esasen bunu sağır sultan bile duymuştur.

Başbakan ve hükümeti Mısır politikasında da karavana atmış ve yalnız kalmıştır.

Dışışleri Bakanı'nın, "**Biz Mısır'da hiç kimseyi, hiçbir grubu desteklemedik. Mısır konusundaki tutumumuz, Mısır halkının tercihlerine olan saygımızın göstergesiydi.**" ifadeleri durumu kurtarmaya yetmeyeceği gibi, yalanı da örtemeyecektir.

Doğal ve doğru olacağı üzere, darbeye karşı çıkmak, darbeyi tenkit etmek ve demokrasiyi savunmak ahlaken ve insanlık değerleri açısından vazgeçilmez ise de Mısır'ın siyasi aktörleri arasında taraf tutmak mantıksızlık ve akılsızlıktır.

Başbakan Erdoğan bu hassas dengeyi gözetememiştir.

Ve ölçüyü her konuda olduğu gibi burada da kaçırmıştır.

Zannedersiniz ki Başbakan Mursi'nin mirasçısı, yediemini, kayyumu ve emanetçisidir.

Yine zannedersiniz ki Başbakan sabah akşam dört yaparak zevkten dört köşe olmaktadır.

Sormak isterim ki, Başbakan bugüne kadar dört yaparak neyi elde etmiştir?

Hangi yaraya merhem olmuş, hangi saldırıyı önlemiş, hangi soruna çare üretmiştir?

Sembollerle Mısır'ın iç meselesini Türkiye'ye taşıyan ve sürekli gündemde tutan Başbakan ülkemizin çıkarlarını ve bölgesel gücünü fütursuzca tartışmaya açmaktadır.

Buna da hiçbir hükümetin, hiçbir siyasinin hakkı olmayacaktır.

Mısır halkının yararını düşündüğünü, yanında olduğunu ve Adeviyye Meydanı'nda olanları desteklediğini her fırsatta tekrarlayan Başbakan kuruşu atmayı bırakmalı ve asıl Türk milletinin yanında duracak feraseti göstermelidir.

Sahip olduğu siyasi sorumluluğun gereği de budur.

Mısır halkı bizatihi kendi iradesiyle aydınlığa çıkacaktır.

Mısır halkı bizatihi kendi istek, çaba ve gayretiyle doğruyu bulacak, demokrasiye kavuşacaktır.

Bizim temenni ve dileğimiz buna yöneliktir.

Uzaktan uzağa korkuluk taşlamak, geriden geriye mangalda kül bırakmamak, dahası Mısır'ın iç işlerine yön vermeye çalışmak hiç kimseye bir fayda sağlayamayacak, aksine yaparı sorgulatacaktır.

Başbakan Erdoğan kendi çalıp kendi oynayan trajikomik kişilikten bir an önce ve aklı varsa arınmalıdır.

Mursi'den önce Mehmet'i, Esmâ'dan önce Fatma'yı, Kahire'den önce Ankara'yı, Adeviyye'nin dördünden önce Türk milletinin bir ve tekliğini hedeflemelidir.

Bu aşamada son olarak diyeceğim odur ki, Mısır'ı demokrasiye davet etmek kadar, iki ülke arasındaki tarihten gelen stratejik ilişkilerin devamlılığını sağlamak çok önemlidir.

Türkiye tüm komşularıyla küsemez ve küsmemelidir.

Türkiye bölgesel planda kamplaşmanın ağırlık merkezi olamaz, olmamalıdır.

Başbakan ve hükûmetinin kısır ve çapsiz politikaları mutlaka ve acilen değişmelidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye'nin de içinde bulunduğu uçsuz bucaksız coğrafya kaynamakta ve sorunlarla çalkalanmaktadır.

Patlayan bombalar, alınan canlar, kaybolan umutlar, etnik ve mezhep temelinde yükselen tansiyon neredeyse sıradan vakalar haline gelmiştir.

19 Kasım 2013 günü, Lübnan'ın başkenti Beyrut'un güneyindeki Dahiye bölgesinde bulunan İran Büyükelçiliği yakınında intihar

bombacıları tarafından gerçekleştirilen iki ayrı patlamada 32 kişi hayatını kaybetmiş, 146 kişi de yaralanmıştır.

Saldırısı El – Kaide'ye bağlı Abdullah Azzam Tugaylar terör örgütü üstlenmiştir.

Hizbullah Suriye'den çekilene ve Lübnan'da tutuklu bulunan El – Kaide mensupları serbest bırakılana kadar saldırıların süreceği duyurulmuştur.

Keza Irak yine bombalara teslimdir.

Türkmen yurtları inim inim inlemektedir.

Dünya Türkmenlerin âdeta soykırımını yaşamaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Tuzhurmatu ve Telafer'de düzenlenen bombalı saldırılarda 13 kişi ölmüş, çok sayıda kişi yaralanmıştır.

Türkmenler ölüm kapanına alınmış ve canlı hedef yapılmıştır.

Türkmen kentleri yıkılmakta, yakılmakta ve yok edilmektedir.

Irak merkezi hükûmeti ise bu katliamlara karşı suskun ve tepkisizdir.

Türkmen kanından nemalanan canilere karşı ürkek ve hareketsizdir.

Türkmenlerin can ve mal güvenliği kalmamıştır.

İnsanlık Türkmenlere kör ve sağırdır.

İslam âlemi, varlıklarını petrole dayamış ve yüce dinimizi sömüren sultanlar, emirler ve krallar vicdananen iflastadır.

Türkmenleri öldüren kirlı ve karanlık emeller korunmakta ve destek görmektedir.

Bomba yüklü arabalar konvoylarla Türkmen kentlerine intikal etmektedir.

Bedenlerini bombalarla saran alçaklar Türkmenlerin hayallerini söndürmekte, umutlarını havaya uçurmaktadır.

Allah için şu sorularımızın cevabı verilmelidir:

Bu kıyımlar nereye kadar sürecektir?

Türkmen kanı nereye kadar akacaktır?

Türkmen varlığı nereye kadar görmezden gelinecektir?

Türkmen kimliği daha ne kadar yok sayılacaktır?

Kerkük, Musul, Bağdat, Selahaddin, Babil, Nasıriye, Tuzhurmatu, Telafer'in kaderi ve layığı bomba mıdır?

Türkmenler mazlumdur, gözü yaşlıdır ve kederlidir.

şu işe bakınız ki, Türkmenleri ölüm tüneline sokan, paramiliter unsurlarıyla kurşunlayan, arkası arkasına bombalayan peşmerge, Başbakan Erdoğan'ın şeref misafiri olarak Türkiye'de ağırlandırılmaktadır.

Türkmen kentlerinin nüfus yapısıyla oynayan, tapu dairelerini yakan, Türkmen kimliğini silmeye çalışan gafil ve soytarıyla sözde Türkiye'nin birlik ve beraberliği konuşulmaktadır.

Savaş boyası sürünmüş canavarla barış müzakeresi yapılmakta, çözüm süreci paylaşılmaktadır.

Başbakan Erdoğan ömrühatyatında Türkmenlere ciğeri yanmış mıdır?

Mısır'daki iç kargaşada ölenlerin, Suriye'de hayatını yitirenlerin yarısı, değilse bile çeyreği kadar kendisine mesele yapmış mıdır?

Anlaşıyor ki, Türkmenlerin suçu İhvan'ın mensubu olmamak, Mursi'nin yanında yer almamaktadır.

Başbakan'ın kardeşim, dostum diyerek bağrına bastığı iblis, Türkmenlerden intikam almakta, Türkmenlerin kanını içmektedir.

Gelin görün ki, Başbakan bu işten rahatsız olmadığı gibi, aklına bile getirmemektedir.

Türk milletine bu kadar yabancı kalan, Türklüğe bu denli şaşkı bakan birisinin Türkiye Cumhuriyeti Başbakan'ı olması hepimiz için ibretlik ve şok edicidir.

Hatırlarsanız, bizim haklı eleştirilerimize dayanamayan ve sonunda pes eden Başbakan 26 Ekim 2013 günü Van'da aynen şunları söylemişti: **"Şimdi ben Türk'üm. 'Ben Türk'üm' demekten hiçbir zaman gocunmadım ki böyle bir derdim, böyle bir sıkıntım yok."**

Sayın Başbakan Türklük bir kabuldür, bir kültüredür, bir mefkûredir, bir şuurdur ve ancak hak edenlerin vicdanlarında bayrak gibi sallanacaktır.

Türklük hissedilir, Türklük yaşanır ve şunu bil ki yalana, dolana ve istismara malzeme yapılamayacaktır.

Bize göre, milletin ismini itiraf dahi edemeyen birisinde bulunamayacak ve görülemeyecek tek şeref payesi Türk olmanın gurur ve kıvancıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkmenler sistematik olarak imha edilirken Başbakan'ın Barzani'yle siyaset yapma kararı, birliktelik ısrarı, bölgesel denkleme beraber dâhil olma iradesi, bunu İmralı canisine karşı koz olarak kullanma kurnazlığı tarafını zaten tüm çıplaklığıyla ortaya koymuştur.

Türkmenler sadece Irak'ta değil Suriye'de de feryat, figan etmektedir.

Türkmenliğin alın yazısı bu ülkede de karadır.

PKK'nın ikizi PYD, Afrin, Kobani ve Cizir'de kantonlar oluşturup özerkliğini ilan ederken; Türkmenler can derdine düşmüştür.

Başbakan'ın her türlü desteği sağlayıp Esad rejimine saldırttığı selefi gruplar ve aynı zamanda PKK-PYD ortaklığı Türkmenlere kan kusturmaktadır.

Suriye Türkmenleri kendilerini savunacak imkânlardan mahrumdur.

El – Kaide şeytanlığı Türkmenlerin namusuna ve canına kast etmektedir.

İki arada kalan Türkmenler perişan ve çaresiz durumdadır.

Bir yanda zalim Esad yönetimi, diğer yanda çok aktörlü muhalif şiddeti Türkmenleri köşeye sıkıştırmıştır.

Başbakan ve hükümeti resmen, göz göre göre Türkmenleri ateşe atmış, ölüm makinelerinin insafına terk etmiştir.

Bu olacak, sıradan görülecek ve insani olarak kabul edilecek bir şey değildir.

Şimdilerde Esad'la yan yana olan PYD'nin elebaşlarıyla sürekli temas ve görüşme trafiği içinde bulunan, muhalif unsurların maddi ve manevi olarak arkasında duran AKP'nin, Türkmenleri hiç dikkate almaması tam bir vicdansızlık tam bir ayamazlıktır.

Görüldüğü kadarıyla masum Suriyeli Türkmen kardeşlerimiz yüzüstü bırakılmış ve zalimlere ikram edilmiştir.

Suriye'nin kuzeyi PYD-PKK'nın eline geçerken, Türkmenlerin terörist örgütlerin ve Şam yönetiminin keyfine teslim edilmesi Başbakan'ın niyetini ve sakat dış politikasını tüm yönleriyle deşifre etmektedir.

Başbakan Erdoğan peşmergeyle bir olmuş, birliktelik kurmuş, yeni oyunlara, yeni komplolara ve yeni provokasyonlara girişmiştir.

Başbakan ve hükümetinin politik angajmanında Türkmenler yok sayılmış, etkisiz ve değersiz bir unsur olarak değerlendirilmiştir.

Bu gelişmeler hem partimiz hem de büyük Türk milleti tarafından asla hoş görülmemektedir.

Türkmensiz Irak olmayacağı gibi, Suriye de olamayacaktır.

Şunu herkes iyi anlamalıdır ki, milyonlarca Türkmen hesaba katılmadan huzur ve barış ortamının tesisi hayalden öte bir anlam taşımayacaktır.

Dört parçalı Kürdistan peşinde koşanlar, acaba dört parçalı Türkmenistan fikrini ve hazırlığını engelleyebilecekler midir?

Sayıcı Türkmenlerin çok altında bulunan gruplar özerkliği kendilerinde hak görürken, Türkmenlerin sonuna kadar sabır gösterecekleri mi sanılmaktadır?

Kuşkusuz Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğü korunmalıdır.

Ne pahasına olursa olsun bundan taviz verilmemelidir.

Bu Türkiye'nin de çıkarıdır.

Ancak bütün yollar denendikten, bütün seçenekler tükendikten sonra, eğer bu ülkelerde bölünme kaçınılmaz olursa; Türkmenlerin eli kolu bağlı vaziyette duracağını, onun bunun kulu, kölesi olarak şartlara boyun eğeceğini kimse düşünmemelidir.

Kaldı ki Türkmenlik onuru bunun aksini kaldıramayacaktır.

Türkmen kardeşlerim atıl hâlde duramaz, durmayacaklardır.

Daha fazla süreyle zulme ve saldırıya rıza göstermeyeceklerdir.

Şeref ve namuslarını karalayan, hayat ve varlık haklarını çiğneyen ahlaksız düzen ve düzeneklere tahammül etmeyeceklerdir.

Gerekirse tüm Türkmenlerin toplanıp bir araya gelerek haklarını ve bağımsızlıklarını savunmaları imkânsız görülmemelidir.

Kürdistan'ı tanıma ve meşrulaştırma hevesinde olan Başbakan Erdoğan Türkmenleri basite almamalıdır.

Bu aralar sıkışan ve iyice bunalan Başbakan zoru görünce tekrar dümen kırmış ve Türklükten bahsetmeye başlamıştır.

23 Kasım 2013 günü Trabzon'da şu dikkat çekici ve hayret verici sözler Başbakan Erdoğan'dan işitilmiştir:

"Kırım Türklerinin yanında biz varız, Ahıska Türklerine biz sahip çıkıyoruz, Gökoğuz Türklerinin yanında biz varız. Etiyopya'da Harar Türklerinin, Moğolistan'da Dukha Türklerinin, Almanya'daki soydaşlarımızın, Urumçi'de, Kerkük'te, Musul'da kardeşlerimizin yanında biz varız."

Sayın Başbakan peki varsın da bugüne kadar ne yaptın, hangi olumsuzlukların önüne geçtin, hangi millî değerimizi samimiyetle paylaştın?

"Ne mutlu Türk'üm diyene!" ifadesini silmeye cüret eden sen değil misin?

"Türk'üm." demeyi ilkelik gören ve Andımız'ı kaldıran sen değil misin?

"İlla Türk milleti olarak dayatırsan, öbürü de Kürt milleti der." sözlerini kullanan sen değil misin?

Sanki bu sözleri söyleyen İmralı canisinin sırdaşı, Barzani'nin ortağı, BOP'un Eş Başkanı, PKK'nın umudu Başbakan Erdoğan gitmiş, yerine başka birisi işinlanarak gelmiştir.

"Türklükle yanıma gelmeyin." diyen Recep Tayyip Erdoğan nereye buharlaşmıştır?

Milliyetçiliği ayağının altına almaya kadar işi götüren Recep Tayyip Erdoğan pabucun pahalı olduğunu görünce, yedekte tuttuğu ikinci şahsiyetinden medet mi ummuştur?

Başbakan'a ne olmuştur da birden bire Türklük ve soydaşlarımız demeye başlamıştır?

Başına taş mı düşmüş, balık kavağa mı çıkmış; yoksa yeni bir aldatma serüveni için Trabzonlu kardeşlerimi alet etmeye mi karar vermiştir?

Doğuda başka batıda başka, güneyde başka kuzeyde bambaşka konuşan birisine Türk milleti inanmaz ve inanmayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın sığıdığı ellerde Türkmen kanı, Türkmen ahı vardır.

Sarıp sarmaladığı bedenlerde Türklüğe duyulan nefret gizlidir.

Kendisi Türklükle yollarını çoktan ayırmış ve bu treni çoktan kaçırmıştır.

Başbakan'ın aile fotoğrafında Kırım Türkleri, Ahıska Türkleri, Gökoğuz Türkleri, Harar Türkleri, Dukha Türkleri, Afganistan'daki Hazara Türkleri, Suriye, Irak ve Lübnan'daki Türkmenler değil; peşmerge başı, İmralı canisi, siyasi bölücüler, Pontusçular, AB

komiserleri, ABD lobileri, Ermeni diasporası, Megali İdeacılar başsedirdedir.

İnanmışlıkla söylüyorum ki, hiç kimse olmasa da Milliyetçi Hareket Partisi Türklüğün ve Türkmen kardeşlerimizin yanında dimdik duracak, kalbimiz "Turan Ülküsü" için gür bir şekilde çarpacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Anayasa hazırlığı süreci AKP'nin ipe un sermesiyle farklı ve sorunlu bir kulvara girmiştir.

TBMM Başkanı Sayın Cemil Çiçek, Anayasa Uzlaşma Komisyonunun yeni anayasa yapamayacağını gerekçe göstererek üstlendiği Komisyon Başkanlığı görevinden fiilen ayrılmıştır.

Sayın Çiçek'in 22 Kasım 2013 tarihinde Komisyona üye veren partilerin grup başkanlıklarına gönderdiği mektupta açık bir istifa iradesi yoksa da yürüttüğü görevinin sağlayacağı bir faydanın olmayacağını belirtmesi niyetini bariz olarak tercüme etmeye yetmiştir.

Bu kararın Başbakan ve partisinin bilgi ve onayından habersiz olması düşünölemeyecektir.

Sayın Çiçek'in Komisyon Başkanı sıfatıyla yeni Anayasa hazırlığına olan itimat ve ümidinin bitişi, bir yönüyle AKP'nin görüşüdür.

Aslında AKP, uzlaşma masasını dağıtmak için her fırsatı kullanmakta, Başkanlık Sistemiyle ilgili ısrarı süreci tıkamakta ve bu çerçevede Sayın Meclis Başkanı da kurban edilmektedir.

TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu, Mecliste grubu bulunan dört siyasi partinin üçer üyesinin katılımıyla 19 Ekim 2011 tarihinde kurulmuştur.

Aradan geçen 25 aylık süre içinde 60 madde üzerinde mutabakat sağlanmış, 112 maddenin müzakeresi yapılmıştır.

AKP cenahından yapılan açıklamalar, Komisyon'daki üyelerden hiçbirinin yeni Anayasa yapılabileceğine inanmadıkları yönündedir.

Elbette partimizi temsil eden üyeler adına da yapılan bu değerlendirmeyi talihsiz ve mesnetsiz olarak gördüğümüzü ifade etmeliyim.

Komisyonunun diğer üyelerini bilemem, ama MHP'li üyeler son güne ve son ana kadar yeni Anayasa'nın yazılacağına canıgönülden inanmaktadır.

Burada asıl samimiyetsizlik, asıl inançsızlık ve asıl heyecansızlık AKP'dedir.

AKP'li parti yöneticilerinin bizim adımıza konuşma ve hüküm verme mezuniyetleri hiçbir zaman olamayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi masadan kalkan taraf olmayacak ve yeni Anayasa hazırlığına yönelik umudunu kaybetmeyecektir.

Sayın Cemil Çiçek olmasa da Uzlaşma Komisyonu çalışmalarını sürdürebilecektir.

Nitekim Anayasa Uzlaşma Komisyonu Çalışma Usullerinin 3. maddesi **"Komisyonun Başkanı TBMM Başkanıdır. TBMM Başkanının yokluğunda TBMM Başkanının görevlendirdiği Komisyon üyelerinden birisi oturuma başkanlık eder."** ifadesini içermektedir.

15. maddesi de Komisyon görevinin, anayasa teklifinin Genel Kurulda kabul edilip kanunlaşmasıyla veya siyasi partilerden birinin çekilmesi ya da çekilmiş sayılması ile sona ereceğini belirtmektedir.

Şu hâlde Sayın Çiçek'in Başkanlıktan sarfınazar etmesi bir şeyi değiştirmeyecektir.

Esas ve önemli olan AKP'nin veya bir başka Komisyon üyesi partinin çekilmesi ilgili kararı ya da çekilmiş sayılmasına dönük tespittir.

Şu ana kadar Uzlaşma Komisyonuna üye veren hiçbir parti çekilme iradesi göstermemiştir.

Yalnızca AKP Komisyon'dan ayrılmak için bahane aramaktadır.

Bu kapsamda Başbakan ve partisi; "Tamam mı, devam mı?" noktasında kararını vermelidir.

Biz parti olarak, iki yılı aşan bir süredir verilen emeklerin, uzlaşmayla belirlenen maddelerin heba olmasına gönlümüz elvermemektedir.

Maksat milletimize yeni bir Anayasa kazandırmak ise bunu başarabileceğimize yürekten inandığımızı ifade etmek isterim.

Bugüne değin, Başbakan Erdoğan Anayasa Uzlaşma Komisyonunun okmesi için her yola başvurmuştur.

alışmasını sabote etmiş, vade biçmiş, uzlaşılan maddelerin parçalı şekilde Meclis Genel Kurulu'na getirilmesi için baskı yapmıştır.

Yeni Anayasa sürecindeki en ciddi bariyer gerçekte Başbakan'dan başkası olmamıştır.

Zira elinin altında, PKK-BDP ve İmralı canisi mşterekliğiyle hazırlanmış, Oslo'da son rötuşları yapılmış bir Anayasa'nın hazırda bekletildiği anlaşılmaktadır.

Bunun için uzlaşma kanallarını bizatihi dinamitleyip **"Ne yapalım, biz istedik, fakat onlar engel oldu."** mazeretiyle kendi planını devreye koymak için Komisyonun tekerine omak sokmaktan geri durmamıştır.

Sayın iek'i, 25 aylık süre zarfında kimin ne konuştuğunu, neyi teklif ettiğini, uzlaşmaya nelerin ve hangi tutumların engel olduğunu açıklamaya ve bu kapsamdaki toplantı tutanaklarını ifşa etmeye davet ediyorum.

Adına Anayasa hazırlanan Türk milleti olan biten ne varsa bilmeli ve öğrenmelidir.

Anayasa Uzlaşma Komisyonu zerindeki belirsizlik sürerken, Anayasa Mahkemesi Başkanı'nın konuyla ilgili her tarafa söndürülecek sözleri de çok manidardır.

Sayın Mahkeme Başkanı, Karatay Üniversitesi tarafından düzenlenen **"Anayasa ve Demokrasi"** konulu konferansa katılmış ve yine seçime girecek bir siyasetçi gibi yorumlarda bulunmuştur.

Evvela bir yüksek mahkeme başkanının bu denli siyasi yorum yapması ve gündemde kalma merakı anlaşılır gibi değildir.

Dünyanın hiçbir ülkesinde de böyle bir örneğe rastlanamayacaktır.

Anayasa Mahkemesinin Sayın Başkanı şu ifadeleri bir çırpıda söylemiştir:

"Ben kendimizi evlenme vaadiyle kandırılmış insanlara benzetiyorum. Nikâh masasına oturulmadı. Tabii bunun faturasını bu siyasi partilerimiz çekecektir".

Sayın Mahkeme Başkanı neyi anlatmaya ve neyi ima etmeye çalışmaktadır?

Damat kimdir, gelin kimdir?

Evlenme vaadiyle kandırılan kimlerdir?

Sayın Başkan, hangi çevrelerin nam ve hesabına konuşmaktadır?

Yoksa kendisi AKP'ye el altından yaptığı servisin, verdiği desteğin amacına ulaşamadığından mı yakınmaktadır?

Siyasi partilerin milletimiz nezdinde neyle karşılaşım karşılaşmayacaklarını bu Sayın Başkan nereden bilmektedir?

Başkanlığının yanında müneccimliğe de mi soyunmuştur?

Hiç şüphesiz Anayasa Mahkemesi Başkanı'nın görevi yürürlük-

teki Anayasa'ya göre vazifesini ifa etmek ve taşıdığı sorumluluğun gereğini yerine getirmektir.

Kaldı ki Yüksek Mahkemeyi siyasi polemiklerin içine çekmeye, sanki bir partinin mensubuymuş gibi değerlendirmelerde bulunmaya hiç hakkı yoktur.

Anlaşılan Anayasa Mahkemesi Başkanı emekliliğinden sonraki yerini şimdiden hazırlamaktadır.

Sayın Başkan'ın mezkûr konuşmasında bizi daha da düşündüren ve bu kadar olmaz dedirten bazı sözleri de sarfetmiştir.

Sayın Mahkeme Başkanı kaç yapayım derken göz çıkartmış ve şu talihsiz açıklamaların tarafı olmuştur:

"Tabii biz, Anayasa Mahkemesi olarak, belki günaha girebilirim, içimden af diliyorum; Allah'ı Türkiye'nin dışında bir yere konumlandırıdık. Ama sakın içeri girme, girersen şöyle olur, böyle olur. Sıkıntı bundan doğdu biraz."

Sayın Başkan'ın bu sözleri maksadını aşmış ve yakasına yapışmıştır.

Sayın Mahkeme Başkanı bilmelidir ki, Cenab-ı Allah, tövbe haşa, kimsenin, ama kimsenin siyasi hesaplarına konu olmayacaktır.

Yüce Rabb'imizi ağızlara alırken herkes itinalı, özenli ve saygılı olmalıdır.

Allah ne yerededir ne göktedir; ne içerededir, ne dışarıdadır; hamdolsun ki Allah her yerededir ve hepimize şah damarımız kadar yakındır.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan sürekli yalan söylemekte ve gerçekleri çarpıtmaktadır.

Geçen haftaki grup toplantısındaki bazı iddiaları hakikaten akıllara zarardır.

Başbakan Erdoğan, TİKA görevlilerinin Türkmenistan'ın Merv şehrinde Sultan Alpaslan'ın türbesini bulduklarını ve bu türbeyi restore ettiklerini söylemiştir.

Ancak gerçekte henüz Sultan Alparslan'ın mezarının yeri bulunamamış, üstelik bu konuda herhangi bir arama çalışması da hâlen başlatılmamıştır.

Eğer ki, Başbakan'ın kastettiği türbe Sultan Sencer'e ait ise, bu türbenin restorasyon işini 57. Cumhuriyet Hükûmeti döneminde biz çoktan yaptık ve tarihi görevimizi vect ile yerine getirdik.

Anlaşılan Başbakan Sultan Sencer ile Sultan Alparslan'ı birbirine karıştırmaktadır.

Yine Başbakan Erdoğan, "MHP'ye sorun, milliyetçiler ya, inanın bu köyü bilmez. Kocacık köyü, Gazi Mustafa Kemal'in babasının doğduğu, büyüdüğü köydür. TİKA gitti, köyü buldu,

Ali Rıza Efendi'nin evini tespit etti, oraya büyük bir anıevi inşa etti ve bu ev tamamlandı, ziyarete açıldı." demiştir.

Bu konuda da gerçek şudur: Gazi Mustafa Kemal'in Makedonya Kocacık köyünde bulunan babası ve dedesine ait evin aslına uygun olarak yapılması projesi bizzat 57. Cumhuriyet Hükûmetinde bize nasip olmuştur.

Başbakan burada da çıkmış, burada da maskesi düşmüştür.

Daha birçok iddiası çarçur olan Başbakan, kendisini bilgilendiren akıl danelerine dönmeli ve onlardan hesap sormalıdır.

Öte yandan Başbakan Erdoğan'ı bu aralar tarih merakı ve Meclis zabıtlarını okuma hevesi sarmıştır.

Bununla birlikte tarihten husumet çıkarmakla kalmayıp, tahrip etmeye, sahip olduğu değer ve mesajlarından saptırmaya da kalkışmıştır.

Başbakan Erdoğan, benimsediği bölücü politikaları aklamak ve temize çıkarmak için ilk Meclisin kutlu hatıralarını, Millî Mücadele yıllarındaki ateşli toplantıları bugünlere delil göstermiştir.

Ve 23 Nisan 1920 ruhuyla yeni bir Türkiye inşa ettiklerini iddia etmiştir.

Eğer Başbakan 23 Nisan ruhuna samimiyetle bağlıysa, Birinci Meclisin sırrına ermişse, 93 yıllık birikimi yeni olarak kabul ediyorsa gerçekten hizaya gelmeye, aklını da başına almaya başlamış demektir.

Fakat Başbakan'ın amacı başkadır.

Övdüğü 23 Nisan ruhu aslında umurunda değildir.

Çünkü kendisi için 23 Nisan felsefesi kâbustan farksızdır.

Başbakan Türk milletini 36'ya bölmek ve bunu meşrulaştırmak gayesiyle tarih sayfalarında kendisini doğrulayacak numuneler aramaktadır.

Bulduklarından işine geleni kullanmakta, işine gelmeyeni de buruşturup atmaktadır.

Başbakan Erdoğan; Kürdistan ifadesinin Meclis zabıtlarında bulunduğunu, Gazi Mustafa Kemal'in nutkunda yer aldığını, Osmanlıya gittikleri zaman Doğu-Güneydoğu'nun Kürdistan, Doğu Karadeniz'in de Lazistan eyaleti olduğunu ileri sürmüştür.

Biz yine böylesi bir tartışma üzerine, 2 Nisan 2013 tarihli TBMM Grup toplantımızda konuyla ilgili düşüncelerimizi ana hatlarıyla ifade etmiştik.

Her şeye rağmen şunu söylemek lazımdır ki, Başbakan tarih cahili olduğundan imparatorlukla millî devleti birbirine karıştırmakta, kendisine dayanak bulmak için bir insanı yerin on kat dibine sokacak hatalara imza atmaktadır.

Bize göre, Cumhuriyet'e geçişin en önemli kazanımı, yönetici elitin Batı'ya olan tutsaklığının veya teslimiyetinin son bulmuş olmasıdır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kuruluşuyla birlikte Misak-ı Millî sınırları dâhilinde Anadolu toprakları üzerinde yaşayan herkesi tek

bir millet olarak kabul etmiş ve kimseyi dininden veya dilinden dolayı dışlamamıştır.

Cumhuriyet'in dışladığı kişiler sadece ve sadece “yüz ellilikler” listesindeki işbirlikçi hainler olmuştur.

Kürt Teali Cemiyeti, Kürtleri İngiliz emperyalizminin safına almaya çalışan bölücü bir çıbanbaşı olmuş ve kurtuluş yıllarında ya bağımsız ya da özerk bir Kürdistan için her tertibin içinde yer almıştır.

Millî mücadele döneminde Kürtlere özerklik vermek isteyen en başta Damat Ferit Hükûmeti, ayrışmayı esas alan özerklik biçimini Kürtlere vadeden metin ise Sevr Projesi'dir.

Aklı, millî haysiyeti ve millî omurgası olan hiç kimse, Sevr'i yırtıp atan Millî Mücadele kahramanlarının, bu ihanet belgesindeki ifadeleri savunduğundan bahsedemeyecektir.

Gazi Mustafa Kemal'in kardeşliğe vurgu yapan tamim, telgraf, beyanname ve konuşmaları oldukça fazladır.

Başbakan'ın, zahmet edip bunların altını çizerek okumasında herhangi bir engel olmayacağı gibi, kendisinin yetişmesine de epey bir katkı vereceği tartışmasızdır.

Ayrıca 1920'li yıllarda Osmanlı Devleti'nin tüzel kişiliğinin hukuken devam ettiği unutulmamalıdır.

Bu tarihlerde Anadolu'daki askerî ve mülki idare hukuken İstanbul'daki hükûmete bağlıdır.

İlk Meclis'teki havanın İmparatorluk hassasiyetinin genel temayülünü yansıtması son derece normaldir.

Ve şurası da kesindir ki, Kürdistan; "Şark Meselesi"nin ana terminallerinden birisi, Anglosakson kuşatmanın ve vahşiliğinin bir öğretisidir.

Bunun dışında Birinci Meclisten Kürdistan'a destek aramak, bölünmüş Türkiye için gerekçe oluşturmaya çabalamak Başbakan'ın yeni diye yutturduğu, ama mazisi iki asrı aşan parçalanma ve bölünme projesinin maskeleyişinden başka bir şey değildir.

İlk Meclise bakınca Başbakan imparatorluk bakiyesi etnik kimlikleri, biz ise kahramanlıkları, bir olmuş, iri olmuş ve diri durmuş cesaret timsallerini görüyoruz.

İlk Meclise bakınca Başbakan 36'yı, biz ise vatani ve namusu için ayağa kalkmış topyekûn büyük Türk milletini görüyoruz.

İlk Meclise bakınca Başbakan Kürdistan'ı, biz ise Türkiye Cumhuriyeti'nin müjdesini ve Türk milletinin bağımsızlık tutkusunu görüyoruz.

Çünkü biz Milliyetçi Hareketiz.

Devleti kuran, milleti kurtaran, geleceği kurgulayan derin anlayış ve engin kavrayışın temsilcileri olan Türk milliyetçileriyiz.

Başbakan tarihte; Cemil Çeto'yu, Delibaş Mehmet'i, Çapanoğlu'nu, Koçgiri Aşiretinden Alişan'ı, Ali Galip'i, Şeyh Said'i, Damat Ferit'i, isyancıları, bölücüleri, ayrılıkçıları, hainleri, yabancı ajanlarını, ilk Meclisteki bazı münferit isimleri övmektedir; biz ise

Ötüken'den Çanakkale'ye, Sakarya'dan Dumlupınar'a kadar bir hilal uğruna şehit düşen, Türk tarihinin her devrinden fıskıran mübarek yüzlerle iftihar etmekteyiz.

Başbakan'a tavsiyemiz, Mustafa Kemal'i iyi anlaması, ilk Meclisin temsil ettiği zihniyeti lekelememesi, hele hele merhum Başbuğumuz Türkeş Bey'i ağızına alırken edepli olmasıdır.

Bize büyük devlet olma konusunda ahkâm kesecek, korkular üzerinden ders verecek en son insan bile Recep Tayyip Erdoğan değildir ve olmayacaktır.

Konuşmama son vermeden önce Başbakan'ın Trabzon'da yaptığı 61 hesabına da kısaca değinmek istiyorum.

Değişik zamanlarda bizim 40 hesabımızla alay eden Başbakan, meğerse bunu da taklide karar vermiş; Trabzon'un fetih yılından plakasına, hükûmet sayısından yaşına kadar zorlaya zorlaya 61'e tutturmuştur.

Başbakan'ı bu matematik dehasından dolayı tebrik ediyor, kendisinden daha fazlasını bekliyorum.

30 Mart'ta Trabzon'dan 61 uyan Başbakan, mesela Adana'dan, Adıyaman'dan ve Afyonkarahisar'dan acaba ne beklemektedir? Oraların plakaları nedir acaba?

Bizim 40 hesabımızı 61 rekoruyla kıran Başbakan Erdoğan herhâlde bundan sonra dur durak bilmeyecek, toplama ve çarpmadan ziyade bölme ve çıkarmalarla girdiği karanlık yolda ve elinde abaküsle yana yakıla dolaşacaktır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyor, başarılılarla dolu bir hafta geçirmenizi Cenab-ı Mevla'dan niyaz ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

03 Aralık 2013

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Çok Kıymetli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları

Parti Meclis grubumuzun bu haftaki toplantısında gündeme ilişkin yapacağım konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerimin bu aşamasında, Antalya'nın Demre ilçesinde meydana gelen dolu afetinin neden olduğu zarar ve ziyandan kısaca da olsa bahsetmek istiyorum.

Demre, 26 Kasım 2013 günü dolu afetini yaşamıştır.

Sonuçta cam ve plastik seralar hasar görmüş ve üreticilerimiz toplamda 150 milyon lirayı bulan kayıp ve zarara uğramışlardır.

Buna rağmen AKP iktidarı Demreli afetzedeleri gözetecek, yardım elini uzatacak herhangi bir destek ve iyileştirici tedbiri hayata geçirmemiştir.

Anlaşıyor ki üreticilerimiz sahipsiz kalmış, şikâyetleri duyulmamış, sorunlarına ilgi gösterilmemiştir.

Ortada önemli oranda ve mutlaka da giderilmesi gereken bir mağduriyet hâli bulunmaktadır.

Demre destek beklemekte ve katkı istemektedir.

Buradan Demreli çiftçilerimize geçmiş olsun dileklerimi iletirken; AKP hükûmetini de sorumlu ve müdahil olmaya, doğal afetten etkilenen üreticilerimizin yardımına koşmaya davet ediyorum.

Yaralar süratle sarılmalı, zararlar karşılanmalı ve Demre'ye hızır gibi yetişilmelidir.

Biz bu konunun ısrarla takipçisi olacağız ve her zaman mağdur olmuş kardeşlerimizin yanında duracağız.

Bundan hem Demreli vatandaşlarım hem de benzeri sıkıntılar yaşayan herkes emin olmalıdır.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin de içinde bulunduğu geniş ve büyük coğrafyada sorunlar, saldırılar ve sabotajlar hiç eksik olmamaktadır.

Bölgesel girdap her geçen gün güçlenmekte, etkinliğini artırmaktadır.

Geçtiğimiz ay Cenevre'de, İran'ın nükleer programını altı aylığına dondurmaya ve uranyum zenginleştirilmesini % 5 azaltmaya evet demesi bu ülkeyle ABD'yi yakınlaştırsa da komşu coğrafyalardaki istikrarsızlık döngüsünü yavaşlatmaya yetmemiştir.

Orta Doğu yine kaynayan ve fokurdayan kazan gibidir.

Suriye'deki yangın körüklenmeye devam etmektedir.

Sınırlarımızın hemen dibinde şaibeli oluşumlar hızla hedef büyütmekte, hızla ilerlemektedir.

PKK-PYD ortaklığı Suriye coğrafyasında; merkezde Kobani, batıda Afrin, doğuda ise Kamışlı'dan oluşacak özerk bir yönetim için düğmeye basmıştır.

AKP hükûmeti ise gelişmeleri sessizce izlemekte ve sineye çekmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın geçtiğimiz yılın temmuz ayında bir televizyon kanalında yaptığı açıklaması ise bizzat kendisi tarafından unutulmuşluğa terk edilmiştir.

Başbakan'ın; Kamışlı bölgesi ile Afrin'i kuşatan bir yapılanmanın Türkiye'yi rahatsız edeceğini, buna da sıcak bakmayacaklarını ve seyirci kalmayacaklarını ifade etmesinin üzerinden çok geçmemiştir.

Fakat PYD-PKK ortaklığı Başbakan'ı hiç ciddiye almamış, eften püften çıkışlarını önemsememiş ve özerklik kararından caymamıştır.

Türkiye'nin kırmızıçizgileri bir kez daha ihlal edilmiş, millî beka ve güvenliği bir kez daha darbe almıştır.

Başbakan sarf ettiği sözlerini defalarca yutmuş, defalarca geri adım atmış, bir şey olmamış gibi ve pişkince davranmaktan gocunmamıştır.

Geçmişte, Irak'ta askerimizin başına çuval geçirilmesini alttan alan, nota verecek misiniz sorusuna; "**Ne notası, müzik notası mı?**" diyerek geçiştiren Başbakan'ın devletimizin saygınlığını ve milletimizin haklarını savunması sadece rüyadan ibarettir.

Yine Irak'ta beş polisimizin şehit edilmesinden sonra, Başbakan boşa kürek çekmiş, katillerin peşine düşecek cesaret, yüreklilik ve dirayeti göstermemiştir.

Türkiye, AKP'yle birlikte yakın coğrafyalardaki tüm iddiasını ve yaptırım gücünü kaybederek edilgen ve pasif bir duruma gerilemiştir.

Başbakan Erdoğan'ın iş olsun kabilinden gürelemesi, yüksek perdeden atıp tutması ve kuru diklenmeleri hiçbir fayda sağlamamış, hiçbir sonuç doğurmamıştır.

Türkiye de bölgesinde hafife alınan, korkulmayan, çekinilmeyen ve fikri sorulmayan bir ülke hâline gelmiştir.

Bu şekilde millî güvenliğimizi teminat altına almak, millî çıkarlarımızın devamlılığını sağlamak mümkün olamayacaktır.

Ülkemiz dört bir tarafından ihanet çemberine alınmıştır.

Sınırlarımıza bitişinde PKK devletleşmekte, Kürdistan'ın çatısı örülmektedir.

Başbakan ve hkmeti ise Barzani'yle petrol ve doğal gaz anlaşması yapma derdindedir.

Sormak lazımdır ki; vatanımız ve milletimiz tehdit altındayken, kardeşliğimiz namlunun ucundayken, boru hatları kurulmasının, Türkmen kanı üzerinden sürdürülen enerji pazarlıklarının kime ne yararı dokunacaktır?

Başbakan Erdoğan enerjiye karşılık ne vadetmiş, peşmergenin gönlünü nasıl kazanmış, hangi millî hak ve menfaatleri gözden çıkar mıştır?

Kan üzerinden kurulan enerji denkleminin, tavizlerle inşa edilecek boru hatlarının ülkemizin başına musibetleri sağanak halinde yağdıracadığı şimdiden aşıkardır.

Gerçek olan şudur ki, petrol bahanesiyle Kürdistan'ın mayası alınmakta, meşruiyeti sağlanmakta ve AKP'de buna çanak tutmaktadır.

Başbakan Erdoğan peşmergeye duyduğu sevgi ve yakınlığın onda birini nedense Türkmenlere göstermemektedir.

Türkmenlerin can ve mal güvenliği suikastlara kurban giderken Başbakan oralı bile değildir.

Aklı fikri Barzani'ye yılışmak, gözüne girmek ve Kürdistan'ı tanıyarak petrol elde etmektir.

Enerji havzasında bulunan Türkmen kentleri peşmergenin ve tetikçilerin hedefindeyken, petrol ve doğal gaz anlaşmalarıyla acıklı ve isyan ettiren katliamları yok saymak ne insanlıkla ne adamlıkla ve ne de milletimizin beklentileriyle bağdaşmayacaktır.

Başbakan Erdoğan ve peşmerge sevinç içerisinde kanlı enerjiden nemalanma arayışını sürdürürken, Türkmenler yine saldırılara uğramaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Irak Türkmen Cephesi Başkanı Sayın Erşat Salihi'nin konvoyuna düzenlenen bombalı saldırı bunun en açık kanıtıdır.

Allah'tan ölen ve yaralananın olmadığı bu vahşi saldırıyı kınıyor, Sayın Salihi'ye geçmiş olsun dileklerimi bildiriyorum.

Ancak yine geride kalan günlerde, Selahattin iline bağlı Tuzhurmatu ilçesinde yola yerleştirilen bir bombanın patlaması sonucunda bir kişi hayatını kaybederken üç kişi de yaralanmıştır.

Bu menfur saldırıda hayatını kaybeden Eğitim Bakanlığı Türkmençe Eğitim Genel Müdür Yardımcısı Sayın Nurettin Ahmet Vahap'ın eşine Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralılar ise acil şifalar diliyorum.

Biz Türkmen kardeşlerimizin derdiyle dertlenmekten, gök bayrağı yüreğimizde taşımaktan yorulmayacağız.

Türkmenlerin dökülen kanlarının yerde kalmaması için her mücadeleyi iştihakla, inanmışlıkla ve hevesle yapacağız.

Ve Türkmenlik hukukuna, Türkmen kimliğine sırt dönen, kapalı duran, duyarsız kalan Başbakan ve hükûmetinden ihmallerinin ve inkarlarının hesabını eninde sonunda da soracağız.

Muhterem Milletvekilleri,

Bugün aynı zamanda 3 Aralık Dünya Engelliler Günü'dür.

Doğuştan veya sonradan herhangi bir nedenle bedensel, zihinsel, ruhsal, duyuşsal ve sosyal yeteneklerini çeşitli derecelerde kaybeden kardeşlerimizin toplumsal hayata uyum sağlamalarını ve günlük ihtiyaçlarını gidermelerini temin etmek hepimizin insanlık görevidir.

Engellilere; korunma, bakım, rehabilitasyon, danışmanlık ve destek hizmetleri sunmak sosyal devlet olmanın da bir gereğı ve yükümlülüğüdür.

İnsan onur ve haysiyetinin dokunulmazlığı temelinde, engellilerin ve engelliliğın her türlü istismarına karşı politikalar geliştirmek, önlemler almak devlet ve hükûmetlerin asli vazifeleri arasındadır.

Bize göre engelli olmak kusur, âcizlik ve acınacak bir durum değildir.

Engelli olmayı; ayıplanacak, horlanacak, suçlanacak, eksiklik olarak tasvir edilecek bir insanlık hâli şeklinde değerlendirmemek hepimize düşen bir sorumluluktur.

Her ne olursa olsun, engelliliği kader olarak görüp de duyarsız ve hareketsiz kalmak doğru, ahlaki ve insani bir tutum da olmayacaktır.

Engelli kardeşlerimizin, hayatlarını huzur ve güven içinde sürdürmeleri, toplum içinde kendi kendilerine yetebilecek beceri ve imkânlarla sahip olmaları lazımdır.

Engellilerin önündeki tüm sanal veya somut engelleri kaldırmak başta siyasi iktidar olmak kaydıyla herkesin hedefi olmalıdır.

Engelsiz bir Türkiye, engelsiz bir toplum ve engelsiz bir gelecek için bu zorunluluktur.

Engelli olmanın getirdiği değişik türden dezavantajları bertaraf etmek, hatta bunları avantaj hâline çevirmek insan hak ve hukukuna bağlılığın bir gereğidir.

Şunu da biliyoruz ki, fertleri arasında dayanışma ve yardımlaşma hisleri gelişmemiş, fedakârlık ve birbiri için kaygılanma bilinci yerleşmemiş bir toplum ya da milletin devamlılığı mümkün değildir.

Kuru, donmuş, duygusuz ve durmuş toplumsal ilişki ağlarından göz alıcı, umut uyandırıcı, heyecan verici bir gelişmişlik seviyesine varmak da çok zordur.

Bizler millet olarak birbirimizi düşündüğümüz ölçüde, birbirimiz için feragatte bulunduğumuz düzeyde beraberliğimizi ve devamlılığımızı sağlam esaslara bağlayabileceğiz.

Bunun dışında bencillik, cimrilik, kalpsizlik ve vurdumduymazlık aramızdaki bağları gevşeteceği gibi, millî dokumuzu da parçalayacaktır.

Sayıları yaklaşık dokuz milyon civarında olan engelli kardeşlerimizi kendimizden bir parça görmedikten, onlara karşı özveride bulunmadıktan sonra söyleyecek her sözümüz havada kalacak ve inandırıcılığı olmayacaktır.

Eşitlik ilkesi gereğince ve yüce dinimizin buyrukları doğrultunda hiç kimseye ikinci sınıf insan muamelesi yapılmamalıdır.

Engelli olmayı atıl değil, aktif hâle dönüştürmek; üretim çarkının içinde özne hâline getirmek, hayatın akışına çaresizce kapılan değil, bizatihi yön veren bir konuma taşımak amacıyla gerekli çalışmalar eksiksiz vasat bulmalıdır.

Eğitimden ekonomiye, siyasetten sağlığa, sanattan spora kadar hayatın her kısmında engellilerin daha görünür olması için gayretler yoğunlaştırılmalıdır.

2002 yılına göre engelli istihdamının yaklaşık beş kat artmasıyla övünmek yerine, bu kapsamdaki milyonlarca kardeşimizin şartlarını iyileştirecek ve düzenleyecek kalıcı ve köklü reformlar yapılmalıdır.

AKP hükûmetinin engellilere dönük uygulamaları, onların yararını yetersiz de olsa gözeten adımları lütuf, yardım veya bağış olarak izah edilmemelidir.

Bu hükümet olmanın getirdiği bir mecburiyettir ki, buna aykırı her yorum her açıklama ve her yaklaşım engelli kardeşlerimizi incitmek, kırmak ve hakir görmekle eşanlamlıdır.

Engellileri verimli olacakları iş ve mesleklere kavuşturmak, hayatlarını bizatihi idame ettirecek sosyal fırsatlara erişirmek için vakit kaybedilmemelidir.

Kamuda ve özel sektörde engelli kardeşlerimiz için ayrılan yasal kontenjanlar herhangi bir mazeret ileri sürülmeksizin doldurulmalı ve çalışma alanları genişletilmelidir.

Ayrıca kazaları önleyici tedbirler geliştirilmeli, engellilerin karşılaştıkları ulaşım, erişim ve dolaşım ile ilgili güçlükler en aza indirilerek onlara sunulan tıbbi ve mesleki rehabilite imkânları çeşitlendirilip, artırılmalıdır.

Tedavisi mümkün olmayan asıl engelin, asıl engelliliğin buz tutmuş vicdanlarda, sığ politikalarda ve art niyetli zihniyetlerde olduğunu, bunun dışındaki her engelin mutlaka aşılacağını biliyor ve buna canı gönülden inanıyorum.

İnsanı yaşat ki devlet yaşasın şiarından hareketle, 3 Aralık Dünya Engelliler Günü'nün tüm engelli vatandaşlarımıza aradıkları, bekledikleri ve özledikleri ortamlara ulaşmaları için bir dönüm olmasını temenni ediyorum.

Biz her zaman engelli kardeşlerimizin yanındayız ve her fırsatta da haklarını savunmayı inançla sürdürmekten vazgeçmeyeceğiz.

Değerli Arkadaşlarım,

İki gün sonra önemli bir günü daha milletçe idrak edeceğiz.

5 Aralık 1934'te Türk kadını seçme ve seçilme hakkını almış, böylece demokrasinin en önemli ögesi olan temsil ve katılım temellendirilmiştir.

Devrin özellikleri göz önüne alındığında bu reform gerçekten de eşine çok az rastlanır bir gelişmedir.

Ayrıca 1931 yılında, kadınların belediye seçimlerine katılma imkanını elde ettiklerini de unutmamak gerekmektedir.

Dünyanın birçok ülkesi kadına hak ettiği değer ve payeyi vermezken Türkiye'nin demokrasi, insan hak ve özgürlükleri paralelinde tutum takınması bize göre övgüye ve takdire fazlasıyla layıktır.

Bilhassa ülke yönetiminde cinsiyet ayrımının rafa kaldırılması eşitlik açısından da muazzam bir kazanımdır.

Demokrasinin beşiği olarak lanse edilen ve propagandası yapılan ülkelerin kadını geri plana çekmesi, oy ve temsil hakkı tanıma konusunda iştahsız ve gönülsüz davranması tarihin bize gösterdiği gerçekler arasındadır.

Avrupa'da cadı avı bahaneleriyle kadınlar diri diri yakılırken, medeniyetimiz kadını baş tacı yapmıştır.

İlk Türk devletlerinde kağanın yanında mutlaka eşi de yer almış, alınan kararlarda pay sahibi olmuştur.

Hatta tarihin değişik dönemlerinde hükümdar koltuğunda Türk kadınları oturmuş, devletlerini sevk ve idare etmişlerdir.

İslamiyet'ten önceki Cahiliye Devri'nde, kız çocuklarına reva görülen şiddet ve cinayetler, Efendim'izin rahmet dolu mesajlarıyla bıçak gibi kesilmiş ve kadının toplumsal statüsü olması gereken noktalara yükseltilmiştir.

Şu da bir gerçektir ki, Türk kadını ihtiyaç olan her durumda varlığını göstermiş, ileri atılmış, kendisini hatırlatmış ve sorumluluktan kaçmamıştır.

Millî Mücadele yıllarında cepheden cepheye koşarak bebekleriyle birlikte vatanın kurtuluş umudunu büyüten, istikbalin kundağını sarıp sarmalayan asil Türk kadınları olmuştur.

Tekerlekleri gıcırdayan kağnılarda bağımsızlık özlemini taşıyan, top mermilerine hayallerini iliştiiren, çamurlu, tozlu ve yokuşlu yollara Türklüğün hedeflerini oya gibi işleyen soylu Türk kadınları hiç aklımızdan çıkmamıştır.

Eğer bugün son yurdumuzda hür ve müstakil bir biçimde nefes alıp verebiliyorsak, bunda tarihe altın harflerle geçmiş ve elleri öpülesi kadınların büyük bir dahli bulunmaktadır.

Evinde eş ve anne, işyerinde el emeği ve göz nuru, sosyal hayatta fedakârlık numunesi ve namus nişanesi olan kadınlarımıza çok şey borçlu olduğumuz tartışmasızdır.

Bu itibarla 79 yıl önce kadınlara verilen seçme ve seçilme hakkı önemli bir eşik, önemli bir hamledir.

Çünkü Türk kadını kuruluşta da kurtuluşta da sürekli ön planda yer almış, bu aziz vatanın yükünü omuzlayanlar arasında bulunmuştur.

Ne üzücüdür ki, bugünlerde siyasetteki temsil oranlarının yeterli olup olmadığı bir yana kadınların her neviden sorunları, karşılaştıkları zulüm ve zorbalıklar korku ve kaygı verici şekilde tırmanmıştır.

Artık kadına şiddet otomatige bağlanmış, saldırı ve kaba güç gösterileri iyice kontrolden çıkmıştır.

Psikopatlar, cani ruhlular, eli kanlı canavarlar, gözü dönmüş manyaklar kadın, genç kız ve çocuk demeden katletmektedir.

Şu kahredici tabloya bakınız ki, son yedi yılda kadın cinayetleri yüzde bin dört yüz artmış, bu çerçevede AKP'nin iktidar yıllarında beş bine yakın ölüm vakası yaşanmıştır.

Bu anormal manzara kolay kolay hazmedilecek bir sonuç değildir.

Ülkemiz hastalıklı ruhların eşkıyalıklarına sahne olmaktadır.

Gazetelerin üçüncü sayfaları vahşetin ve barbarlığın yürek yaralayıcı ve iç karartıcı haberleriyle doludur.

Bahanesi ne olursa olsun kadına şiddet konusu çözülmeyen, uzanan eller kırılmadan, daha da önemlisi şiddete müzahir psikolojik ve sosyolojik faktörler köreltilmeden seçme ve seçilme hakkını konuşmanın hiçbir faydası da olmayacaktır.

Anlaşılan geçtiğimiz yıl TBMM'de kabul edilerek yasalaşan "Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine" dair düzenlemenin henüz bir yaptırım ve caydırıcılığı görülmemiştir.

Öncelikle kadını hedefine alan ve şiddeti doğuran davranış, tavır ve eğilimlerin üzerine tavizsiz şekilde gitmek, kaynağında kurutmak ve en ağır şekilde de cezalandırmak aciliyet ve ehemmiyet arz eden bir husustur.

Unutmayalım ki, insanlığın bu çağında hâlâ ilkel ve vahşi saldırganların kadınların umutlarını söndürmesi ayırt etmeksizin herkes açısından utanç vericidir.

Bu vandallık bu alçaklık ve bu gözü dönmüştük mutlaka bitmeli ve bitirilmelidir.

Kadına şiddet uygulanan bir yerde hiçbir şeyin anlam ve hükmünden bahsedilemeyecek, hiçbir hakla da avunulmayacaktır.

Türk kadınının her zeminde daha fazla söz hakkı olması gerektiğine inanıyor, buna yönelik irademizden en ufak bir sapma göstermeyeceğimizi huzurlarınızda ifade etmek istiyorum.

Bu düşüncelerle Tür kadınının seçme ve seçilme hakkını elde edişinin 79. yıl dönümünde, aramızda bulunan hanımefendiler başta olmak üzere, ülkemini her tarafındaki kadınlarımızı kutluyor, hepsine Cenab-ı Hak'tan saadet, sağlık, huzur, esenlik ve mutluluk içinde geçecek bir ömür diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Bilindiği üzere, Mahallî İdareler Seçimleri 30 Mart 2014 tarihinde yapılacaktır.

Şu günden itibaren bu seçimlere tam olarak 118 gün kalmıştır.

Aziz milletimiz sandığa gidip egemenlik haklarını kullanarak mahallindeki yöneticileri beş yıllığına seçecek ve bu süre zarfında görevlendirecektir.

Büyükşehir, il, ilçe ve belde belediye başkanlarıyla birlikte, belediye meclis üyeleri, il genel meclis üyeleri, köy ve mahalle muhtarları bu seçimler sonucunda belirlenecek, işbaşı yapacaklardır.

Bu demokratik yarışın adaletli, ahlaka uygun, güvenli, temiz ve şaibesiz geçmesi en samimi temennimizdir.

Seçim günü yaklaştıkça siyaset ısınmaya, partiler adaylarını peş peşe açıklamaya ve vaatlerini de seslendirmeye başlamışlardır.

Parti olarak 24 Ocak 2013 günü Söğüt'ten başlattığımız seçim çalışmalarını büyük bir heyecan, inanmışlık ve tutarlılıkla sürdürüyor ve başarıyı yakalamak için her mücadeleyi vermekten kaçınmıyoruz.

Çünkü önümüzdeki Mahallî İdareler Seçimleri milletimiz için tarihî bir imtihan olmasının yanında, çok hayati sonuçlarıyla da yakın geleceğimizi etkileyecektir.

30 Mart 2014 tarihindeki demokratik imtihanında şu soruların cevabı en açık biçimde karşılık bulacak ve billurlaşacaktır:

- Millî ve manevi değerlerimize saygı ve sadakatin mi sözü geçecek; yoksa inkâr, yok sayma ve hakaretin saltanatı mı sürecektir?
- Millî kültür ve kimlik unsurlarına bağlılık ve riayet mi kazanacak, yoksa bunların aşığılanması, rencide edilmesi, küçümsenmesi mi tercih edilecektir?
- Milletin tümünü bağına basan hizmet aşkı ve karşılıksız sevgi mi seçilecek; yoksa sınıf, zümre, elit, kaymak tabaka, yandaş, hısım, dünür ve hanedan çıkarları mı gözetilecektir?
- Vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğü mü sahiplenilecek; yoksa bölünmüş, parçalanmış ve 36 etnik kimlik tarafından markaja alınmış, ezilmiş, öğütölmüş ve makaslanmış millet fikri mi desteklenecektir?
- Terörü kaynağında kurutmaya ve kazımaya yemin etmiş irade mi öne geçecek; yoksa teröristlerle müzakere masalarında şeref ve haysiyetini kaybetmiş hainler korusu tasvip mi görecektir?
- Türk milletini var etmeye, Türklüğü yaşatmaya ve payidarlığını korumaya çalışan Türk milliyetçilerinin haklılığı mı görülecek; yoksa Türk diye bir şey yoktur diyen anonim, iptidai, soyu bulanık, aklı karışık ve zihniyeti kapkaranlık simalar mı gülecektir?

- Bağımsızlık, onurlu yaşamak, ilkeli ve itibarlı olmak mı yükselecek; yoksa dayatma, kuşatma ve teslimiyet zincirleriyle birbirlerine sımsıkı bağlanmış ve vicdanları zifte dönmüş gafiller mi öne çıkacaktır?

Türk milleti, emin olunuz ki, bu iki tercihten birisini oylayacak, birisini seçecektir.

Bu itibarla Mahallî İdareler Seçimleri klasik anlam ve içeriğinden daha fazlasını, daha çoğunu ve daha tesirlisini uhdesinde taşımaktadır.

İnancım odur ki, bu seçimler kötü gidişe vurulacak kelepçe, talihsizlikleri önleyecek demokratik çare olacaktır.

Ve bu seçimler çözülmeye, çöküşe, yıkıma, tahribata en kesif, en kati ve en keskin cevap üretecektir.

Ayağa kalkan Türk milleti sandıkta AKP'yi uyaracak ve hayal kırıklığına mahkûm edecektir.

Türkiye'nin bugünkü ortam ve hâli; düşünen, dürüstlüğü pusula edinen, millî hassasiyetleri olan, sağduyuyla meselelere bakan herkesi endişelendirmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın ayırıcı ve ayrılıkçı üslubu, hakaret dolu açıklamaları, terörizme karşı beslediği hayranlık ve muhabbeti daha ciddi badirelere yol açmadan törpülenmeli ve hak ettiği karşılığı almalıdır.

Bu sebeple önümüzdeki 30 Mart tarihi çok şeye gebe dir.

Türkiye'nin AKP zulmünden kurtulması için 30 Mart'ı ilk çıkış kapısı olarak görüyor ve buna uygun hareket etmek için de her mücadeleyi gösteriyoruz.

Anlaşılmaktadır ki, Başbakan Erdoğan Mahallî İdareler Seçimlerini bir güven oylaması olarak ele almakta ve yorumlamaktadır.

Bunun için tüm kozlarını, devletin tüm imkân ve kaynaklarını siyasi çalışmalarına seferber etmektedir.

Aynı zamanda 30 Mart 2014 tarihinde yapılacak Mahallî İdareler Seçimleri, sonrasında yapılacak Cumhurbaşkanlığı Seçimleri için de prova niteliğindedir.

Dahası, normal zamanı 2015 yılının Haziran ayı olan 25. Dönem Milletvekiliği Genel Seçimlerinin seyri ve sonuçları hakkında da aşağı yukarı hepimize bir fikir verecektir.

Her hâl ve tavrından görülüyor ki, Başbakan'ı korku sarmıştır.

Sözleri, siyasi faaliyetleri, ilişki ve irtibatlarındaki gelgitler paniklediğinin, telaşa kapıldığının, panik ataklar geçirdiğinin işaretleriyle doludur.

Ancak korkunun ecele faydası dün olmadığı gibi, 30 Mart'ta da olmayacaktır.

Başbakan ve partisinin layık olduğu hezimet, hak ettiği hüsrân 118 gün sonra bulacak ve kanadını, kolunu kıracaktır.

Bundan kaçış ve kurtuluş yoktur.

AKP'nin ağır tahribatına rağmen uyanan büyük Türk milleti gerçekleri görmüş, oynanan oyunları okumuş ve bozmaya karar vermiştir.

Kötüleme ve karalamalara rağmen, milliyetçilik yükselen bir değer olarak gönüllerde taht kurmaya başlamıştır.

Tıpkı 1919'lu yılların heyecan ve şuuru yeniden yüreklerde canlanmıştır.

Türk milleti geleceğini belirlemek, geleceğini tayin etmek için sabırsızdır.

Bu millî şahlanış, mutlaka sandıkta tecelli edecek ve Milliyetçi Hareketi başarıyla buluşturacaktır.

Hedefimiz budur, beklentimiz budur, inancımız budur.

Kaldı ki tüm gelişmeler bunları doğrulamaktadır.

Türkiye yıllardan beri tek sermayeleri kutuplaştırma ve cepheleştirme olan AKP-CHP-BDP'nin çekişmesi ile israf olmaktadır.

Manevi değerlerimizi istismar eden, bölücülere umut veren, PKK'ya el uzatan iktidar partisiyle; Washington'dan icazet arayacak, siyasetini yabancılara endeksleyecek kadar çaresizliğe mahkûm hâle gelen ana muhalefet partisi ülkemizin önündeki başlıca takozdur.

Bunların işleri güçleri germek, kamplaştırmak ve gerilim icat etmektir.

AKP, CHP ve BDP birbirlerinin gıdasıdır ve biri olmazsa diğerine de gerek kalmayacaktır.

Milletimiz içine düşürüldüğü kısır ve zararlı çekişmeden bıkmıştır.

Türk milleti artık kaynaşma ve kucaklaşma aramaktadır.

Kaçınılmaz hesaplaşma, bastırılmaz millî irade, yayından fırlayan ok gibi olan millî şuur 30 Mart günü Başbakan'a, pazarlık ortaklarına, yabancılardan merhamet uman zavallılara zelzele yaşatacak ve zangır zangır alayını titretecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Seçimlere bu kadar az bir süre kalmışken, elbette demokratik adap, edep ve kurallar herkes için geçerli olmalı, herkese eşit bir şekilde uygulanmalıdır.

Fakat Mahallî İdareler Seçimlerine katılacak AKP'li adayları kollayan, koruyan ve emniyete alan bazı tavır ve tercihlerin gösterildiği anlaşılmaktadır.

Özellikle Yüksek Seçim Kurulunun 28 Kasım günü aldığı ilke kararı düşündürücü, bir o kadar da yanlı ve yanlıştır.

Buna göre, Mahallî İdareler Seçimlerinde aday olacak hükûmet üyelerinin durumu netleştirilmiş ve istifalarına gerek olmadığı yönünde oy birliğiyle karar alınmıştır.

Yani belediye başkan adayı olacak bakanların milletvekilleriyle aynı sıfatı taşıdıklarından bahisle görevlerinden ayrılmalarına lüzum görülmemiştir.

Bu mesnetsiz, ucube ve anormal karar demokrasinin ilke ve esaslarını hiçe saymaktan, çiğnemekten ve dikkate almamaktan başka bir şey değildir.

Yüksek Seçim Kurulunun çok değerli üyeleri bu kararı alırken demokrasinin faziletlerini ve yazılmamış esaslarını hesaba katmışlar mıdır?

Sulama birliklerinde çalışanların dahi istifasına karar veren bu Kurul, kamu gücünün başında bulunan, devlet yönetiminin siyasi sorumluluğunu taşıyan bakanları nasıl ve hangi mantıkla es geçmiştir?

Milletvekilleriyle bakanları yetki ve görev bakımından bir ve eşit görmek bir defa büyük bir yanılıdır.

Her şeyden önce bakanlar, bakanlıkların en yüksek ita amiridir.

Ve bu yönüyle kamu görevi icra etmektedirler.

Bakanların koltuklarından ayrılmadan adaylığa soyunmaları haksız rekabeti doğuracak ve ahlaken sorunlu bir durumu ortaya çıkaracaktır.

Bir yanda kısıtlı kaynaklarla seçime katılan adaylar, diğer yanda devlet gücünü arkasına almış bakanlar bulunacaktır.

Bir yanda kıt kanaat seçim çalışmasını sürdürmeye çabalayan adaylar, diğer yanda bürokrasiyi ve bakanlık imkânlarını pervasızca kullanan ve yönlendiren bakanlar yer alacaktır.

Bu paradoks ve patolojik vaka demokrasinin ruhunu tırpanlamak, demokratik ahlaka kara çalmaktır.

Meselenin daha manidar tarafı ise, AKP'li yöneticilerin YSK'nın kararını doğru, isabetli ve meşru kabul etmeleridir.

Sormak isterim ki;

YSK'nın kararını onaylamak, haklı görmek ve temize çıkarmak demokrasiyle nasıl bağdaşacak, demokrasinin erdemleriyle ne şekilde örtüşecek ve nerede kesişecektir?

YSK'nın oy birliğiyle somutlaşan iradesi aleni şekilde hukuka aykırı olmasa da, vicdanlarda nasıl izah edilecek; otoriter yönetimleri aratmayan bu hükmü hangi akılla tevil edilecektir?

YSK bu kararı alırken acaba;

Telkin altında kalmış mıdır?

Tavsiye almış mıdır?

Yönlendirmelere açık olmuş mudur?

Ya da herhangi bir menfaat vaadine kanmış, iradesine ipotek koydurmuş mudur?

Başbakan Erdoğan demokrasinin zerresini içinde taşıyorsa, siyasi ahlakın kırımına sahipse aday olmuş veya olacak bakanların derhâl istifasını istemelidir.

Bu konuda geç kalmamalı, kamuoyuna yansıyan iradesinin hilafına hareket etmemelidir.

Şayet bakanlar görevlerinden çekilmeden aday olurlarsa; siyasetin havası bozulacak, itibarı karalanacak, dengesi sarsılacak, rekabeti sakatlanacak ve tıpa tıp faşist yönetimleri çağrıştıracaktır.

Yüksek Seçim Kurulu da hiçbir şekilde kabul edilemeyecek kuşku kararıyla hemen dönmeli ve demokrasinin evrenselleşmiş ilkelerine bağlı olmalıdır.

Unutmayalım ki, demokratik bir yönetim tarzı; her şeyden evvel buna uygun vicdan, usul, kaide ve kişiliklerin var olmasıyla demini alacak ve derinlik kazanacaktır.

Tarafgir, subjektif, hasis, ismarlama, otokrat, nezaketten uzak, öfkeli ve yapmacık zihniyetlerle bırakınız demokrasinin ilerisini, en iptidai ve güdümlü hâlini bile sağlamak iğneyle kuyu kazmak kadar boştur, akıl dışıdır.

Yüksek standartlı bir demokrasinin, tüm niteliklerinin yanında fırsat eşitliğini de önemseydiği ve önceliğine aldığı hiç ama hiç hafızalardan çıkarılmamalıdır.

Herkes bulunduğu yeri bu minvalde yeniden ayarlamalı ve yeni baştan kendisine çeki düzen vermelidir.

Değerli Milletvekilleri,

AKP'nin müzakere ortaklarından BDP'nin Gençlik Meclisi Kongresinde bir grup alçak bir grup terörist Türk bayrağını indirmiştir.

Şeref ve bağımsızlık simgemiz olan Türk bayrağına yönelik bu saldırıyı lanetliyor ve yapanların yanına kâr bırakılmamasını istiyorum.

Öyle bir süreçteyiz ki; bayrağımız gölgelenmekte, kimliğimiz ezilmekte, Türklük inkâr edilmekte, Türk milleti suçlanmakta ve millî değerlerimiz bir bir yıpratılmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın yönetimi altındaki Türkiye hainlerin at koşturduğu, sürüler hâlinde nifak saçtığı, provokasyonlar yaptığı bir ülke hâline gelmiştir.

PKK'lıların ve İmralı canisinin affı hedef yapılmıştır.

Zira Başbakan'ın hayallerinin hedef olduğunu açıklayan yıkımdan sorumlu Başkan Yardımcısı bu gerçeğin altını bir kez daha ve şifreli sözlerle çizmiştir.

Başbakan hafta sonunda âdeta terör estirdiği, olağanüstü hal görüntüsünden farksız Muğla ziyaretinde, bayrağımıza yönelik müteceviz girişime ucundan kıyısından değinmiş ve şöyle demiştir:

"Yani bizim bayrağımıza tahammül edemeyen bir anlayış, bir zihniyet bu ülkede politika yapabilir mi?"

Bu şekilde bir söz söylemeye en son hakkı olan, belki de hiç olmayan yegâne kişi Recep Tayyip Erdoğan'dır.

Bayrağımız iniyorsa sorumlusu Başbakan'dır.

PKK'lı militanlar şehirlerde kimlik kontrolü yapıyorsa suçlusu Başbakan'dır.

Petrol için Türkiye'yi ve Türk milletini boru hatlarıyla değişme kalleşliği de Başbakan'a ait bir yüz karalığıdır.

"Türk dediğin bir sentezdir ve Türk diye bir ırk yoktur." diyerek ağaç kovuğundan çıktığını, cami avlusunda bulunduğunu, nüfus kütüğünü Kandil'deki mağaralara yazdığını zımnen kabullenen, tescilli ve markalı Türk hasımlarına unvan veren, mevki kazandıran ve oraya buraya saldırtan Başbakan'dır.

Türk demek İslam'ın kılıcıdır.

Türk demek Peygamber'imizin övgüsüne mazhar olandır.

Türk demek şereftir.

Türk demek tarihtir.

Türk demek Atilla'dan Mustafa Kemal'e kadar sergilenen cesaret, gösterilen atılganlıktır.

Türk demek şehitliktir.

Türk demek kahramanlıktır.

Türk demek irfan, görkem ve kutlu bir dilektir.

Türk demek milletle aynı anlamdadır.

Türk demek kültürle olgunlaşmış, zaferlerle pekişmiş, acılarla perçinlenmiş, anılarla zenginleşmiş, ülkülerle yoğrulmuş devasa kudret, devasa şuur ve devasa hatıra demektir.

Türklüğü inkâr etmek en şiddetli ırkçılık ve düşmanlıktır.

Ne acıdır ki, asırların vicdanı Türklüğü defalarca teyit etmiştir de içimizdeki köksüzler, vicdanları esir düşmüş ruhsuzlar hâlâ bunu anlayamamıştır.

Kıtalar, coğrafyalar, ülkeler, beşeriyet ve tüm mahlukat Türklüğü yüzyıllarca hürmetle selamlamıştır da içimizdeki batılın takipçileri, küfrün uşakları hâlâ bunu fark edememiştir.

Steplerden okyanuslara, bozkırlardan balta girmemiş ormanlara kadar Türk'ün imzası atılmış, mührü vurulmuştur da bir tek bunu Şark Meselesi'nin kuyruğuna takılan yarasa tabiatlılar idrak edememiştir.

Bu da onların kirli alın yazısı, onların karın ağrısı, onların terbiye yoksunluğu ve onların utancı olarak ebediyete kadar peşlerini bırakmayacaktır.

Bu duygularla konuşmama son verirken siz muhterem milletvekili arkadaşlarımı ve değerli misafirlerimizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, hepinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

